

การจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวของตำรวจ
พื้นที่กรุงเทพมหานคร

โดย

พลตำรวจตรี ชยพล ฉัตรชัยเดช
ผู้บังคับการ กองบังคับการตำรวจสันติบาล 4
กองบัญชาการตำรวจสันติบาล
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
หลักสูตร การป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 59
ประจำปีการศึกษา พุทธศักราช 2559 -2560

บทคัดย่อ

เรื่อง การจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวของตำรวจพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ลักษณะวิชา สังคมจิตวิทยา

ผู้วิจัย พลตำรวจตรี ชยพล นัตรชัยเดช   หลักสูตร วปอ.   รุ่นที่ 59

งานวิจัยเรื่องการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติครั้งนี้ วัตถุประสงค์ประกอบด้วยการศึกษาด้าน (1) ปัจจัยด้านนโยบาย ได้แก่ วัตถุประสงค์ของนโยบาย นโยบายเกี่ยวกับการปฏิบัติของหน่วยงาน นโยบายการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน (2) ปัจจัยภายในองค์กร ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ เครื่องมือและอุปกรณ์ การจัดการ ค่าตอบแทนและสวัสดิการ ด้านแรงจูงใจการปฏิบัติงานและภาวะผู้นำ (3) ปัจจัยภายนอกองค์กร ได้แก่ การสนับสนุนของหน่วยงานอื่น กฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ เศรษฐกิจ และการมีส่วนร่วมของประชาชน ศึกษา 2 หน่วยงาน คือ กองบัญชาการตำรวจนครบาล และกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ได้แก่ รองผู้บังคับการ ผู้กำกับการสถานีตำรวจ นายตำรวจชั้นสัญญาบัตรและชั้นประทวนซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง ใช้การวิจัยแบบผสมวิธี (mixed method) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณกลุ่มตัวอย่างจำนวน 361 ชุด และการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ เพื่อให้เกิดการยืนยันและได้ข้อมูลที่ครบถ้วนในการวิจัย

ผลงานวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ได้แก่ ด้านนโยบายมีปัจจัยย่อยสำคัญ ได้แก่ ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัจจัยด้านนโยบายการปฏิบัติของหน่วยงาน และด้านนโยบายการกำหนดภารกิจของหน่วยงาน มีความชัดเจน มีการดำเนินการเพื่อสร้างการรับรู้รับรู้นโยบาย และนโยบายนั้นสามารถนำไปปฏิบัติได้โดยง่าย เมื่อพิจารณาด้านปัจจัยภายในองค์กร ได้แก่ ด้านบุคลากร งบประมาณ เครื่องมือและอุปกรณ์ การจัดการ ค่าตอบแทนและสวัสดิการ แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และภาวะผู้นำ ด้านปัจจัยภายนอกองค์กร ประกอบด้วย ด้านการสนับสนุนของหน่วยงานอื่น ด้านกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย ด้านผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

ผลการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว พบว่ามีการดำเนินการกำหนดนโยบาย การสั่งการ การติดตามผลการปฏิบัติงาน การป้องกันปราบปรามอาชญากรรม และการสืบสวนสอบสวน มีการกำหนดยุทธศาสตร์การรักษาความปลอดภัยที่ชัดเจน หน่วยงานต่าง ๆ ได้มีการปฏิบัติตามภารกิจและเป้าหมายการรักษาความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ในด้านการพัฒนาโครงการหรือกิจกรรมความปลอดภัยนักท่องเที่ยวนั้น ทั้งกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว และสถานีตำรวจนครบาล มีการดำเนินการจัดโครงการและจัดกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงการสนับสนุน

ส่งเสริมผู้ประกอบการในการจัดระบบการรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตามในภาพรวมยังคงประสบปัญหาและอุปสรรคบางประการ เช่น การขาดแคลนกำลังพลหรือบุคลากร งบประมาณ ที่ไม่เพียงกับปริมาณงานหรือพื้นที่รับผิดชอบ

ผลการวิจัยเชิงปริมาณ ปัจจัยด้านนโยบายที่มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.90) สำหรับมีปัจจัยย่อยด้านนโยบาย อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบายมีความชัดเจนตรงตามนโยบายของรัฐบาล ปัจจัยด้านนโยบายการปฏิบัติของหน่วยงาน และปัจจัยนโยบายด้านการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน (ค่าเฉลี่ย 3.94, 3.93, 3.84 ตามลำดับ) สำหรับปัจจัยภายในองค์กร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.35) และปัจจัยย่อย ในระดับมาก ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการจัดการและด้านบุคลากร (ค่าเฉลี่ย 3.73, 3.66, 3.60 ตามลำดับ) ระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ ด้านงบประมาณ ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ (ค่าเฉลี่ย 3.39, 3.18, 3.05, 2.87) ปัจจัยภายนอกองค์กร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.36) และปัจจัยย่อย ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ การมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย (ค่าเฉลี่ย 3.58, 3.55) ระดับปานกลางได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ และด้านการสนับสนุนของหน่วยงานอื่น (ค่าเฉลี่ย 3.39, 3.20, 3.08 ตามลำดับ)

ในภาพรวมด้านการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.77) ปัจจัยย่อยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการสืบสวนสอบสวนอาชญากรรม ด้านการกำกับดูแลและควบคุมความปลอดภัย และด้านการพัฒนาโครงการ/กิจกรรมความปลอดภัย ด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม (ค่าเฉลี่ย 3.85, 3.80, 3.71 และ 3.70 ตามลำดับ)

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย (1) ปัจจัยด้านนโยบายมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว พบว่า ปัจจัยด้านนโยบาย ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วัตถุประสงค์ของนโยบาย นโยบายการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน สามารถร่วมอธิบายความแปรปรวนของการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวได้ร้อยละ 53.40 ($R^2 = 0.534$) และมีขนาด $F = 136.332$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และปฏิเสธตัวแปรอิสระ ได้แก่ นโยบายการปฏิบัติของหน่วยงาน (2) ปัจจัยภายในองค์กร ตัวแปรอิสระ ได้แก่ บุคลากร การจัดการ และภาวะผู้นำสามารถร่วมอธิบายความแปรปรวนของการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวได้ร้อยละ 66.00 ($R^2 = 0.660$) และมีขนาด $F = 97.711$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และปฏิเสธตัวแปรอิสระ ได้แก่ งบประมาณ เครื่องมือและอุปกรณ์ ค่าตอบแทนและสวัสดิการ แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน (3) ปัจจัยภายนอกองค์กรมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว พบว่า ตัวแปรอิสระ ได้แก่ กฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมาย การมีส่วนร่วมของประชาชนมีสามารถร่วมอธิบายความแปรปรวนของการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวได้ร้อยละ 59.20 ($R^2 = 0.592$) และมีขนาด $F = 102.812$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และปฏิเสธตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสนับสนุนของหน่วยงานอื่น ผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ และเศรษฐกิจ

คำนำ

งานวิจัยเรื่อง การจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัย 3 ด้าน 1. ปัจจัยด้านนโยบาย ได้แก่ วัตถุประสงค์ของนโยบาย นโยบายเกี่ยวกับการปฏิบัติของหน่วยงาน นโยบายการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน 2. ปัจจัยภายในองค์กร ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ เครื่องมือและอุปกรณ์ การจัดการ ค่าตอบแทนและสวัสดิการ ด้านแรงจูงใจการปฏิบัติงานและภาวะผู้นำ 3. ปัจจัยภายนอกองค์กร ได้แก่ การสนับสนุนของหน่วยงานอื่น กฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ เศรษฐกิจ และการมีส่วนร่วมของประชาชน ของหน่วยงานในสังกัด 2 หน่วยงาน คือ กองบัญชาการตำรวจนครบาล และกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว โดยใช้การวิจัยแบบผสมวิธี (mixed method) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 361 ชุด และการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ เพื่อให้เกิดการยืนยันและได้ข้อมูลที่ครบถ้วนในการวิจัย ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า เอกสารงานวิจัยเล่มนี้ จะทำให้เกิดประโยชน์แก่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ภาครัฐ ภาคเอกชน และ ผู้ที่สนใจที่จะศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเป็นอย่างดี

พล.ต.ต.

(ชยพล ฉัตรชัยเดช)

นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ 59

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
คำนำ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญแผนภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	5
	6
	7
	7
	8
	8
	9
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	11
	11
	11
	12
	24
	29
	31
	32
	40
	46
การปฏิบัติความปลอดภัยและป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่ท่องเที่ยวต่างจังหวัด	48
!	50

( )

		50
	‡ (.)	54
	(Participative Management)	55
		56
		65
		68
3		69
		69
		71
		71
		73
		74
		76
4		77
	ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ	77
	2	90
		108
5		114
		114
		119
		122
		123
		130
		131
		140
		146

2-1		18
2-2		19
2-3		49
4-1		91
4-2	$(\bar{x})$	93
4-3	$(\bar{x})$	95
4-4	$(\bar{x})$	99
4-5	$(\bar{x})$	103
4-6		106
4-7		107
4-8	↑	109
4-9	3 สิทธิติดต่อยในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวใน	111
4-10	↑	112
	5	

2-1

33

2-2

68

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นอย่างมาก รัฐบาลไทยนับจากอดีตเป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ได้ให้ความสำคัญและกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นผลให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยเกิดการขยายตัวอย่างรวดเร็วมาเป็นลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายหลังการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายในสมัยรัฐบาลพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ในปี 2533 ได้ผ่านนโยบาย “เปลี่ยนสนามรบเป็นสนามการค้า” และยุครัฐบาล พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ และมาถึงยุครัฐบาล พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ในปี 2544 และต่อเนื่องมาถึงรัฐบาลปัจจุบัน จนกระทั่งระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย ได้พัฒนาจากการเป็นประเทศที่มีรายได้หลักมาจากภาคการเกษตร หรือประเทศผู้ส่งออกสินค้าการเกษตรเปลี่ยนมาเป็นประเทศที่มีรายได้หลักมาจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในปัจจุบัน แม้ว่าโดยพื้นฐานทางเศรษฐกิจแล้วประเทศไทยยังคงเป็นประเทศเกษตรกรรมก็ตาม ทั้งนี้เป็นที่ยอมรับกันทั้งในด้านวิชาการและด้านเศรษฐกิจว่า การท่องเที่ยวถือเป็นอุตสาหกรรมที่ผลต่อการกระตุ้นเศรษฐกิจหรือก่อให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจอย่างมากมาหลายระดับ กล่าวคือ เมื่อเกิดการเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ย่อมเป็นผลให้เกิดการซื้อขายสินค้าทั้งอุปโภค บริโภค หรือการบริการ การคมนาคมขนส่ง อาหาร เครื่องดื่มและของที่ระลึก เป็นผลให้เกิดทั้งการจ้างงานในระดับพื้นที่ แหล่งท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นลูกโซ่ การพึ่งพิงรวมถึงการพึ่งพาในระบบเศรษฐกิจอันเป็นผลจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการดังกล่าว จึงได้รับการตระหนักถึงในความสำคัญ ทั้งในระดับรัฐบาล ภาคเศรษฐกิจ องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชนและประชาชนทั่วไป (Nilnoppakun and Boonlue 2013: 365-370) ในปี 2555 รัฐบาลได้ประกาศนโยบายนำประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 พร้อมกับการตั้งเป้าหมายเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ 2 ล้านล้านบาท ภายใต้การขับเคลื่อนนโยบายการสร้างรายได้เข้าประเทศ และการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และรัฐบาลได้จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการท่องเที่ยว ในวันที่ 17 มิถุนายน 2555 ณ โรงแรมรอยัลคัลฟ บีช โฮเต็ล พัทยา ภายหลังการประชุมได้มีมติกำหนดยุทธศาสตร์ 5 ด้านในการดำเนินการสนับสนุนนโยบายการท่องเที่ยว

ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ด้านการตลาด ยุทธศาสตร์ด้านแหล่งท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ด้านการคมนาคมขนส่ง ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความเชื่อมั่น และยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการ โดยกำหนดเป้าหมายพื้นที่ยุทธศาสตร์หลัก ด้านการท่องเที่ยวครั้งแรก 5 แห่ง ประกอบด้วย กรุงเทพมหานคร จังหวัดภูเก็ต เชียงใหม่ สุราษฎร์ธานี และชลบุรี (พัทธา) และในการประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งที่ 2 ในวันที่ 9 กรกฎาคม 2555 ณ ทำเนียบรัฐบาล กำหนดพื้นที่ยุทธศาสตร์ท่องเที่ยวเพิ่มเติมในปี 2556 จำนวน 13 จังหวัด ประกอบด้วย ประกอบด้วย กรุงเทพมหานคร จังหวัด เชียงใหม่ ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี ชลบุรี เชียงราย สุโขทัย แม่ฮ่องสอน นครราชสีมา พระนครศรีอยุธยา ระยอง ตราด สมุทรสาคร ราชบุรี เพชรบุรี กาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ และกระบี่ (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ 2556: 1-8)

ความสำคัญและบทบาท ด้านการท่องเที่ยวที่มีต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศดังกล่าว รัฐบาลในทุกสมัยให้ความสำคัญกับการดูแลความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ด้วยเกรงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งหากไม่ควบคุม หรือจัดการให้เรียบร้อยแล้วย่อมมีผลต่อกระแสด้านลบ ทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ ซึ่งถึงที่สุดแล้วปมปัญหาว่าด้วยอาชญากรรม หรือภัยที่เกิดขึ้นแก่นักท่องเที่ยว โดยเฉพาะ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เมื่อปรากฏเป็นข่าวผ่านสื่อสารมวลชนมักทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวลด ปริมาณลงในเวลาอันรวดเร็ว และมักกลายเป็นปัญหาของรัฐบาลที่ต้องสร้างภาพลักษณ์ด้านความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งต้องใช้ทั้งงบประมาณ บุคลากร รวมถึงทรัพยากรด้านต่าง ๆ จำนวน มาก และระยะเวลาในการสร้างความเชื่อมั่น แก่นักเที่ยวชาวต่างชาติให้กลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทยอีกครั้งทั้งนี้แนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ.2547-2548 มีอัตราการลดลง ด้วยปัญหาภัยพิบัติสึนามิในทะเลอันดามัน และการระบาดของโรคไข้หวัดนก ความกลัวจาก สถานการณ์ก่อการร้ายจากเหตุการณ์ 11 กันยายน ค.ศ.2001 เมืองนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา และภาวะ เศรษฐกิจในหลายประเทศที่ชะลอตัว ทำให้เกิดอัตราการว่างงานสูง ภาวะเงินเฟ้อ และราคาน้ำมัน ในตลาดโลกที่สูงขึ้นทำให้ค่าใช้จ่ายในการเดินทางสูงขึ้น ทั้งนี้ในช่วงเวลาดังกล่าวนักท่องเที่ยวมี อัตราลดลงถึงร้อยละ 6 ในปี พ.ศ.2548 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ.2547 ในช่วงเวลาเดียวกัน (นิตยสาร 2550: 46-50)

ความสำคัญด้านความปลอดภัยของนักเที่ยวดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นพื้นฐานสำคัญใน อันดับต้น ๆ ที่จะทำให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศต่าง ๆ ซึ่งจาก ข้อมูลการจัดอันดับประเทศที่ความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว 10 อันดับของโลก พบว่าประเทศที่มีความปลอดภัยอันดับหนึ่งได้แก่ ประเทศนิวซีแลนด์ ซึ่งเป็นประเทศหมู่เกาะที่ได้ชื่อว่า “ ดินแดน แห่งเมฆยาวสีขาว ” อันดับสองได้แก่ ประเทศเดนมาร์ก ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่มีความปลอดภัย

และความสงบสุขมากที่สุดในโลก มีความเคารพในสิทธิเสรีภาพระหว่างเพศสูง และมีสถิติคดีอาชญากรรมในระดับต่ำมาก อันดับสาม ประเทศนอร์เวย์ ถือเป็นหนึ่งในประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวีย ที่มีอัตราการเกิดอาชญากรรมและความรุนแรงในระดับต่ำมาก อันดับสี่ ประเทศไอซ์แลนด์ อันดับห้า สาธารณรัฐออสเตรเลีย อันดับหก ประเทศสวีเดน อันดับเจ็ด ประเทศญี่ปุ่น อันดับแปด แคนาดา อันดับเก้า สาธารณรัฐฟินแลนด์ และอันดับสิบ สาธารณรัฐสโลวีเนีย (เว็บไซต์การท่องเที่ยวเอ็มไทยดอทคอม2557) ปัจจัยด้านความปลอดภัยดังกล่าว ทำให้ในแต่ละประเทศเป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางไปพักผ่อนหรือไปเยือนเป็นจำนวนมากในแต่ละปี และถือได้ว่ามีความต่อเนื่องในอันดับความนิยมของนักท่องเที่ยวมาเป็นเวลานาน

สำหรับ กรุงเทพมหานคร นับเป็นมหานครที่มีการเติบโตและการขยายตัวทั้งด้านอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การบริการ การพัฒนาด้านสาธารณูปโภค คมนาคมขนส่ง เศรษฐกิจ การค้า โดยเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศโดยเฉพาะในกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทั้งนี้ กรุงเทพมหานครได้รับการยกย่องให้เป็นมหานครแห่งการท่องเที่ยวระดับโลก โดยเฉพาะในปี 2008, 2010, 2011 และ 2012 ได้รับการจัดอันดับจากนิตยสาร Leisure and Travel Magazine ประเทศสหรัฐอเมริกาให้เป็นเมืองที่น่าท่องเที่ยวที่สุดในโลก “The City of Angles” (Nilnoppakun and Boonlue 2014:189) และในปี 2013 ผลการสำรวจของนิตยสารฟอร์บ และมาสเตอร์การ์ด (Master Card and Forbs Magazine) ในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ได้รับการยอมรับว่า กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับหนึ่งในจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวทั่วโลก (Bender 2013) อย่างไรก็ตามจากสถิติคดีอาญาเกี่ยวกับชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พบว่า มีเหตุคดีต่าง ๆ โดยในปี พ.ศ.2554 มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งสิ้น 19,028,324 คน มีคดีรวมจำนวน 362 คดี คิดเป็นสัดส่วน 1.90 คดีต่อนักท่องเที่ยว 100,000 คน แยกออกเป็นคดีเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย จำนวน 95 ราย คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน จำนวน 237 ราย และในปี 2555 มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งสิ้น 20,319,313 คน มีคดีรวม จำนวน 252 คดี คิดเป็นสัดส่วน 1.24 คดีต่อนักท่องเที่ยว 100,000 คน แยกออกเป็นคดีเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย จำนวน 80 ราย คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน จำนวน 172 ราย โดยที่ในปี 2556 มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งสิ้น 25,873,788 คน มีคดีรวมจำนวน 354 คดี คิดเป็นสัดส่วน 1.37 คดีต่อนักท่องเที่ยว 100,000 คน แยกออกเป็นคดีเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย จำนวน 130 ราย คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน จำนวน 224 ราย ทั้งนี้จะพบว่าคดีที่เกิดขึ้นต่อนักท่องเที่ยวจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามปริมาณจำนวนนักท่องเที่ยวที่มากขึ้น (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 2557)

ในขณะที่เดียวกันแม้ว่าการพัฒนา กรุงเทพมหานคร จะเป็นไปอย่างรวดเร็ว แต่ด้วยการวางแผนพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม คมนาคมและสาธารณูปโภคที่ไม่สามารถดำเนินการได้ทันสถานการณ์กับการเติบโตของเมือง จึงเป็นผลให้ กรุงเทพมหานคร ประสบกับภาวะวิกฤตทั้งด้านสิ่งแวดล้อม การจราจร ความแออัดของเมือง รวมถึงปัญหาอาชญากรรมที่เพิ่มมากขึ้น โดยการเพิ่มจำนวนประชากรที่เป็นผลมาจากการเคลื่อนย้ายหรือการอพยพของคนในภูมิภาคต่าง ๆ เข้ามายัง กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นมาอย่างต่อเนื่องช้านานทำให้ปัจจุบันประชากร ของกรุงเทพมหานคร มีอยู่ราว 7,791,000 คน (Nilnoppakun and Nattapong 2014:189) ทำให้แม้ว่า กรุงเทพมหานคร จะเป็นเมืองที่มีรูปแบบการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ มีทั้งการเลือกตั้งผู้บริหารได้โดยตรง มีโครงสร้างการบริหารราชการแผ่นดินเป็นการเฉพาะ การกำหนดหรือออกข้อบัญญัติได้เอง แต่กระนั้นก็ยังประสบปัญหาวิกฤตในด้านดังกล่าวอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด อย่างไรก็ตาม ความก้าวหน้าและการเติบโตของ กรุงเทพมหานคร ในการพัฒนาไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี 2558 จะเป็นผลทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรและการขยายตัวทั้งด้านเศรษฐกิจการค้า อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว ทำให้มีแนวโน้มที่จะประสบปัญหาด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่มากขึ้นเป็นลำดับ ซึ่งถือว่าเป็นจุดอ่อนสำคัญที่ควรได้รับการแก้ไข ปัญหาอาชญากรรมและความปลอดภัยนักท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้เป็นอันดับหนึ่งของประเทศมากกว่าอุตสาหกรรมอื่น ๆ รัฐบาลไทยจึงได้กำหนดนโยบายส่งเสริมสนับสนุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศ เพื่อพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศดังกล่าว ทั้งนี้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้รับมอบหมายในการสร้างความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว จึงจัดทำแผนการรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยวให้ครอบคลุมทุกมิติที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การรักษาความปลอดภัย และอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวปี 2555-2558 ในยุทธศาสตร์ดังกล่าวได้กำหนดแนวทางการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับวงจรการท่องเที่ยวโดยกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ 4 ด้านได้แก่ การบริหารจัดการ, การรักษาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว, การอำนวยความสะดวก และการให้บริการ โดยมีกลไกในการขับเคลื่อนได้แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ 1) ระดับนโยบายมอบหมายให้รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (รอง ผบ.ตร.) ที่ปรึกษาและผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (ผู้ช่วย ผบ.ตร.) เป็นผู้รับผิดชอบหลัก 2) ระดับปฏิบัติการมอบหมายให้ระดับผู้บัญชาการ (ผบ.ช.) และผู้บังคับการ (ผบก.) ลงพื้นที่รับผิดชอบด้วยตนเอง และมอบให้รองระดับผู้บัญชาการ (รอง ผบ.ช.) และรองผู้บังคับการ (ผบก.) ที่รับผิดชอบงานปราบปรามและบริหารราชการรับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว (คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา สภาผู้แทนราษฎร, ครั้งที่ 67/2556)

นอกจากนี้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีหนังสือด่วนที่สุด ลงวันที่ 7 พฤศจิกายน 2556 ถึงผู้รับปฏิบัติ ได้แก่ ระดับรองผู้บัญชาการตำรวจภาค 1-9 รองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล รองผู้บัญชาการ ศชต. ผู้บังคับการตำรวจท่องเที่ยว รองผู้บังคับการนครบาล 1-9 และ ระดับผู้บังคับการจังหวัด ที่อยู่ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ ประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี ชลบุรี เชียงราย สุโขทัย แม่ฮ่องสอน นครราชสีมา พระนครศรีอยุธยา ระยอง ตรัง สมุทรสาครราชบุรี เพชรบุรี กาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ กระบี่ ได้จัดตั้ง “ศูนย์อำนวยความสะดวก และขับเคลื่อนนโยบายสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว 2 ล้านล้านบาท สำนักงานตำรวจแห่งชาติ” (ศอทท.ตร.) เพื่อขับเคลื่อนนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมนักท่องเที่ยว ไปสู่การปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพประสิทธิผล (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ 2556: 1-8)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการบริหารจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีปัจจัยและองค์ประกอบหลายส่วนที่เกี่ยวข้อง โดย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหน้าที่รับผิดชอบความปลอดภัยและปัญหาอาชญากรรมแก่นักท่องเที่ยวโดยตรง ทั้งนี้จะทำให้ได้แนวทางที่เหมาะสม มีคุณภาพและมีประสิทธิผลในการจัดการด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยว อันจะทำให้ให้นักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงนานาชาติให้ความเชื่อมั่นต่อศักยภาพและมาตรฐานความปลอดภัยของประเทศในภาพรวม ซึ่งจะส่งผลต่อภาพลักษณ์ของประเทศได้เป็นอย่างดี

คำถามการวิจัย

การศึกษานี้ จะเป็นการศึกษาแนวทางการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เพื่อให้สามารถดูแลรักษาความปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถที่ป้องปรามอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นแก่นักท่องเที่ยว ทั้งนี้ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยดังกล่าว เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ สถานที่ท่องเที่ยว หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน มาตรการและแนวทางในการรักษาความปลอดภัยดังกล่าวจะเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ประเทศ สามารถที่จะดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวได้เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะความมั่นใจหรือความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว ดังจะพบว่าประเทศต่าง ๆ ล้วนมีมาตรการและแนวทางสำคัญในการดูแลรักษาความปลอดภัย รวมถึงการอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ การจัดการความปลอดภัยนั้นว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งยวดต่อคุณภาพหรือมาตรฐานการท่องเที่ยวดังกล่าว ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษารักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยมีคำถามการวิจัยดังนี้

1. ปัจจัยด้านนโยบาย ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของนโยบาย นโยบายเกี่ยวกับการปฏิบัติของหน่วยงาน และนโยบายการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงานมีความสัมพันธ์กับการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อย่างไรบ้าง

2. ปัจจัยภายในองค์กร ประกอบด้วย ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ ด้านการจัดการ ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ ด้านแรงจูงใจการปฏิบัติงาน และด้านภาวะผู้นำมีความสัมพันธ์กับการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อย่างไรบ้าง

3. ปัจจัยภายนอกองค์กร ประกอบด้วย ด้านการสนับสนุนของหน่วยงานอื่น ด้านกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย ด้านผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ ด้านเศรษฐกิจ และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน มีความสัมพันธ์กับการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อย่างไรบ้าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาปัจจัยด้านนโยบาย ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของนโยบาย นโยบายเกี่ยวกับการปฏิบัติของหน่วยงาน และนโยบายการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงานมีความสัมพันธ์กับการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

2. ศึกษาปัจจัยภายในองค์กร ประกอบด้วย ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ ด้านการจัดการ ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ ด้านแรงจูงใจการปฏิบัติงาน และด้านภาวะผู้นำมีความสัมพันธ์กับการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

3. ศึกษาปัจจัยภายนอกองค์กร ประกอบด้วย ด้านการสนับสนุนของหน่วยงานอื่น ด้านกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย ด้านผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ ด้านเศรษฐกิจ และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานหลัก

ปัจจัยด้านนโยบาย ปัจจัยภายในองค์การ และปัจจัยภายนอกองค์การ มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สมมติฐานย่อย

1. ปัจจัยด้านนโยบายมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
2. ปัจจัยภายในองค์การมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
3. ปัจจัยภายนอกองค์การมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นการศึกษาเฉพาะสถานีตำรวจนครบาล กองบัญชาการตำรวจนครบาล และกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง
2. ขอบเขตด้านหน่วยการวิเคราะห์ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ
  - 2.1 การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่
    - 2.1.1 กลุ่มตัวอย่างที่ 1 เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ ประจำสถานีตำรวจในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
    - 2.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ 2 เจ้าหน้าที่ตำรวจ สังกัด กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง
  - 2.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ระดับหัวหน้าสถานี และระดับผู้กำกับการของทั้งสองหน่วยงาน

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย ตั้งแต่ เดือนกุมภาพันธ์ 2560 ถึง เดือนมิถุนายน 2560

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการวิจัยโดยใช้รูปแบบผสม (Mixed Method) โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นหลักในการดำเนินการวิจัย ในขณะที่ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อยืนยันและตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ทั้งนี้โดยดำเนินการตามกรอบแนวคิดของ John W. Creswell (2014) โดยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถาม สอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาล กองบัญชาการตำรวจนครบาล และกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์ (Interviews) ในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) เป็นผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย หัวหน้าสถานีตำรวจนครบาล และระดับผู้กำกับการ ของกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติหาความสัมพันธ์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์วิเคราะห์ข้อมูล และการวิจัยเชิงคุณภาพ การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

องค์ความรู้จากงานวิจัยเรื่อง การจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ได้ผู้วิจัยคาดหวังผลที่จะได้รับดังนี้

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแล และรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถนำไปกำหนดแนวทางและวางแผนการจัดการได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพประสิทธิผล
2. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กลุ่มผู้ประกอบการบริษัทนำเที่ยว กลุ่มผู้ประกอบการโรงแรม ที่พัก รีสอร์ท รวมถึงรัฐบาลสามารถนำผลการวิจัยมาพัฒนาเป็นกลยุทธ์ในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวได้
3. นักวิชาการ นักวิจัย สามารถนำผลการวิจัยสำหรับการใช้ในการศึกษาค้นคว้าและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ในการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวได้

คำจำกัดความ

การจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว หมายถึง การป้องกันและปราบปราม การสืบสวนสอบสวน การกำกับดูแล ควบคุมความปลอดภัย ที่เกิดขึ้น อาชญากรรมนักท่องเที่ยว ทั้งต่อร่างกาย ชีวิต ทรัพย์สิน และการกระทำที่ผิดกฎหมายต่าง ๆ รวมถึง การพัฒนาโครงการหรือกิจกรรมความปลอดภัย นักท่องเที่ยวของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	
ปัจจัยด้านนโยบาย	หมายถึง ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย นโยบาย เกี่ยวกับการปฏิบัติของหน่วยงาน และนโยบายการ กำหนดภารกิจและการมอบหมายงานที่มีผลต่อการ จัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่ กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ปัจจัยภายในองค์กร	หมายถึง ปัจจัยด้านบุคลากร งบประมาณ เครื่องมือและ อุปกรณ์ ด้านการจัดการ ค่าตอบแทนและสวัสดิการ แรงจูงใจการปฏิบัติงาน และภาวะผู้นำที่มีผลต่อการ จัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่ กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ปัจจัยภายนอกองค์กร	หมายถึง ปัจจัยด้านการสนับสนุนของหน่วยงานอื่น ด้านกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย ด้านผู้มี อิทธิพลในพื้นที่ ด้านเศรษฐกิจ และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีผลต่อ การจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
การมีส่วนร่วมของประชาชน	หมายถึง การให้ข้อมูลข่าวสารนักท่องเที่ยวแก่ประชาชน การจัดอบรมสัมมนาเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว การจัด อบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการด้านการท่องเที่ยว การสนับสนุนงบประมาณและความร่วมมือต่าง ๆ การประสานความร่วมมือในการดูแลความปลอดภัย นักท่องเที่ยว

ปัญหาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว

หมายถึง ปัญหาความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านอาชญากรรมชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ด้านการหลอกลวงเอาเปรียบนักท่องเที่ยวด้านสินค้า ราคา และมาตรฐานการให้บริการ อุบัติเหตุอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นแก่นักท่องเที่ยว ด้านความไม่มีระเบียบและความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ บทนี้ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมแนวคิด ทฤษฎีและการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยแบ่งประเภทการรวบรวม ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว
2. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. สรุป
4. กรอบความคิดของการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว

บทบาทหน้าที่และภารกิจการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ในการศึกษา การจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ครั้งนี้ มุ่งเน้นการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และที่สำคัญคือ การศึกษาแนวทางที่เหมาะสมในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาระบบการจัดการให้สามารถรองรับ และแก้ไขอาชญากรรม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือ “กรมตำรวจ” ได้รับการจัดตั้งขึ้น โดยมีบทบาทภารกิจหลัก 4 ประการ ประกอบด้วย 1) การรักษาความสงบเรียบร้อย คือ การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม เพื่อสร้างความสงบสุขให้แก่ประชาชน 2) การรักษาความมั่นคงแห่งชาติ เป็นการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายหรือความไม่สงบ และการเป็นกำลังสนับสนุนกองทัพหรือทหารในการป้องกันประเทศ 3) การรักษากฎหมายและอำนวยความยุติธรรม ประกอบด้วย การบังคับใช้กฎหมายให้เกิดความศักดิ์สิทธิ์ และความเป็นธรรมโดยเท่าเทียมกันในสังคม ผ่านกระบวนการสืบสวนสอบสวนและจับกุมผู้ละเมิดกฎหมาย เพื่อให้ศาลพิจารณาลงโทษ และ 4) บำบัดทุกข์บำรุงสุขแก่ประชาชน ประกอบด้วย การปฏิบัติหน้าที่ในการให้บริการและให้ความ

ช่วยเหลือประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนจากเหตุภัยต่าง ๆ อาทิ การช่วยเหลือจากสาธารณภัย ภัยพิบัติทางธรรมชาติ การอำนวยความสะดวกด้านการจราจร ความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว การปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและป่าไม้ เป็นต้น

สำหรับ หน่วยงานตำรวจที่รับผิดชอบเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม ในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยหน่วยงานสำคัญ ๆ ได้แก่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล มีหน้าที่ รับผิดชอบการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 –9 , กองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษ , กองบังคับการ ตำรวจจราจร, กองบังคับการสืบสวนสอบสวนนครบาล ส่วน กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง มีหน่วยงานหรือกองบังคับการที่รับผิดชอบ ได้แก่ กองบังคับการตำรวจปราบปราม, กองบังคับการ ตำรวจน้ำ, กองบังคับการตำรวจทางหลวง, กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว, กองบังคับการ ปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น นอกจากนี้ยังมี หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิ กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด และกองบัญชาการ ตำรวจสันติบาล (สำนักงบประมาณ กรมตำรวจ 2538: 3-10)

มาตรการป้องกันอาชญากรรม

การป้องกันปราบปรามอาชญากรรม หมายถึง การใช้มาตรการและวิธีการ ต่าง ๆ ที่จะ ไม่ให้เกิดอาชญากรรมขึ้นโดยอาจจะจำแนกได้ดังนี้ คือ การกำจัดต้นเหตุการัน ขจัดความปรารถนา ที่จะกระทำความผิด และการขจัดช่วง โอกาสที่จะกระทำความผิดซึ่งทั้งหมดนี้ถือเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ รัฐบาล เอกชนและประชาชน ในการร่วมมือกัน ซึ่งถือว่าเป็นงานในหน้าที่ของตำรวจที่สำคัญที่สุด รวมตลอดจนถึง การใช้มาตรการต่าง ๆ ระวังเหตุการณ์การกระทำความผิด การจับกุมควบคุม อาชญากร เพื่อป้องกันอาชญากรรมย้อนกลับมารุกล้ำซ้ำและ การลงโทษอาชญากร เพื่อทำ ให้เกิดความเข็ดหลาบ ทั้งยังเป็นเครื่องเตือนใจแก่ผู้ที่คิดจะประกอบอาชญากรรม อีกประการหนึ่ง ด้วย โดยอาจจะเป็นการป้องกันและระงับเหตุในการเกิดอาชญากรรม และหรือเป็นการสืบสวน ปราบปรามติดตามจับกุมภายหลังจาก การเกิดเหตุแล้ว ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือทั้งจากองค์กร หน่วยงานภาครัฐ ที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไป สำหรับมาตรการป้องกันปราบปราม อาชญากรรม อาจแบ่งออกได้ 2 มาตรการ คือ (พงษ์พัฒน์ ฉายาพันธุ์, 2555:10-11)

1. มาตรการป้องกัน ประกอบด้วย มาตรการป้องกันพื้นฐาน มาตรการป้องกัน ตามปกติ และมาตรการป้องกันเชิงรุก โดยทั้ง 3 มาตรการมีรายละเอียดดังนี้

1.1 มาตรการการป้องกันพื้นฐาน ให้ความสำคัญในการปฏิบัติการใช้แนวความคิด ที่สอดคล้องกับองค์ประกอบการเกิดอาชญากรรม ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมของสังคม

สถานภาพของผู้ที่จะประกอบอาชญากรรมหรือเป็นคนร้าย โอกาสในการก่อคดี โดยประเด็นหลังนี้ ถือว่าเป็นหน้าที่ของตำรวจที่จะต้องปฏิบัติโดยตรง เพื่อให้บุคคลดังกล่าวไม่คิดที่จะประกอบอาชญากรรม ได้มีโอกาสในการกระทำหรือต้องทำให้มีโอกาสน้อยที่สุดที่จะประกอบอาชญากรรม เป็นการตัดโอกาสหรือลดโอกาสโดยตรงหรือโดยอ้อม คือการใช้กำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เครื่องแบบปรากฏตัวในพื้นที่ และในช่วงเวลาที่เหมาะสมในสถานการณ์ที่อาจเกิดอาชญากรรม เช่น เวลาพบค่า เวลาคำคืน หรือในพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม เป็นต้น โดยที่ความหมาย “การป้องกันอาชญากรรมพื้นฐาน” ดังกล่าวนี้นี้ ประชัช เปี่ยมสมบูรณ์ อธิบายว่า เป็นการดำเนินการใด ๆ เพื่อป้องกันมิให้ส่งผลที่จะเกิดขึ้น แต่ก็นั้นก็มีปัญหาว่าการลงโทษผู้กระทำผิด หรือการสงเคราะห์ผู้พ้นโทษ เป็นการป้องกันอาชญากรรมพื้นฐานหรือไม่ โดยการดำเนินการเกิดขึ้นภายหลังอาชญากรรมเกิดขึ้นแล้ว หรือเป็นการป้องกันอาชญากรรมพื้นฐานโดยการข่มขู่ ยับยั้ง หรือช่วยมิให้ผู้พ้นโทษกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก บางกรณีเพื่อหลีกเลี่ยงความสับสนจึงมีการหลีกเลี่ยงที่จะกล่าวถึงคำจำกัดความ โดยพิจารณาเพียงระดับหรือขอบเขตของการป้องกันอาชญากรรม จึงมีการประยุกต์การป้องกันของงานสาธารณสุขมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ กล่าวคือการป้องกันระดับที่หนึ่ง การป้องกันระดับที่สอง และการป้องกันระดับที่สาม โดยระดับแรก เป็นการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม เน้นกลุ่มคนที่มีปัญหา การป้องกันระดับที่สอง เน้นการคัดเลือกผู้ริเริ่มมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ไม่ร้ายแรงเพื่อให้การเอาใจใส่เน้นการป้องกัน ในขณะที่ระดับสาม เน้นการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดเพื่อไม่ให้กระทำซ้ำ นอกจากนี้แล้วยังมีการแบ่งการป้องกันอาชญากรรมพื้นฐาน แบ่งการป้องกันที่สภาพแวดล้อมหรือตัวอาชญากร หรือการป้องกันก่อนที่จะเกิดอาชญากรรม และหลังจากเกิดคดีอาชญากรรม แล้ว

1.2 มาตรการป้องกันตามปกติ แนวทางนี้ให้ความสำคัญกับการกำหนดแนวทางปฏิบัติให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดผลในการป้องกันการเกิดคดีอาชญากรรมทั่วไป มีมาตรการติดตามตรวจสอบประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นประจำและต่อเนื่อง

1.3 มาตรการป้องกันเชิงรุก เป็นการปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะการปราบปรามแต่ไม่ถึงขั้นการจับกุม เป็นการปฏิบัติที่เข้าไปใกล้คนร้ายมากกว่ามาตรการป้องกันปกติ วิธีนี้เน้นความสม่ำเสมอ เพื่อป้องกันมากกว่าการหวังผลจับกุม

2. มาตรการปราบปราม ทั้งนี้แบ่งออกเป็นมาตรการปราบปรามปกติ และมาตรการปราบปรามเชิงรุก โดยมาตรการปราบปรามปกติ ได้แก่ การสืบสวนหาข่าว ปราบปรามอาวุธสงคราม อาวุธเถื่อน ยาเสพติด ของเถื่อนหรือของหนีภาษี มือปืนรับจ้าง ในขณะที่มาตรการ

ปราบปรามเชิงรุก ได้แก่ การจัดระดมพลเพื่อกวาดล้างอาชญากรรม สอดคล้องหรือเป็นไปตามสถานการณ์หรือเหตุการณ์การเกิดอาชญากรรม

สำหรับ ฮิวส์ (Hughes 2001) ได้อธิบายโดยเสนอตัวแบบการป้องกันอาชญากรรม 3 แนวทาง ประกอบด้วย การป้องกันเบื้องต้น การป้องกันขั้นที่สอง และการป้องกันขั้นที่สาม โดยมีรายละเอียด ดังนี้ (อรรถพร ชูบำรุง และอุนิษา เลิศโตมรสกุล 2555: 257-258)

1. การป้องกันเบื้องต้น (Primary Crime Prevention) ประกอบด้วยวัตถุประสงค์ 5 ประการ ได้แก่

1.1 เพื่อให้ชุมชนมีพลังที่เข้มแข็งทั้งด้านจิตใจและสังคม

1.2 เพื่อให้ประชาชนเพิ่มพูนแรงต้านทานต่อการเข้าวนและการถูกชักนำให้กระทำผิด

1.3 เพื่อเสริมสร้างค่านิยมในทางบวกโดยวิธีสอนหรือการให้คำแนะนำ

1.4 เพื่อให้โอกาสในการปรับพฤติกรรม

1.5 เพื่อพัฒนามาตรการส่งเสริมความเข้าใจของเยาวชน

2. การป้องกันขั้นที่สอง (Secondary Crime Prevention) ขั้นนี้เน้นการป้องกันในกลุ่มเสี่ยง โดยเฉพาะเยาวชน และมุ่งลดโอกาสการเกิดอาชญากรรมด้วย เป็นการดำเนินการทั้งสองอย่างพร้อม ๆ กัน ทั้งการดูแลเยาวชนที่อาจกระทำผิด และการตัดโอกาสการกระทำผิด เป็นการพิจารณากลุ่มที่จะกระทำผิด และดำเนินการป้องกัน เพื่อตัดปัญหา

3. การป้องกันขั้นที่สาม (Tertiary Crime Prevention) มีเป้าหมายต่อบุคคลที่ได้กระทำผิดและได้รับการตัดสินลงโทษ ซึ่งต้องได้รับการฟื้นฟูโดยหน่วยงานที่มีหน้าที่ เพื่อมิให้กลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก โดยอาจให้การศึกษา ความรู้วิชาชีพ และการฝึกอบรม

สำหรับงานของตำรวจนั้นมีความหลากหลาย ครอบคลุมทั้งด้านการป้องกัน ปราบปราม การรักษาความปลอดภัย การสืบสวน สอบสวน จับกุมและดำเนินคดีอาชญากรรม โดยสรุปมีรายละเอียดดังนี้ (กรมตำรวจ 2537)

1. กลุ่มตำรวจสายตรวจ ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยการแต่งเครื่องแบบตำรวจ ทำหน้าที่ในการดูแลความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัย การคุ้มครองป้องกันคนร้าย ทั้งการประทุษร้าย ทำร้ายร่างกาย ปล้น ทรัพย์ หรือป้องกันมิให้ประชาชนมีความรู้สึกเกรงกลัวอาชญากรรมในภาวะปกติ ตำรวจสายตรวจเป็นหนึ่งในยุทธวิธีการป้องกันและควบคุมอาชญากรรม และช่วยในการสร้างความรู้สึกลดภัย ความอบอุ่นใจของประชาชน ช่วยลดโอกาสในการกระทำผิดของผู้ที่คิดจะประกอบอาชญากรรม การปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจสายตรวจ โดยหลักการปฏิบัติจำเป็นต้องมีทักษะหรือวิธีปฏิบัติตามหลักวิชาการสายตรวจ มีประสบการณ์

ได้รับการฝึกฝน มีอุปกรณ์สนับสนุนที่เหมาะสมพอเพียง เพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นต่อตนเอง และดูแลความปลอดภัยแก่ประชาชนได้ นอกจากนี้ตำรวจสายตรวจต้องสามารถดูแลหรือให้บริการประชาชนในด้านอื่น ๆ ประกอบด้วย อุบัติเหตุจากภัยธรรมชาติ การสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนได้รับการดูแลที่ดี นอกจากนี้ยังต้องทำหน้าที่ที่เรียกว่า กิจบริการกิ่งคุ้มครอง อาทิ ตำรวจจราจร เพื่อดูแลความปลอดภัยในการเดินทางหรือแก้ไขปัญหาจราจร ลักษณะของตำรวจสายตรวจจะขึ้นอยู่กับพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ อาทิ ตำรวจสายตรวจตำบล สายตรวจชุมชนและสายตรวจพิเศษ (ผู้ยาม) โดยทั่วไปมี 4 ประเภท ประกอบด้วย

1.1 สายตรวจเดินเท้า ใช้ในการตรวจท้องที่ที่เหมาะสมแก่ย่านชุมชน มีผู้คนจำนวนมากในพื้นที่

1.2 สายตรวจยานพาหนะ ประกอบด้วย สายตรวจจักรยาน สายตรวจจักรยานยนต์ สายตรวจรถยนต์ สายตรวจเรือ รวมถึงสายตรวจเฮลิคอปเตอร์

1.3 สายตรวจสัตว์พาหนะ เช่น สายตรวจม้า ในกรณีปัจจุบันมีน้อยมาก แต่ก็อาจใช้ในบางพื้นที่ เช่น ในพื้นที่กั้นคานหรือสวนสาธารณะ มักใช้ในประเทศแถบยุโรป ซึ่งยานพาหนะอื่นไม่สามารถใช้ได้ดั่งนี้

1.4 สายตรวจสุนัข ใช้ในการตรวจท้องที่เพื่อสนับสนุนภารกิจของสายตรวจ เพราะสุนัขมีความชำนาญในการดมกลิ่น สิ่งของที่ผิดกฎหมาย และการติดตามร่องรอยของบุคคล

2. กลุ่มตำรวจสืบสวนสอบสวน เป็นกลุ่มงานที่มีหน้าที่สืบหาเรื่องราวข้อเท็จจริงในด้านอาชญากรรม ซึ่งสามารถแยกออกเป็น “งานสืบสวน” กับ “งานสอบสวน” สำหรับงานสืบสวนนั้น เป็นการแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐาน เจ้าพนักงานตำรวจต้องปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย เพื่อที่จะทราบเนื้อหาหรือรายละเอียดของความผิด สำหรับงานสอบสวน เป็นงานรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินงานต่าง ๆ ในกระบวนการจัดทำสำนวนเพื่อส่งฟ้อง การปฏิบัติงานสืบสวนสอบสวนนี้ มีรายละเอียดค่อนข้างมาก จำเป็นต้องมีความประสพการณ์ ความชำนาญ รวมถึงการมีเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานที่ดีพอและเหมาะสม

3. กลุ่มตำรวจงานชุมชนสัมพันธ์ งานในกลุ่มนี้เป็นการนำหลักการ แนวคิดทฤษฎีที่ด้วยตำรวจชุมชนสัมพันธ์ของ เซอร์โรเบิร์ต พีล (Sir Robert Peel) นักวิชาการด้านอาชญากรรมคนสำคัญชาวอังกฤษมาใช้ ภายใต้นามคิด “ตำรวจ คือประชาชน และประชาชนคือ ตำรวจ” เป็นการให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับตำรวจ ในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการตระหนักถึงบทบาทของประชาชน ต่อผลกระทบในการปฏิบัติงานของตำรวจ การปฏิบัติงานด้านตำรวจชุมชน ถือเป็นเทคนิคการสร้างความเข้าใจ การลดปัญหาความไม่ไว้วางใจ

ความขัดแย้งทั้งในภายในจิตใจ หรือการแสดงออกของประชาชนที่มีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นการสร้างความร่วมมือในการทำงานในพื้นที่ซึ่งประชาชนอาศัยอยู่ ทำให้การทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แนวคิดตำรวจชุมชนจึงเป็นการลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นด้วยการต่อต้าน ไม่เคารพกฎหมายหรือละเมิดกฎหมาย การไม่ให้ความร่วมมือ ซึ่งเป็นเจตคติเชิงลบ (nEgative Attitude) เพื่อให้เกิดเจตคติเชิงบวก (Positive Attitude)

ในการป้องกันอาชญากรรม ปัจจุบันหน่วยงานตำรวจและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ได้มีการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมรณรงค์ให้เกิดการป้องกันอาชญากรรมในองค์กร หรือสถาบัน ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน อาทิ การป้องกันอาชญากรรมในโรงเรียน การป้องกันอาชญากรรมในองค์กรธุรกิจ (ศิริพงษ์ เสาภายน 2545: 219) โดยการป้องกันอาชญากรรมในโรงเรียน หน่วยงานตำรวจ ได้ดำเนินการในโครงการและกิจกรรมในลักษณะต่าง ๆ ประกอบด้วย

1. การให้ความรู้ด้านกฎหมาย เพื่อให้นักเรียนหรือนักศึกษาได้มีความเข้าใจและตระหนักในสิทธิหน้าที่ความรับผิดชอบการเป็นพลเมืองที่ดี รวมถึงกระบวนการยุติธรรม รวมถึงการจัดเข้าเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรในการเรียนการสอน

2. การจัดหลักสูตรการศึกษาเพื่อป้องกันอาชญากรรม และความมั่นคงปลอดภัย เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับอาชญากรรม และวิธีการป้องกันตนเองมิให้เป็นเหยื่ออาชญากร มีทั้งระยะเวลา 2 สัปดาห์ หรือมากกว่า เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับผลความเสียหาย วิธีป้องกันตนเอง บทบาทเยาวชนในการป้องกันอาชญากรรม การมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรม รวมถึงหลักสูตรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิ การลักทรัพย์ในศูนย์การค้า การใช้สารเสพติด คดีข่มขืน ความรุนแรงในครอบครัว การหนีออกจากบ้าน การขบขิรหรือยานพาหนะขณะเมาสุรา

3. หลักสูตรการป้องกันการใช้สารเสพติดและสุรา เน้นการป้องกันสถานศึกษา โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชน ซึ่งมีความเสี่ยงในการใช้สารเสพติด ตำรวจต้องมีบทบาทสำคัญในการต่อต้านและป้องกัน มีการรณรงค์ร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ โดยเฉพาะการปฏิบัติในสถานศึกษาทั้งในระดับโรงเรียนและสถาบันอุดมศึกษา

ในขณะที่การป้องกันอาชญากรรมในองค์กรหรือชุมชนย่านธุรกิจ มีรูปแบบอาชญากรรมหลายประเภท อาทิ การลักทรัพย์ การหยิบฉวยสินค้าโดยไม่ชำระเงิน เป็นความผิดฐานลักทรัพย์ การโจรกรรมคลังสินค้า การก่อวินของของกลุ่มแก๊งค์เด็กเยาวชน การประทุษร้ายลูกจ้างหรือพนักงาน การสร้างความร่วมมือกับตำรวจท้องถิ่นที่จะทำให้เกิดการป้องกันอาชญากรรมที่ได้ผล โดยมีการสำรวจความมั่นคง ความปลอดภัยของสถานประกอบการ การจัดสัมมนาป้องกันอาชญากรรม รวมถึง การจัดตั้งกลุ่มเช่น กลุ่มชุมชนธุรกิจเตือนภัย เพื่อสอดส่องพฤติกรรมความผิดปกติต่าง ๆ

มีการประชุมแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม (ศิริพงษ์ เสาภายน 2545: 220)

อย่างไรก็ตาม การป้องกันอาชญากรรมมิได้จำกัดเฉพาะหน่วยงานตำรวจ เท่านั้น หากแต่ในปัจจุบันองค์กรภาคเอกชน ได้มีบทบาทสำคัญในการดำเนินการจัดตั้งหน่วยงานที่ทำหน้าที่ป้องกันอาชญากรรม ดังนี้ (สุดสงวน สุธีสร 2546: 117-119)

1. การรักษาความปลอดภัยโดยบริษัทเอกชน (Private Security) เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่รับจ้างดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของผู้ว่าจ้าง ปัจจุบันเป็นที่รู้จักในนาม “บริษัทรักษาความปลอดภัย” ประกอบด้วย

1.1 ยาม (Guard) พนักงานตรวจตรา (Patrol) และการบริการความปลอดภัยประเภทอื่น ๆ

1.2 การวิเคราะห์การรักษาความปลอดภัย การประชุมปรึกษา การบริหารจัดการ

1.3 การผลิต การกระจาย การขาย การติดตั้งเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ในการป้องกันความปลอดภัย

การดำเนินการดังกล่าว มีวัตถุประสงค์เพื่อลดความเสี่ยงอาชญากรรมในสถานประกอบการ บริษัท ห้างร้าน โรงงาน จึงจ้างบริษัทความปลอดภัย โดยมีสัญญาผูกมัดว่าบริษัทรักษาความปลอดภัยเอกชนดังกล่าว ต้องมีขอบเขตภาระหน้าที่อะไรบ้าง เพียงใด ทั้งนี้ในปัจจุบันบริษัทรักษาความปลอดภัยเอกชนมีมาตรฐานในระดับสูง เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป ถือเป็นองค์กรประเภทหนึ่งที่สามารถช่วยลดภาระงานของหน่วยงานตำรวจลงได้

2. การป้องกันอาชญากรรมโดยชุมชน มีทั้งแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และมีความหลากหลายสูง ได้แก่ กลุ่มเพื่อนบ้าน กลุ่มศาสนา กลุ่มผู้หญิง กลุ่มแม่บ้าน ทั้งนี้อาจมีการจัดทำโครงการรณรงค์เพื่อดูแลรักษาความปลอดภัยในพื้นที่อยู่อาศัยหรือชุมชน ทั้งการรณรงค์เปิดไฟหน้าบ้าน การติดสัญญาณหรือกล้องวงจรปิด เป็นต้น ในขณะที่เดียวกันสามารถร่วมมือกับหน่วยงานตำรวจที่รับผิดชอบได้ทั้งการโทรแจ้งเหตุการณ์หรือสถานการณ์ ทั้งกับตำรวจพื้นที่และตำรวจปฏิบัติการพิเศษ

นอกจากนี้แล้วยังมีเทคนิคสำหรับการป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์ต่าง ๆ ดังนี้ (สุดสงวน สุธีสร 2546: 111)

ตารางที่ 2-1 แสดงเทคนิคการป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์

เพิ่มความพยายามการลด อาชญากรรม	เพิ่มความเสี่ยง	ลดประโยชน์ที่จะ ได้รับ	โน้มน้าวความรู้สึกผิด/ ความอาย
1. ทำให้เป้าหมายยากขึ้น โดยเพิ่มอุปกรณ์ป้องกัน	1.	1.	1.
2. โดยติดตั้งเครื่องกีดขวาง	2.	2.	2.
3.	3.	3.	3.
4.	4.	4.	4.

ที่มา: , 2546: 111

นโยบายและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเพื่อลดเงื่อนไขปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดอาชญากรรม โดยองค์การ

7 (

, 2555: 255-256)

1.

ประสิทธิภาพในประเทศที่เคยดำเนินการ รวมถึงองค์กรอื่น ๆ

2.

3. การประสานกิจกรรมการป้องกันอาชญากรรมในทุกระดับ ทั้งระดับท้องถิ่น

4.

5.

6.

7. การตรวจสอบโครงการป้องกันอาชญากรรมอย่างสม่ำเสมอภายใต้ข้อมูลที่เชื่อถือ

ตารางที่ 2-2

ปัจจัย 7 ประการผู้เกี่ยวข้องการป้องกันอาชญากรรม	กิจกรรมที่ต้องกระทำเพื่อป้องกันอาชญากรรม
1.	1.
2.	2.
3.	3.
4.	4.
5.	5.
6.	6.
7.	7.
	8. การประชุมทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

ที่มา: ปัจจัยผู้เกี่ยวข้องและกิจกรรมที่ต้องกระทำเพื่อป้องกันอาชญากรรม (หน้า 255-256)

(2555)

สำหรับนักวิชาการบางท่าน อาจพิจารณาตัวแปรหรือปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม
แตกต่างออกไปจากที่กล่าวข้างต้น ประกอบด้วย อาชญากรหรือผู้กระทำผิดเหยื่ออาชญากรรมหรือ

ดังนี้ (จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย 2551: 102-108)

1.

2. เหยื่ออาชญากรรมหรือผู้เสียหาย โดยที่เหยื่ออาชญากรรมอาจเกิดจากทั้งความ

3. สังคมหรือชุมชน โดยที่สังคมชุมชนมีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลง มีการติดต่อ

4.

5.

สถานการณ์เป็นทั้งสถานที่ซึ่งบุคคลปรากฏอยู่ในช่วงเวลาที่เหมาะสมกับการเกิดอาชญากรรม และ

Siegel (2007: 502)

(Crime Control) หมายถึง การกระทำกิจการที่เกี่ยวกับการแสวงหาข้อเท็จจริงการเกิดอาชญากรรม

(

2555: 261-262)

(Criminal Justice System)

(Packer in Conrad 1974: 55-56)

2
Control Model)

(Crime
(Due Process Model)

การเกิดสูง เพื่อแก้ไขปัญหาอาชญากรรมภายใต้ภารกิจของตำรวจซึ่งต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างรวดเร็ว

บริสุทธิ การตัดสินใจของศาลจะอยู่บนพื้นฐานของหลักฐานที่ปรากฏและได้มาโดยถูกต้อง ตัวแบบนี้

อาชญากรรม นอกจากประเด็นที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว โดยที่การควบคุม

2 (2526: 91)

สนับสนุนช่วยเหลือจากประชาชน ซึ่งโดยทั่วไปการควบคุมอาชญากรรม มีขั้นตอนที่สำคัญ

3 (2524: 113)

(2530: 79-93) Rosenbaum (1991: 116-119)

1.

ชุมชนหรือเมือง เอื้อต่อการป้องกันอาชญากรรม โดยที่การออกแบบอาคารสถานที่หรือการวางผัง
:

2.

อาชญากรรม ดังจะพบว่าพื้นที่หรือชุมชนที่ไม่มีแสงสว่างส่องทั่วถึงมักเป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยง

3. การสร้างสิ่งกีดขวางให้มั่นคงแข็งแรง

4.

หรือเส้นทางคมนาคมที่ดีมีส่วนสำคัญในการป้องกันอาชญากรรม ทั้งนี้หากเป็นเส้นทางที่สามารถ

5. :

:

2

1.

:

:

2. สภาพแวดล้อมบุคคล เกี่ยวข้องกับการเอื้ออำนวยหรือการปิดกั้นโอกาสหรือลด

ทั้งนี้ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรมมีความสำคัญในการ

: 3 :

|

:

ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนี้ (กองบัญชาการตำรวจนครบาล
2526: 20-21 | 2526: 43-65)

1.

1.1

1.2

1.3 การให้ความร่วมมือกับเพื่อนบ้าน หรือการฝากบ้าน/ที่พักให้เพื่อนบ้านช่วย

1.4

1.5

1.6 การเลี้ยงสุนัขหรือสัตว์ที่ส่งเสียงดังช่วยเฝ้าบ้านหรือเคหะสถาน

1.7

1.8

2.

3.

3.1

191

3.2

3.3

3.4

3.5

3.6

ทั้งนี้ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรมมีส่วนสำคัญที่จะทำ

บทบาทของประชาชนกับการป้องกันอาชญากรรม

ทัศนคติค่านิยมและพฤติกรรม ด้วยความสัมพันธ์ภายในสังคมมีทั้งการพึ่งพา พึ่งพิงและ

หรับหน่วยงานหรือองค์กรตำรวจที่ทำหน้าที่หลัก ซึ่งได้รับการจัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่

ตำรวจไม่อาจดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล ด้วยปัญหาอุปสรรคที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก อาทิ งบประมาณ บุคลากร เครื่องมือ กฎหมาย ประกาศ คำสั่ง ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ

โครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ โครงการสายด่วนเพื่อแจ้งข้อมูลทั้งที่เป็นอุบัติเหตุ เหตุฆาตกรรม
(Rosenbaum, and others 1991:

90-100)

2530)

1.

(

2555;

2527

|

ชอบทำตัวกว้างขวางข่มเหงรังแกผู้อื่น รอบตัวบุคคลที่พื้นโทษอยู่ในเขตและแหล่งรับซื้อของโจร
ในเขตพื้นที่ชุมชนนั้นอีกครั้ง

2.

3.

เบื้องต้นเสียก่อน เช่น ทางเดินไปมาควรมีเพื่อนเดินทาง หรือถ้ามีความจำเป็นเดินทางคนเดียวก็
มากคิดตัวไปในการเดินทางที่ต้องเสีย เป็นต้น

4.

อาชญากรรมได้ดีที่สุด ขึ้นอยู่กับการปรับปรุงวิธีการจัดสายตรวจท้องที่ป้องกันมิให้เกิดขึ้นเป็น
ออกเป็นเขต ๆ เพื่อความคล่องตัวในการระดมกำลังช่วยเหลือกันเมื่อมีเหตุการณ์ทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ไม่ว่าจะเป็นคดีโจรกรรม ก่อความไม่สงบ หรือคดีอุกฉกรรจ์ต่าง ๆ เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องไปถึงที่

5.

เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องปฏิบัติหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงแนะนำประชาชนเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติเพื่อ

6.

(Citizen Volunteer Crime

Prevention)

ส่งเสริมประชาชนให้ตระหนักในการร่วมมือกับตรวจ เพื่อป้องกันอาชญากรรมแห่งท้องที่แล้ว ยัง
มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อผ่อนคลายภาวะความกดดันแห่งอาชญากรรมที่มีอยู่ในเขตชุมชนเป็นการ

7.

(Local Police-Citizen Committee on Crime)

อาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพสูงและสามารถสนองความต้องการของประชาชนแห่งท้องที่เป็น

ประชาชนแห่งท้องที่ ตลอดจนผู้นำแห่งท้องที่อย่างจริงจังเนื่อง

ท้องที่นั้นเป็นการเฉพาะ ซึ่งในหน่วยงานตำรวจถือว่าการกำหนดกลยุทธ์สร้างเสริมความสัมพันธ์

และวิธีตำรวจจะเข้าถึงประชาชนนั้น ไม่มีอะไรที่จะดีไปกว่าการจัดกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจออกไป

อาชญากรรมในรับท้องที่รวมทั้งจัดให้มีคณะกรรมการป้องกันอาชญากรรมในระดับท้องที่ ซึ่งประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องถิ่น และประชาชนหลายสาขาอาชีพ ที่อาศัยอยู่ในชุมชนนั้น

ในชุมชนนั้นโดยตรงแล้ว ยังมีผลให้ประชาชนเพิ่มความเลื่อมใสตำรวจซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่บริการ

8. (Community Service Officers)

ทางสังคมโดยทั่วไปด้วย ดังนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องมีความตื่นตัวและพร้อมจะแปรเปลี่ยนสภาพ

(Law Officer)

(Peace

Officer)

Rosenbaum (1991: 100-104)

ตนเองในการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งเป็นวิธีการที่สำคัญในการควบคุมอาชญากรโดยทั่วไป ทั้งนี้

1.

ต่อผู้ขัดขวางของผู้ที่กำลังจะได้รับอันตรายนั้นอาจได้รับอันตรายได้เช่นเดียวกันดังนั้นจึงต้องให้

ร้องขอความช่วยเหลือ การวิงวอน ฯลฯ ทั้งนี้อาจจัดพิมพ์เป็นเอกสารเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

2.

ชีวิตประจำวันทั้งการประกอบอาชีพทั่วไปและการประกอบภารกิจต่าง ๆ นั้น มีความเสี่ยงที่จะตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทั้งสิ้น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการสร้างความรู้ความเข้าใจในสถานการณ์ต่าง

3. การให้บริการเหยื่ออาชญากรรม แนวคิดพัฒนาขึ้นในสหรัฐอเมริกาซึ่งให้

(Victims' Bills of Rights)

1.

(Citizen Patrols)

เพื่อระวังรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ต่าง ๆ ที่มีแนวโน้มความเสี่ยงที่จะเกิดอาชญากรรมในชุมชน
 านการณ์ในพื้นที่/ท้องที่ อย่างไรก็ตาม การดำเนินการในโครงการมักไม่สนับสนุนให้

2.

(Watch Programs)

พฤติกรรมต่าง ๆ ภายในพื้นที่หรือท้องที่ในการแจ้งเบาะแส และข้อมูล

3.

(Partnerships With Neighborhood Organization)

หน่วยงานตำรวจในระดับพื้นที่ในการป้องกันอาชญากรรม นอกจากนี้ยังมีหน่วยงาน

4.

(Board, Councils, And Commissions)

. .1955

ประกอบด้วยคณะที่ปรึกษาในระดับเมืองและระดับชุมชน เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างตำรวจ

. .1962

:

เมืองและระดับประเทศได้จัดตั้งองค์การเอกชนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อรณรงค์การต่อสู้

for Neighborhood Safety) (The Chicago Alliance for Neighborhood Safety) (Crime Stoppers International)

(The National Crime Prevention Council)

5. (Community Policing)

5.1

5.2

5.3

5.4

:

(2555) :

(2527)

(2532)

|

(2530)

งกันอาชญากรรม ทั้งนี้ตระหนักว่าทั้งตำรวจและประชาชนเป็นผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยตรงกับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม โดยปฏิเสธฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมิได้ ทั้งนี้ถือเป็นหน้าที่ของ

ปัจจัยที่ทำให้เกิดอาชญากรรม

อาชญากรรมโดยทั่วไปนั้นเป็นการกระทำซึ่งกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดและกำหนด

“ ”

William Blackstone

“

”

32

“ในคดีอาญาให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด ก่อนที่จะมีคำพิพากษาอันถึงที่สุด แสดงว่าบุคคลใดได้กระทำความผิด จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสมือนเป็นผู้กระทำผิดมิได้”

การกระทำผิดที่เป็นอาชญากรรมที่แท้จริง เช่น ความผิดฐานฆ่าคนตาย ความผิดฐานปล้นทรัพย์ (Mala Prohibit) อันเป็นความผิดที่สืบเนื่องจากผลแห่ง

(Interdisciplinary Sciences)

Sutherland

(1992)

“

:

Quinney (1974)

“

”

องค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ในสังคมดำรงอยู่แบบการเมืองได้กำหนดขึ้น โดยพฤติกรรม

:

:

องค์กรดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ในเรื่องอาชญากรรม และเป็นองค์กรที่เกิดขึ้นในสังคมที่ดำรงอยู่แบบ

การเมือง เป็นสังคมที่มีผู้ปกครองและผู้ใต้ปกครองในขณะเดียวกันสิ่งที่เรียกว่า
เป็นสิ่งที่ยอมรับให้แก่ผู้อื่นที่ประพฤตินอกกรอบ/กติกาคือเป็นจารีตที่สังคมนั้น ๆ ยอมรับว่าดีหรือไม่
ดีในขณะที่องค์กรบังคับใช้กฎหมาย ประกอบด้วย ฝ่ายนิติบัญญัติ ตำรวจ อัยการ ศาล ซึ่งเป็น
อาชญากรรมคือสิ่งที่มีมนุษย์ในสังคมกำหนดขึ้น โดยที่อาชญากรรมมิใช่พฤติกรรมโดยตัวมันเอง แต่

Quinney
(3) Vetter (1) Silverman (2) University of
South Florida (1978) "

ความเกี่ยวพันหรือเชื่อมโยงกับสิ่งอื่นจะถือว่าเป็นพฤติกรรมที่ละเมิดกฎหมายเพียงประเด็นเดียว

.2542 (1361) ( )
( )
(Jeffery, 1990: 6-7)

เป็นการกระทำที่เจตนาฝ่าฝืนข้อบัญญัติหรือข้อห้ามตามประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติที่

(1)
(2)
(3) (4)
" " ;
(2551: 66-67)

ประเภทอาชญากรรม

:

Lopez-Rey (2002)

2

(1)

ที่ทำตามกันมาเป็นประเพณี อาทิ อาชญากรรมที่กระทำต่อบุคคลหรือทรัพย์สินต่อระเบียบของสังคม

(2)

ผลิตภัณฑ์ การค้ายาเสพติด เป็นต้น โดยทั่วไปแบ่งประเภทของอาชญากรรมออกเป็น 8 ประเภท

8

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

|

(2530: 70-150)

5

1. อาชญากรรมปราศจากผู้เสียหาย เป็นอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการละเมิด

2.

2

3.

4.

ตนเอง ข้าราชกรรรับเงินค่าคอมมิชชันจากการประมูลก่อสร้างสถานที่ราชการ

5.

4

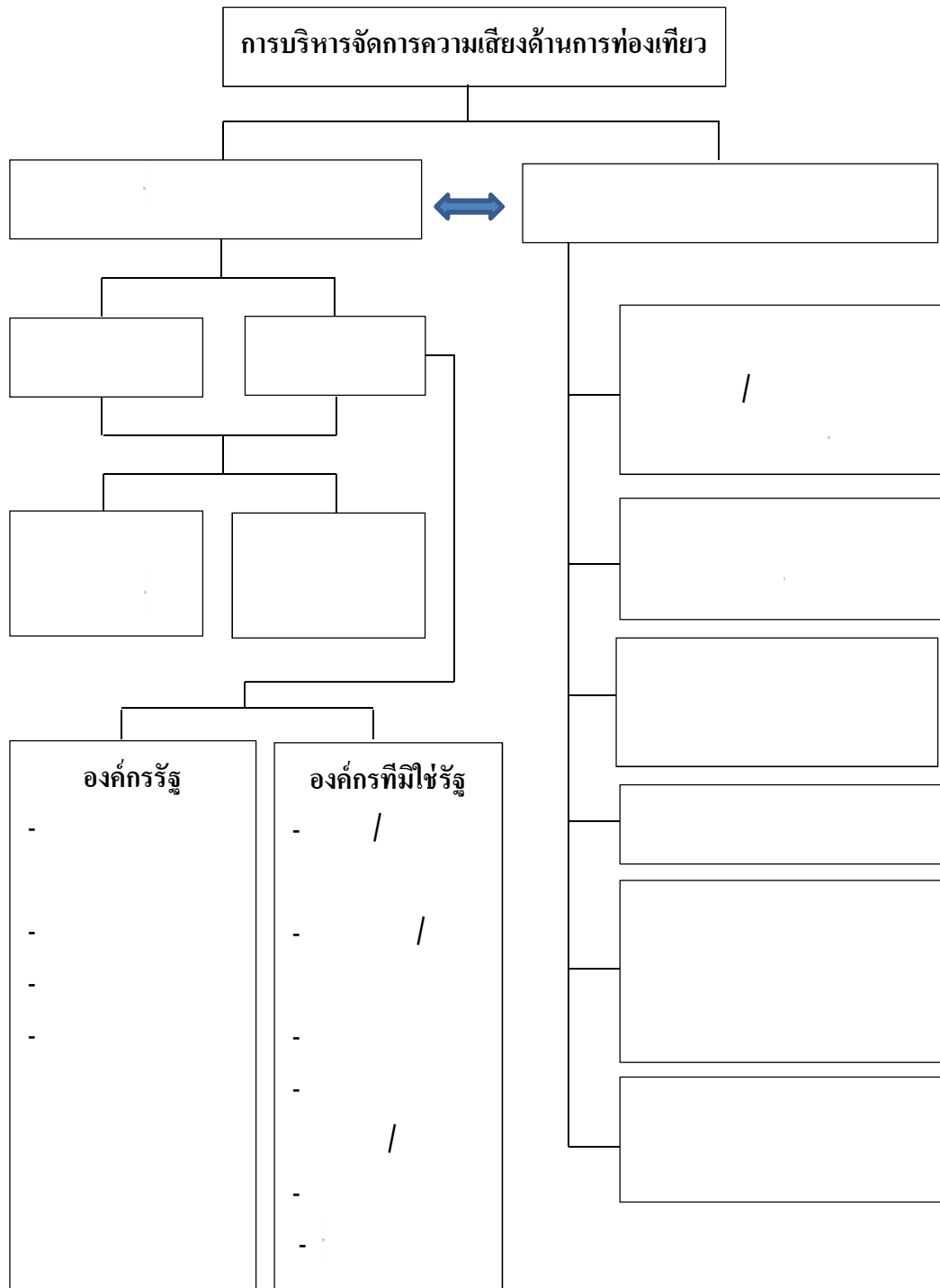
ระบบเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองทั้งในและระหว่างประเทศเป็นอย่างยิ่ง คือ อาชญากรรมทาง

การจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว

โดยศูนย์ระหว่างประเทศเพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนแห่ง (the APEC International
Centre for Sustainable Tourism (AICST,online)

2-1

(.)

(. .)

1-9

(.)

ป้องกันอาชญากรรมที่เกี่ยวข้อง

( )

อุทยานสัตว์ป่าและพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงท่องเที่ยวและ
การกีฬา และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นระบบเศรษฐกิจที่ทำรายได้

(Macro)

ความสำคัญกับการจัดการความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

“ ”

ทั่วทั้งประเทศ โดยดำเนินการตามนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งได้กำหนดนโยบายและ

ยังลักษณ์ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรีได้กำหนดนโยบายสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว 2

2558 ด้วยการพัฒนาการท่องเที่ยวและหลักประกันความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวทั้ง

6

ด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านคมนาคมขนส่ง ด้านการสร้างเชื่อมั่น ด้านอำนวยความสะดวก และ

! ' "

“

" 2558
 : "ศูนย์อำนวยการบริหารและขับเคลื่อนนโยบายสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว 2
 . ." (2556)
 , : 67/2556 (2556)
 การบริหารจัดการความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวถือเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์ซึ่งรัฐบาลให้

ในการจัดการกับปัญหาการท่องเที่ยวต่างๆในพื้นที่สนามบินนานาชาติ โดยจัดให้มีโครงการทดลอง

1 2556
 60 (:
)

2555-2558
 :

- 4 2
- 1) (. .)
 (. .) 2)
 (.) (.)
 (.) (.)

ราชการรับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว (คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา สภา
 , : 67/2556)

Safety Zone 1 : 7
 พื้นที่เป้าหมายโดยครั้งแรกดำเนินการในพื้นที่5
 10,000
 5,000รายในช่วงเวลาดังกล่าวได้กำหนดพื้นที่ Safety Zone 56
 715 4 60 ;

การสื่อสารการปฐมพยาบาลและการจดจำรูปพรรณสัณฐานบางครั้งคนที่เป็นอาสาสมัครก็เป็น

ควบคุมการกำกับดูแล และปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านการให้ความช่วยเหลือ

เอาเปรียบนักท่องเที่ยว โดยที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ได้พิจารณาบทบาทอำนาจ

นานาชาติจังหวัดภูเก็ตโดยสนับสนุนด้านจัดสรรกำลังพลงบประมาณ และที่ทำการทั้งนี้ต้องมี

3

รับผิดชอบหลัก และการกำกับดูแลในพื้นที่อยู่แล้วทำให้ไม่สามารถแก้ปัญหานักท่องเที่ยวที่เพิ่มมาก

ยาวนานจนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร ซึ่งอาจมีกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นอยู่เบื้องหลังแนวท

(67/2556)

1. ภายใต้เป้าหมายการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว ทำให้มีปริมาณนักท่องเที่ยวแบบก้าวกระโดด และจากการกำหนดยุทธศาสตร์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เพื่อส่งเสริมการตลาด ควรคำนึงถึงการจัดแบ่งตลาดนักท่องเที่ยวระดับศักยภาพการใช้จ่าย

2.

Safety Zone

Pilot Project

หรือโครงการนำร่องที่ชัดเจน จากนั้นทำการประชาสัมพันธ์เพื่อเป็นการสร้างเชื่อมั่นให้แก่

3.

ปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในพื้นที่ท่องเที่ยว โดยการจัดกำลังอาสาสมัครต่างๆเพื่อช่วยในการ

4.

Work Permit Visa

5.

15

2556

การบริหารจัดการสถานที่จอร์รับส่งผู้โดยสาร และการจัดระบบรถแท็กซี่ภายในท่าอากาศยาน

15

22

2556

เนื่องจากปัญหาดังกล่าวอาจกระทบต่อนักท่องเที่ยว และประชาชนทั่วไปที่ไปใช้บริการท่าอากาศยาน

เป็นแนวทางที่ดีที่สุด ด้วยนักท่องเที่ยวมักให้ความสำคัญด้านความปลอดภัย

ในสถานที่ท่องเที่ยวเป็นสำคัญ โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจหรือกลุ่มที่มีกำลังซื้อสูง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศยุโรป

7 2556

1-9

1-9

ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ ประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี ชลบุรี เชียงราย

: "

2

"(. .)

2

1.

1-9

1

:

2.

17

: "

(. . .)"

1

เกี่ยวกับนักท่องเที่ยว รวมทั้งแสวงหาความร่วมมือในการดูแลความป

ปฏิบัติเพื่อให้การพัฒนาและบูรณาการทำงานเป็นไปตามคำสั่งและมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์

2558

495/2556 : (495/2556 21 2556)

1. ด้านภารกิจ ทำหน้าที่เป็นศูนย์อำนวยการ สั่งการ บริหารเหตุการณ์ของ

/

สั่งการ ประสานการปฏิบัติหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุนให้ความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ

2. |

(. . .)

(.1)

( )

( )

อาชญากรรมทั่วไปเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว รองผู้บัญชาการ

( )

ความปลอดภัยนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการนำนโยบายการพัฒนาท่องเที่ยวจังหวัดไปปฏิบัติ

723/2555
2555-2558

1-9

การบูรณาการทำงานร่วมกันกับภาคีเครือข่ายในส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ภาคประชาชน และเอกชน

17 2555
5

ความเชื่อมั่นทั้งนี้ได้กำหนดพื้นที่ยุทธศาสตร์หลักครั้งแรก จำนวน 5

( )

2 9 2555
2556 13

และกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงรายได้ ได้แก่ ออสเตรเลีย มาเลเซีย อังกฤษ สหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่น โดย

2550-2554

9.98

(, 2555: 1-3)

4 (, 2555: 4-6)

1.

- 2.
- 3.

4. กลุ่มสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ประกอบด้วย ธรรมชาติ และ
ที่สร้างขึ้นเพื่อการท่องเที่ยว

4 ประเภท ทั้งนี้จากข้อมูลสถิติการเกิดเหตุกับนักท่องเที่ยว การร้องเรียนจาก
4

(2555: 3-8)

1. ปัญหาด้านอาชญากรรมที่เกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว
- 2.
- 3.
4. ปัญหาด้านความไม่มีระเบียบและความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว ที่เกิดจาก

2

- 1.
2. การประกอบธุรกิจที่ไม่เป็นธรรมกับนักท่องเที่ยว โดยมุ่งผลกำไรเพียงอย่างเดียว

อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว สภาพแวดล้อมรอบพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว

ปลอดภัยนักท่องเที่ยว ในพื้นที่กรุงเทพมหานครไว้ 6 ((2556: 1-2)

1. อิทธิพลทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ที่

2.

3.

4.

. .2522

ประเภท โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตทำงานหรืออยู่ผิดเงื่อนไข การอยู่

5.

6.

นักท่องเที่ยวดำเนินการโดยผิดหรือหลีกเลี่ยงกฎหมาย อันนำมาซึ่งความไม่ปลอดภัยแก่

(SWOT

Analysis)

(2555: 3-8)

1. (Strength)

1.1

1.2 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกระจายอยู่ทุกพื้นที่ทั่ว

1.3

โทษทางอาญาหลายฉบับที่สามารถบังคับใช้ได้ตามอำนาจหน้าที่

1.4

1.5

2. (Weak)

2.1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีส่วนราชการที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก มีอำนาจหน้าที่

2.2

2.3

2.4

ท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อการใช้ดุลยพินิจในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคนเข้า
 วมปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินนักท่องเที่ยวในพื้นที่ท่องเที่ยวสำคัญ

3. (Opportunity)

3.1

3.2

เพื่อเพิ่ม

3.3

4. (Threat)

4.1

4.2 ผู้ประกอบการด้านสินค้าและบริการที่ผิดกฎหมาย พร้อมทั้งจะให้ประโยชน์

4.3 การขาดความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องของประชาชนในพื้นที่เป็นภัยต่อการ

1.

3

1.1

1.1.1 เพิ่มอัตรากำลังพลให้กับหน่วยงานที่ปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวได้
อย่างเหมาะสมกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นตามนโยบายของรัฐบาล

1.1.2

ปลอดภัยสำหรับท่าอากาศยานนานาชาติ และพื้นที่ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว

/

1.1.3 ผู้บัญชาการและผู้บังคับการที่รับผิดชอบพื้นที่ ต้องรับผิดชอบดูแล

1.1.4

./ . / . . / .

1.1.5

ปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่

1.1.6

1.1.7

1.2

1.2.1

1.2.2

กับทุกหน่วยงานในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่มีที่ตั้งอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบ โดยเฉพาะตำรวจ
ท่องเที่ยว ตำรวจทางหลวง ตำรวจน้ำ ตำรวจตระเวนชายแดน ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง และตำรวจ

1.2.3

1.3

1.3.1

/

/

:

1.3.2

:

1.3.3

:

อำนาจความยุติธรรมทางอาญาที่เกี่ยวข้องกับนักโทษเทียว

2.

เชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักโทษเทียวในพื้นที่ท่องเที่ยว 5 แห่ง และพื้นที่

13

:

:

5

2.1 การจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่และปรับปรุงให้เป็น

2.2

การดูแลให้ครอบคลุมพื้นที่และห้วงเวลาในการท่องเที่ยวแต่ละประเภท

2.3

2.4

2.5

3.

4.

2

4.1 การเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการนักโทษเทียวในพื้นที่โดยกำหนดกิจกรรม ดังนี้

4.1.1

4.1.2

4.1.3

4.1.4

4.2

4.2.1

4.2.2

4.2.3

4.2.4

4.2.5

(Advance Passenger Proceeding System: APPS)

การปฏิบัติการความปลอดภัยและป้องกันอาชญากรรมนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

กองบัญชาการตำรวจนครบาล ในฐานะหน่วยงานหลักในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับ

2

(2556)

1

การจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการเพื่อ

บริหารสั่งการเกี่ยวกับงานด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ โดยมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาในแต่ละ

ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ร่วมปฏิบัติ

1.

ต่อเนื่อง โดยให้ระดมกวาดล้างคดีเป้าหมาย ได้แก่ ผู้มีอิทธิพล มีปิ่นรับจ้างในพื้นที่คดี

2.

สกัดกันชาวต่างชาติที่มีความประพฤติไม่เรียบร้อยเป็นภัยต่อสังคม

การขออยู่ต่อทุกประเภทของนักท่องเที่ยวที่มีพฤติการณ์เข้ามาพักอาศัยอยู่ในพื้นที่ให้มีวงรอบที่

3.

เครื่องหมายการค้า ที่กระทำต่อนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติอย่างจริงจัง และสืบสวนจับกุมนายทุนผู้อยู่

4. การตั้งจุดตรวจ จุดสกัดในพื้นที่ล่อแหลมหรือเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมกับ

5. ปิดล้อมตรวจค้นเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว เพื่อลดแรงงูใจในการ

6. กวดขันสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวและสถานบริการ ให้ปฏิบัติ

7.

8.

2

1. การปรับปรุงฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว ทั้งบุคคลและสถานที่ ให้เป็นปัจจุบันอยู่

2.

คอนโดมิเนียม บ้านเช่าในพื้นที่ รวมทั้งสินค้า และการให้บริการ ให้มีมาตรฐานด้านคุณภาพและ

3.

4.

5.

ราชการที่เกี่ยวข้อง ที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

6.

7.

การปฏิบัติความปลอดภัยและป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่ท่องเที่ยวต่างจังหวัด

คต่าง ๆ ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวให้ได้รับมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวโดยทั่วไป การดำเนินการดังกล่าว บริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2552-2554

ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยวดังนี้ (แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด . 2553-2556)

1.

อาชญากรรม และโรคติดต่อที่อาจเกิดจากแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงาน เช่น โรคมาลาเรีย โรคเท้าช้าง

2.

ร้านอาหารบางรายปรับเพิ่มราคาสินค้าในช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว และแม้จะเข้าสู่ช่วงฤดูกาล

ความเชื่อ วิถีชีวิต วัฒนธรรมของบุคคลในแต่ละพื้นที่ที่ไม่แตกต่างกันมากนัก โดยที่ปัญหาดังกล่าว
 กษณ์การท่องเที่ยวทั้งในระดับจังหวัดและประเทศ ซึ่งมีผลต่อความเชื่อมั่นด้าน

ายที่เกี่ยวข้องกับการดูแลนักท่องเที่ยวทำให้เกิดการขาดบูรณาการการทำงาน
 :

2.3)

ตารางที่ 2-3

สภาพปัญหา	ความสำคัญ	พื้นที่/ กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
1.		/	/
2.		/	
3.		/	
4.			พื้นที่ใกล้เคียงจัดสูตรพัฒนา
4.			

:

. 2553-2556 , .

แนวคิดการจัดตั้งตำรวจสายตรวจดูแลความปลอดภัยนักท่องเที่ยว

ด้านความปลอดภัยที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานราชการ ฝ่ายปกครอง องค์กรปกครอง

หน่วยงานตำรวจได้ดำเนินโครงการจัดตั้งตำรวจสายตรวจเพื่อดูแลความปลอดภัย
การทำงานที่ใกล้ชิดกับนักท่องเที่ยวเป็นการเฉพาะ ตัวอย่างโครงการโดยตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ตซึ่ง
เป็นพื้นที่ท่องเที่ยวที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศ พลตำรวจตรีเพชรบุญญฤทธิ์ ผู้บังคับการ

“Police Beach”

สร้างความเชื่อมั่นในการดูแลความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต โดยมีโครงการนำ

สวมกางเกงขาสั้นแค่ง่า นอกจากนี้ตำรวจในโครงการยังต้องคุยภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศ
ได้เพื่อให้สามารถติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยวได้โครงการดังกล่าวมีเป้าหมายใช้ตำรวจสายตรวจ

40

(

2557)

แนวคิดและทฤษฎีการบริหารการจัดการสมัยใหม่

Management - RBM)

(Balance Score Card - BSC)

(Result -Based

(Key Performance Indicators - KPIs)

(Result -Based Management - RBM)

(Balance Score Card - BSC)

(Key

Performance Indicators - KPIs)

(Effectiveness)

(Efficiency)

(Process) การปฏิบัติงานที่มากเกินไปจนเกิดความจำเป็น ซึ่งท้ายที่สุดมักกลายเป็นอุปสรรคหรือ

(Result-Based Management - RBM)

การพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่องนับจากปี ค.ศ.1980

(Accountability)

4 ขั้นตอน ดังนี้ (สุเทพ เชาวลิขิต 2555:65-70)

การวางยุทธศาสตร์หรือวางแผนเพื่อทำการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก
ให้ได้ซึ่งเป้าประสงค์สุดท้ายที่ต้องการขององค์กรหรือวิสัยทัศน์ (Vision)

(Mission)

(Objective)

(Target)

(Strategy)

(Critical Success Factors)

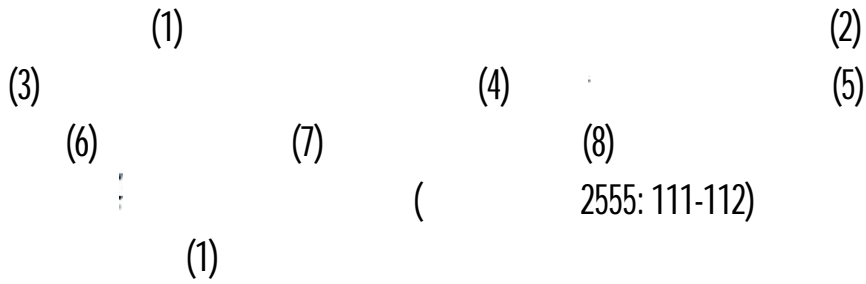
(Key Performance Indicators)

(baseline data) เพื่อนำมาช่วยในการกำหนดความชัดเจนตัวบ่งชี้ ทั้งในเชิงปริมาณ
(Quantity) (Quality) (Time) (Place)

การวัดและการตรวจสอบผลการดำเนินงาน เป็นสิ่งที่ผู้บริหารต้องดำเนินการให้มีการ
ของแต่ละตัวบ่งชี้ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ เช่น รายเดือน

(result-base management-RBM)

ย่อมปรากฏทั้งความสำเร็จหรือความล้มเหลวเกิดขึ้นตลอดเวลา ด้วยมีปัจจัยที่เกี่

จื่อนไขระเบียบ คำสั่งหรือนโยบาย และช่วยในการแก้ไข ให้คำแนะนำ (2)

ฝ่ายบริหารและเจ้าหน้าที่ทุกคนได้รับทราบข้อมูลตรงกันในแนวความคิดการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์
จัย หลักความสำเร็จและตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน ผู้บริหารสามารถที่จะ

(3)

(4)

ผลสัมฤทธิ์ในกรณีดังกล่าว โดยที่การสื่อสารมีหลายรูปแบบ อาทิ จดหมายข่าว หนังสือเวียนภายใน

คิดเห็นในเรื่องที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยที่(5)

คนหนึ่ง เป็นเรื่องของคนทุกคนในองค์กร เป็นการทำให้ทราบว่าแต่ละคนนั้นอยู่ในตำแหน่งใด

(6)

ตำแหน่งหน้าที่เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและให้เกิดวัฒนธรรมองค์กร ปัจจัยที่ (7)

จากต่างประเทศเพื่อให้ผู้ที่สนใจได้ศึกษา รวมถึงการกล่าว (8)

management-RBM) (result-base (.))

เพราะเกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม ซึ่งเป็นการให้คุณให้โทษที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัย

พิจารณาคดีจากศาล ดังนั้นจึงเป็นปัญหาว่าการนำแนวคิดดังกล่าวนี้มาใช้

(Weak) (Opportunity) (Threat) (Strength)

กระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องหลายขั้นตอน ทั้งกระบวนการเกี่ยวกับอัยการ และการพิจารณาของ

และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเงื่อนไขระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกับ

ประโยชน์การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สตช.)

(Result base management-RBM)

1-9

รูป และประโยชน์ต่อประชาชน ซึ่งอธิบายได้ดังนี้(สุเทพ 2555: 115-116)

ประการที่หนึ่ง ประโยชน์ต่อองค์กร ประกอบด้วย การนำไปอธิบายวัตถุประสงค์

การบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participative Management)

(Stockholders)

มีผลประโยชน์ หรือแม้แต่ผลกระทบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานขององค์กรทั้งสิ้น สำหรับการบริหาร

แห่งชาติเป็นต้องมีระบบการทำงานร่วมกันในทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะการสร้างระบบ

			(Policy)
(Strategy)	(Plan)	(Budget)	(Personal)
(Assessment)		(Law)	

(Efficiency and Effectiveness)

ประสานการทำงานทั้งการเป็นให้ข้อมูลเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวในการเดินทางยังสถานที่ท่องเที่ยวต่าง

ดูแลที่พัก บุคลากร เจ้าหน้าที่/ลูกจ้างของตนอย่างใกล้ชิดเพื่อป้องกันและป้องปรามการกระทำผิดต่อ

ปราบปรามและการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ทั้งนี้จะทำให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวนั้น โดยทั่วไป

ซึ่งหากพิจารณาแล้วมักจะมีรายละเอียดหรือเนื้อหาที่มาที่ไปของคดี

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลงานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการความ
 ยว โดยมีงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ ดังนี้

งานวิจัยในประเทศไทย

สำหรับงานวิจัยเกี่ยวกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยวหรือการศึกษาเกี่ยวกับการ
 ป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้นแก่นักท่องเที่ยวโดยตรงนั้นมีไม่มากนัก โดยส่วนใหญ่มักเป็น

ปราบปรามอาชญากรรมโดยทั่วไป อาทิ ปัญหาอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำร้ายร่างกาย ชีวิต
 และทรัพย์สินของประชาชน โดยทั่วไป ปัจจัยที่มีผลการปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันปัญหา

ของตำรวจในการป้องกันปราบปรามปัญหาอาชญากรรมที่สำคัญ มีดังนี้

(2545)

:

:

:

:

/

(2550)

- 1) 3
- 2)
- 3)
- 3 (1)
- (2)
- (3)

ทั้งนี้พบว่า การปรับโครงสร้างสถานีตำรวจทั้งการทบทวนภารกิจที่เกี่ยวข้อง การ

การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมสมัยใหม่ ทั้งนี้ประชาชนเห็นว่าในฐานะที่เป็นผู้ที่ได้รับ

ปรับเปลี่ยนในฐานะผู้รับบริการ นอกจากนี้ตำรวจควรมีบทบาทในการใกล้เคียงปี

(2555)

(1)

(2)

มากขึ้นในอัตราที่ก้าวกระโดดส่วนหนึ่งเนื่องมาจากปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม เศรษฐกิจ ความยากจน การพนันบอล ความเครียด ฯลฯ เหล่านี้ เป็นสาเหตุให้มีการก่อปัญหาอาชญากรรมเพิ่มขึ้นที่มีประชากรเบาบาง และมักเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมหรือบริเวณที่มีดและเปลี่ยวมากกว่าใน

งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดต่อนักท่องเที่ยว

หาอาชญากรรมโดยทั่วไป ทั้งนี้จากการศึกษารวบรวมข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Barker M.& others (2002)

2000 (Modeling Tourism Crime: The 2000 American's Cup)

ไอ้คแลนด์นิวซีแลนด์ ระหว่างเดือนตุลาคม ปี 1999 และ มีนาคม 2000

รท่องเที่ยว ซึ่งมีผลต่อการลดอาชญากรรมในกิจกรรมการท่องเที่ยว เป็นการศึกษา

ผลต่อความเสี่ยงในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม และนักท่องเที่ยวต่างชาติมีแนวโน้มที่จะตกเป็นเหยื่อการฉ้อโกงกรรมจากที่พักมากกว่า ในขณะที่กลุ่มนักท่องเที่ยวในประเทศจะถูกการฉ้อโกงกรรม
/ ค์มากกว่า นอกจากนี้อายุ การศึกษา สถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเสี่ยงสูงที่จะ

นผลจากการเปลี่ยนแปลงจำนวนประชาชนที่เพิ่มขึ้นและ โอกาสที่

พิเศษที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก ในขณะที่เดียวกันนักท่องเที่ยวในประเทศจะได้รับผลกระทบจาก

Brunt, Paul., Mawby, Rob., and Hambly, Zoe. (2000) ได้ศึกษาเรื่องการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักท่องเที่ยวและความหวาดกลัว

เหตุอาชญากรรมในอังกฤษซึ่งเกิดเพิ่มมากขึ้น โดยการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 514

2

กท่องเที่ยวที่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับเหตุอาชญากรรมจะมีความรู้สึก

ริอแม้กระทั่งผู้ที่อยู่ที่บ้านโดยมิได้เดินทางออกไปท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นแม้ว่าจะมีความระมัดระวังเหตุที่อาจเกิดขึ้นอย่างรอบครอบทั้งการปิดล็อกกุญแจกระเป๋าเดินทางอย่างมิดชิด

Wichasin, Pimmada&Doungphummes, Nuntiya(2012)

ของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีผลกระทบต่อความเชื่อมั่น

ท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยกองบังคับการตรวจท่องเที่ยวได้รับการจัดตั้งขึ้นเพื่อรับผิดชอบ

และประสบการณ์ที่พบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของตำรวจท่องเที่ยวในพื้นที่ท่องเที่ยว 8

ของตำรวจ ในขณะที่ปัญหาอาชญากรรมจะเกิดขึ้นในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก

ะคดีที่มักเกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ
ที่เกิดขึ้นเป็นประจำคือ คดีเกี่ยวกับเรื่องเงินหรือของมีค่ามากกว่าคดีประเภทอื่น ๆ สำหรับการ

Sautter&Leisen(1999)

ประชาสัมพันธ์ ทั้งนี้ผู้วางแผนการท่องเที่ยวต้องมีความเข้าใจใน
ร่วมมือของผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งจะเป็ประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งใน
1998 การประชุมด้านการท่องเที่ยวได้กระตุ้นให้ผู้เชี่ยวชาญอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้
ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าว ซึ่งในครั้งนั้นที่ประชุมได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวางถึง

Jonathan Tisch

ของหุ้นส่วนการจัดการท่องเที่ยวต่อความสำเร็จของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของ

John M. Knox (2004) Effective of Tourism on Rates of Serious
Crime in Hawai' ใช้การศึกษาผลผสมทั้งการทบทวนวรรณกรรม การเชื่อมโยงการท่องเที่ยว ข้อมูล

นักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นซึ่งเป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามกับความเชื่อที่ว่าหากจำนวนนักท่องเที่ยว

Wesley G. Skogan (2005) Citizen Satisfaction with Police Encounter

Ronald W. Glenser & Kenneth J. Peak (2004) Crimes Against Tourist

U.S. Department of Justice: Office of Community Oriented Policing Services

/ 2
(1) (1.1)

(1.2)

(2)

(2.1) /

(2.2) การเพิ่มภาษีในพื้นที่ท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนการรักษาความปลอดภัย
(2.3) ระดับ/สนับสนุนให้โรงแรมหรือสถานที่พักปฏิบัติการด้านความปลอดภัยเพื่อลด

(2.4)

จับกุมอาชญากรที่กระทำความผิดร้ายแรงต่อนักท่องเที่ยว (2.5)

ความเสี่ยงในการต่อเป็นเหยื่ออาชญากรรม (2.6)

พื้นที่ท่องเที่ยว (2.7)

/

(2.8)

(2.9) การปรับปรุง/การเปลี่ยนสภาพแวดล้อมในพื้นที่เพื่อลดโอกาส

Jacqui Allen (1999)

Against International Tourist

อาชญากรรมการท่องเที่ยวจึงเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย ทั้งนี้ นานาประเทศได้ตระหนักถึงความสำคัญ

2,480

2,424

97.7

56

2.3

( )

15 - 24

านศึกษานี้พบว่าโดยทั่วไปแล้วคดีที่เกิดขึ้นแก่นักท่องเที่ยวจะมีไม่มากนัก

Mitchell J. Muehsam (1995)

Involving the police in tourism

กฎหมาย การบังคับใช้กฎหมาย บริษัทท่องเที่ยว รวมถึงนักท่องเที่ยว โดยในการ

บด้วย เจ้าของกิจการ/โรงแรม ที่พัก ภัตตาคาร สถานที่ท่องเที่ยว ขนส่งมวลชน

สถานการณ์ความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร หรือ โรงแรม และสุดท้ายจำเป็นต้องมี

Mantseo Juliet Mopeli (2009)

The Impact of Tourists'

Perceptions of Safety and Security on Tourism Marketing of Mpumalanga

400

Bongkosh N. Rittichaiuwat   Goutam Chakraborty (2012)
Perceptions of Importance and what safety is enough

เทศไทย โดยการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย เกี่ยวกับ

23

ชวในประเทศไทย ทั้งนี้นักท่องเที่ยวในกลุ่มนักธุรกิจและกลุ่มการท่องเที่ยว
เที่ยวแบบครอบครัว ให้ความสำคัญกับการเน้นความปลอดภัยในการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันทั้งใน
ด้านกิจกรรมและที่พัก นอกจากนี้นักท่องเที่ยวกลุ่มนักธุรกิจจะให้ความสำคัญกับความปลอดภัย

Wuthi Liptallop (2008)   Using Responsive Evaluation to Change Thai
Tourist Police Volunteer Programs

และประชาชนนั้นมีความสำคัญต่อการดูแลและรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ทั้งนี้การฝึกอบรม
ธภาพมากหากดำเนินการในชุมชนและท้องถิ่นที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยว ทั้งกิจกรรม

/

Richard George (2003)   Tourist's perceptions of safety and security why
visit Cape Town

2001

ะ ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวมีความระมัดระวังในการ
ท่องเที่ยวมากขึ้น และตระหนักรู้ถึงความวิตกกังวลความปลอดภัยในช่วงเวลากลางคืนมากกว่า

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

Leong Choon Chiang (2000) Strategies for Safety and Security
in Tourism: A Conceptual Framework for the Singapore Hotel Industry

ซึ่งเกิดขึ้นในรูปแบบ

3

ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง นักท่องเที่ยว และเครื่องมือ/อุปกรณ์จัดเก็บทรัพย์สินซึ่งโรงแรมจัดไว้

Atila Yuksel & Fisun Yuksel (2007) Shopping risk
perception: Effects on tourists' emotion, satisfaction, and expressed loyalty intentions

ะ ความเสี่ยงที่เกิดจากการช้อปปิ้งหรือซื้อสินค้า โดยเป็น

ผลการศึกษาพบว่า ความวิตกกังวลต่อการวางแผนและการเดินทางไปท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่ง

ท่องเที่ยว โดยการรับรู้ต่อโอกาสที่มีความ

การตัดสินใจท่องเที่ยว การรักษาความปลอดภัยและการรับรู้ด้านความปลอดภัย มีแนวโน้มที่จะมี

।

เสี่ยงในการช้อปปิ้ง ทั้งนี้ความร่วมมือระหว่างภาคเอกชน (ผู้ประกอบการ) ประชาชน เจ้าหน้าที่
การค้า ความเสี่ยงในการเลือกซื้อสินค้า กลุ่มอาชญากรรมจะ

Yoon and Uysal (2005)

(Safety and Fun)

(Escape)

(Knowledge and Education)

(Achievement)

(Cleanness and Shopping)

(Reliable Weather and Safety)

(Different Culture)

(Water Activities)

Yoon and Uysal

ท่องเที่ยว และความภักดีต่อสถานที่ท่องเที่ยว แรงจูงใจแบบคิงคูดมีผลกระทบเชิงลบต่อความพึง

สรุป

ในการรวบรวมข้อมูลแนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ
ความปลอดภัยนักท่องเที่ยวนั้นพบว่า ปัญหาความปลอดภัยที่เกิดขึ้นแก่นักท่องเที่ยวทั้งนักท่องเที่ยว
ทศนั้น มาจากทั้งผู้ประกอบการซึ่งมีทั้งที่เจตนาหรือจงใจกระทำผิด

ขนส่ง รวมถึงตัวนักท่องเที่ยวเอง ในขณะที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบนั้นมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง
และเอกชน โดยที่ภาครัฐจะเริ่มต้นที่รัฐบาลในฐานะผู้กำหนดนโยบาย และกำกับดูแลการ
ป้องกันความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกนักท่องเที่ยว หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

งเที่ยวที่ชัดเจนและมีการสั่งการไปยังหน่วยงานภายใต้การ

สรุปตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

การรวบรวมแนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และการศึกษาปัจจัยที่มีผล

2

โดยทั้งสองกลุ่มมีความสัมพันธ์กันในทางทฤษฎี ทั้งนี้สามารถนำมาเป็น

ตัวแปรต้น

3

1.

(1)

(2)

(3)

2.

บุคลากร งบประมาณ ทั้งนี้ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยกำหนดปัจจัยภายในองค์กรดังนี้ (1) (2)

(3) (4) (5) (6)

(7)

3.

(1)

(2)

(3) ผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ (4)

(5)

4.

(1)

(2)

(3)

(4)

/

ตัวแปรตาม

:

1.

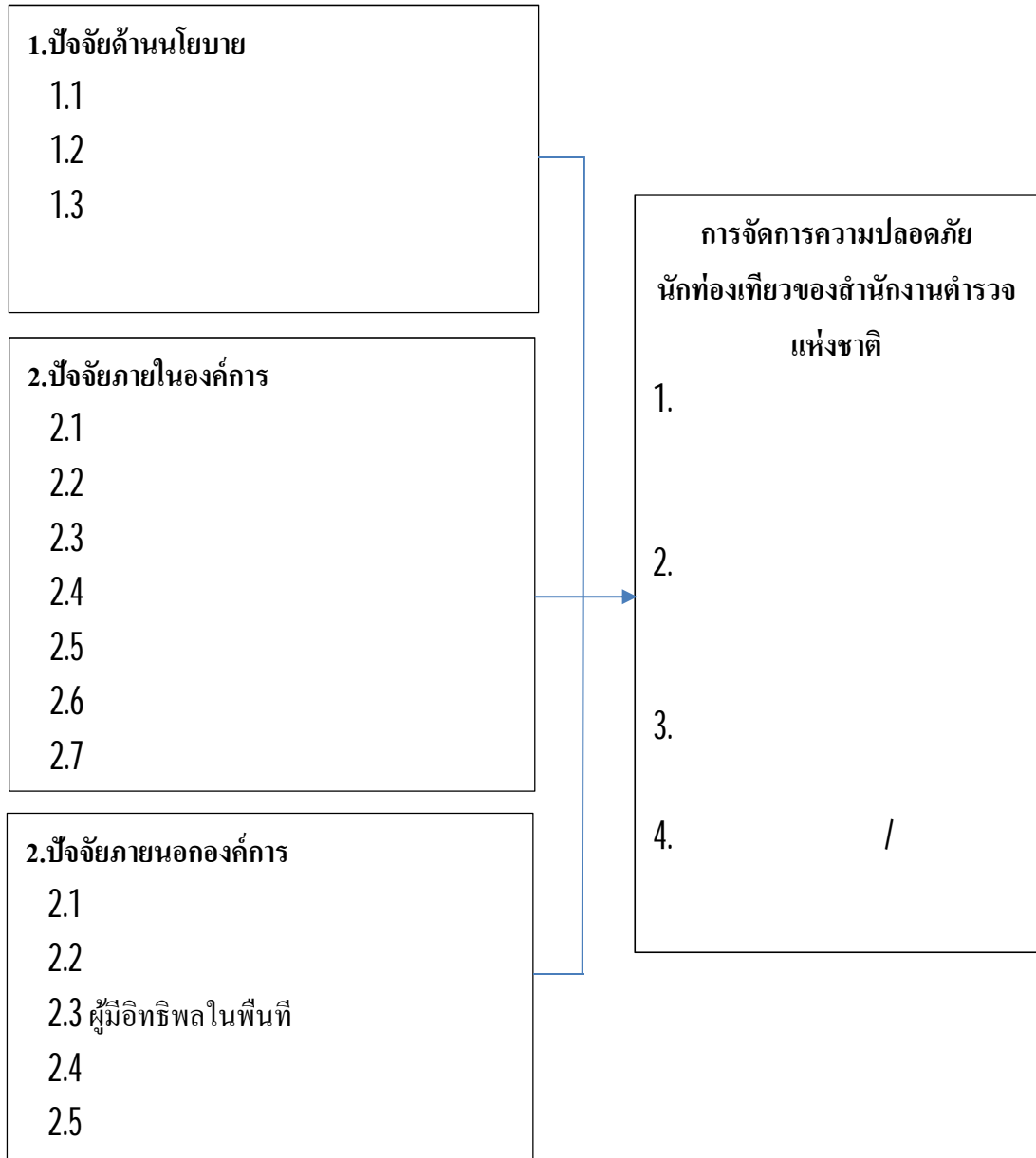
2.

3.

4.

กรอบความคิดของการวิจัย

2-2

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีกรอบดำเนินการวิจัยเพื่อให้ได้ผลการศึกษานั้นจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปกำหนดนโยบาย การวางแผนยุทธศาสตร์ และการปรับปรุงนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ประกาศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวของตำรวจท่องเที่ยวในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดแนวทางการศึกษาดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ รูปแบบการวิจัยดำเนินการวิจัยโดยใช้รูปแบบผสม (Mixed method) ตามกรอบแนวคิดของ John W. Creswell (2014) ประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) และ การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่มีความถูกต้องและได้ข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์ใช้วิธีเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 5 กลุ่ม ได้แก่

1. การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้เกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม การสืบสวนสอบสวน และการดูแลความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำสถานี ตำรวจนครบาล กองบัญชาการตำรวจนครบาล และเจ้าหน้าที่ตำรวจ กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

2. เอกสารที่เกี่ยวข้อง จากการศึกษาค้นคว้าแนวคิดและทฤษฎี ทั้งที่ตีพิมพ์เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ตำรา บทความทางวิชาการ เอกสารของราชการและองค์กรเอกชน หนังสือ งานค้นคว้าวิจัย บทความ หนังสือพิมพ์ และรายงานสถิติต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง

3. การสัมภาษณ์ (interview) จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informant) ที่เกี่ยวข้องกับ การจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวของตำรวจในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ ตำรวจประจำสถานีตำรวจนครบาล และเจ้าหน้าที่ตำรวจ กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว โดยผู้วิจัย ดำเนินการตามแนวทางของ Yin (2011) และ Strauss & Corbin (1990)

4. การสังเกต (Observe) โดยผู้วิจัย

5. การประชุมกลุ่มเฉพาะ (Focus groups discussion)

สำหรับเหตุการณ์ใช้วิธีการวิจัยดังกล่าวนี้ เพื่อให้เหมาะสมกับการศึกษาการจัดการ ความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เทคนิควิธีการวิจัยประกอบด้วย การศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร (documentary data) การสัมภาษณ์ (interview) วิธีการสำรวจ (survey method) การสังเกต (observe method)

ขั้นตอนการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยนี้

1. การเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาแนวคิดและ ทฤษฎีเป็นแนวทางในการวิจัย และใช้สร้างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และเป็นแนวทางในการ กำหนดประเด็น เพื่อใช้ในการวิเคราะห์การจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวของตำรวจในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร

2. กำหนดหัวข้อเพื่อใช้เก็บข้อมูล

3. สร้างแบบสอบถาม และสัมภาษณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และดำเนินการ ให้คณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมเครื่องมือวิจัย

4. สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ ระดับหัวหน้าสถานีตำรวจ สังกัด กองบัญชาการตำรวจนครบาล และแจกแบบสอบถามเก็บข้อมูลจาก เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ ประจำสถานีตำรวจ สังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล และกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว รวม จำนวน 400 ชุด

6. วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การสังเกต จัดหมวดหมู่ ให้เป็นระบบตามวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ

7. นำเสนอข้อมูลที่วิเคราะห์และสังเคราะห์แล้ว

8. สรุปผล อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

การวิจัยเรื่องการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ครั้งนี้ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่

- (1) หัวหน้าสถานีตำรวจสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล จำนวน 8 สถานี
- (2) เจ้าหน้าที่ตำรวจในสถานีตำรวจนครบาล กองบัญชาการตำรวจนครบาล และกอง

บังคับการตำรวจท่องเที่ยว กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง รวม 361 คน

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ 2 กลุ่ม คือ (1) หัวหน้าสถานีตำรวจ สังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล โดยเน้นสถานีตำรวจนครบาลที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก (2) เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำสถานีตำรวจนครบาล และกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว รวม 361 คน

ในการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างให้มีความเหมาะสมกับสถิติที่ใช้ในการวิจัย การค้นหาแนวทางการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ผู้วิจัยใช้สถิติโมเดลโครงสร้าง (structural equation modeling –SEM) เพื่อทดสอบรูปแบบการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Anderson & Gerbing, 1988) ซึ่งได้อธิบายว่าขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดในการวิเคราะห์โดยสถิติสมการโครงสร้างต้องไม่น้อยกว่า 150 ตัวอย่าง สำหรับ Hair et al. (2002) ได้อธิบายว่าขนาดของกลุ่มตัวอย่างต้องไม่น้อยกว่า 200 ตัวอย่าง จากวิธีการกำหนดขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมกับสถิติที่ใช้ในการวิจัย พบว่ามีผู้ให้แนวทางไว้หลายแนวทาง ผู้วิจัยเลือกใช้แนวทางการกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้จำนวนตัวอย่างสูงสุด โดยในการวิจัยนี้ จึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า 200 กลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ ประกอบด้วย

1. ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (semi-structured interview) การสังเกต และการยืนยันข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้

- 1.1 การสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) โดยใช้เทคนิคการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (Informal Interview) ผู้วิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์ด้วยตนเองเพื่อให้ได้ข้อมูลละเอียดตรงกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดให้ได้มากที่สุด โดยใช้การสัมภาษณ์ (Interview) จากผู้ให้ข้อมูลหลัก

(key informants) ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบประเด็นการสัมภาษณ์ที่เป็นกึ่งทางการ (Semi-Structured Interview) โดยกำหนดข้อความตามกรอบแนวคิดการวิจัยไว้เพื่อเป็นกรอบหรือประเด็นในการสัมภาษณ์ ข้อคำถามมีลักษณะแบบปลายเปิด และหากว่าในขณะที่สัมภาษณ์พบปรากฏการณ์หรือประเด็นปัญหาใดที่ต้องการรายละเอียดและขยายความ ผู้วิจัยได้มีการปรับปรุงเพิ่มเติมอย่างทันทีเพื่อให้ได้คำตอบอย่างชัดเจน ผู้วิจัยมีการจัดบันทึกการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง พร้อมทั้งบันทึกเสียงและภาพ ระหว่างการสัมภาษณ์ด้วยอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

รายละเอียดการสัมภาษณ์ ประกอบด้วย 4

1. (Informants)
2. คำถามเกี่ยวกับสถานการณ์การจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวใน
- 3.
4. :

นักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครที่ดีและมีประสิทธิภาพประสิทธิผล

1.2

:

(Observation)

(Participation Observation)

(non-

observation)

1.3

(Participation Observation)

:

1.4

(non-Participation Observation)

การสั่งงาน การควบคุม การจ้างงานและการจัดสวัสดิการแก่ตำรวจท่องเที่ยว

(Data Confirmation)

2.							
2.1	1						
2.2	2						
	3		(1)				
	(2)					(3)	
2.3	3						
7		(1)		(2)			(3)
	(4)		(5)				(6)
		(7)					
2.4	4		5		(1)		
(2)			(3)		(4)		(5)
2.5	5						4
(1)					(2)		
(4)		(3)					
	/						
	5						

การเก็บรวบรวมข้อมูล

(Data collection)

1.

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้แบบสอบถามเป็น

2.

1.81 - 2.60	
1.00 - 1.80	
1.2	5
	+1
0	ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย
-1	ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย

IOC (Index of Item Objective Congruence)

คัดเลือกข้อคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ย 0.50 หรือมากกว่าขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง

0.60-1.00 หมายความว่าแบบสอบถามทุกข้อที่นำมาใช้มีความสอดคล้องและวัดได้ตาม

1.3

(reliability) (Alpha Coefficient) Cronbach
 30
 มีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ถือว่ามีความเที่ยงตรง

2.

3.

(Key Informant)
 ผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยใช้หลักการเลือกเชิงทฤษฎี (Theoretical Sampling) Strauss & Corbin (1990)

ขั้นตอน ทั้งนี้เมื่อเริ่มสัมภาษณ์จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลไปพร้อมๆ กับการเก็บข้อมูลต่อไป โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการจดบันทึกและจากแถบบันทึกเสียงที่ได้ขณะสัมภาษณ์มาถอดข้อความ

(Categories)

(Concept) ขึ้นมา จากนั้นจึงหาความสัมพันธ์และการเชื่อมโยงระหว่างมโนทัศน์ต่างๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้ได้ข้อสรุปเบื้องต้น

ที่ได้เบื้องต้นมาเป็นแนวทางในการที่จะเลือกผู้ให้ข้อมูล

หลักคนต่อไป ทั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้ให้ข้อมูลหลักคนใหม่มีความแตกต่าง (Negative Case)

ข้อมูลที่ได้แตกต่างไปจากเดิม ซึ่งอาจเป็นทั้งการสนับสนุน ขัดแย้งหรือต่อเติมข้อสรุปเดิมจนมี

(Theoretical Saturation) ไม่ว่าสัมภาษณ์เพิ่มอีกกี่คนก็

การตรวจสอบข้อมูล

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องส

(Triangulation)

1. การตรวจสอบข้อมูลสามเส้า โดยใช้ทั้งข้อมูลทุติยภูมิจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากหลายแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือ รวมถึงกำหนดเวลาและสถานที่ในการเก็บข้อมูล

2.

8

8

3.

ทดแทนด้วยจุดเด่นของเครื่องมืออื่นเพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์

4.

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติครั้งนี้ เป็นการศึกษาจากหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการดูแลความปลอดภัย การป้องกันปราบปราม การสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมที่เกิดขึ้นแก่นักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 2 หน่วยงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ คือ กองบัญชาการตำรวจนครบาล และกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ใช้รูปแบบผสมวิธี (mixed method) ประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้เกิดการยืนยันข้อมูลหรือได้ข้อมูลที่ครบถ้วนในการดำเนินการวิจัย

สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ มีดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

1. ปัจจัยด้านนโยบายการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว

ในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informants) ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจในระดับผู้กำกับการมีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารสถานีตำรวจนครบาลถือว่าเป็นสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้เกี่ยวข้องกับความชัดเจนของนโยบาย การรับรู้รับรู้นโยบาย และความยากงานของงานที่ต้องปฏิบัติ ซึ่งในภาพรวมกล่าวได้ว่าในประเด็นด้านนโยบายนั้นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สตช.) ได้ให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายให้การปฏิบัติภารกิจดังกล่าวเป็นไปในทิศทางเดียวกัน (ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาล คนที่ 1, สัมภาษณ์ 2560)¹ คำอธิบายดังกล่าวสอดคล้องกับผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาล คนที่ 2 (สัมภาษณ์, 2560)² ซึ่งเห็นว่า นโยบายด้านการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวนั้นมาจากนโยบายของรัฐบาล ซึ่งรัฐบาลนับจากอดีตถึงปัจจุบันได้ให้ความสำคัญด้วยประเทศไทยเป็นประเทศที่มุ่งเน้นการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ อันเป็นอุตสาหกรรมหลักที่ทำรายได้กับประเทศเป็นอย่างมาก ความสำคัญของนโยบายนั้นส่งผลต่อการจัดสรรงบประมาณ

¹ อายุ 46 ปี และมีประสบการณ์รับราชการ 28 ปี

² ประสบการณ์รับราชการ 29 ปี การศึกษาระดับปริญญาโท

ให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศ โดยหน่วยงานทั้งในระดับกระทรวง ทบวง กรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการนำมาปฏิบัติ ผ่านนโยบายและแผนงานหรือโครงการของหน่วยงานดังกล่าว ในขณะที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่หลักในการดูแลรักษาความปลอดภัย การป้องกันและปราบปราม รวมถึงตลอดถึงการสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมที่เกิดขึ้นแก่นักท่องเที่ยว

นโยบายด้านการจัดการความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ทำให้มีการจัดตั้งกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว ภายใต้สังกัดกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงทั่วประเทศ รวมถึงกรุงเทพมหานคร ในขณะที่เดียวกันในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ยังมีสถานีตำรวจและกองบังคับการต่าง ๆ ภายใต้กองบัญชาการตำรวจนครบาล มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตามในประเด็นด้านนโยบายฯ ดังกล่าว มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานในการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ได้แก่ วัตถุประสงค์ของนโยบายซึ่งจำเป็นต้องความชัดเจนและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ทั้งนี้โดยหลักการแล้วเป็นไปในทิศทางเดียวกันด้วยเหตุผลที่ว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นหน่วยงานขึ้นตรงต่อรัฐบาล และเกี่ยวข้องกับการกิจด้านความมั่นคง และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนทั่วไป (ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาล คนที่ 3, สัมภาษณ์ 2560)³ ความสำคัญด้านนโยบายดังกล่าวปรากฏดังคำอธิบายดังนี้ “ดร. มีการกำหนดนโยบายการจัดการความปลอดภัยฯ ของนักท่องเที่ยวยุคใหม่ มีการแจกแจงให้ทุกหน่วยทราบ อีกทั้งมีการประชุมเพื่อให้มีความเข้าใจในแนวทางเดียวกัน ทำให้ง่ายต่อการปฏิบัติงาน แต่การปฏิบัติงานในพื้นที่ อุปสรรคมีอยู่หลายด้าน เช่น ด้านบุคลากรที่ขาดความเชี่ยวชาญด้านภาษาในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวย” (ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 2, สัมภาษณ์ 2560)

อย่างไรก็ตาม ประเด็นด้านนโยบายดังกล่าวนี้ยังคงมีปัญหาหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีว่าด้วยความชัดเจนของนโยบายดังกล่าว คำอธิบายที่ว่า “นโยบายมีการจัดการ มีการกำหนด แต่ไม่มีความชัดเจน” (ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 2, สัมภาษณ์ 2560) ในขณะเดียวกันประเด็นด้านนโยบายซึ่งมีการมอบหมายให้หลายหน่วยงานรับผิดชอบก็อาจก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติได้เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะประเด็นความซ้ำซ้อนของหน่วยงานและภารกิจดังกล่าว คำอธิบายดังนี้ “นโยบายการจัดการความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ทั้งต่อชีวิต ร่างกาย ตลอดจนทรัพย์สินมีความชัดเจน เช่น มีโครงการต่าง ๆ ดำเนินการ ทำให้ง่ายต่อการปฏิบัติ แต่เนื่องจากมีหลายหน่วยงานที่

³ ไม่ขอระบุประวัติการให้สัมภาษณ์

เกี่ยวข้องในการปฏิบัติ ในบางกรณีทำให้เกิดความล่าช้า ไม่สัมฤทธิ์ผล” (ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 5, สัมภาษณ์ 2560)⁴

นอกจากนี้คำอธิบายดังกล่าวยังสอดคล้องกับผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 7⁵ (สัมภาษณ์, 2560) ซึ่งอธิบายว่า “นโยบาย (ความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในปัจจุบัน) ชัดเจนขึ้น มีการกำหนดให้มีพื้นที่ปลอดภัย safety zone สำหรับนักท่องเที่ยว แต่ยังคงเรื่องงบประมาณ เช่น ติดตั้งกล้อง CCTV พื้นที่เสี่ยง ห้อง Control Room ซึ่งผู้ปฏิบัติงานต้องแสวงหาความร่วมมือกับภาคเอกชน”

สำหรับการปฏิบัติงานตามภารกิจและการมอบหมายงานของกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง และสถานีตำรวจนครบาล กองบัญชาการตำรวจนครบาลนั้น เป็นไปตามภารกิจหน้าที่และความรับผิดชอบภายใต้นโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยที่ผู้กำกับการสถานีในพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ จะตระหนักและน่านโยบายมาปฏิบัติโดยมีการมอบหมายภารกิจให้แก่ฝ่ายเกี่ยวข้องทั้งการตรวจตรา สืบสวน หาข่าวและเร่งรัดในการสืบสวนสอบสวนเมื่อเกิดคดีหรืออาชญากรรมแก่นักท่องเที่ยว ทั้งนี้หน่วยงานบังคับบัญชาที่มีกรมนโยบายและสั่งการที่ชัดเจน ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งผู้บังคับบัญชาระดับต่าง ๆ และผู้ปฏิบัติสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้โดยง่ายและมีการกำหนดผู้รับผิดชอบโดยตรง (ผู้กำกับการสถานีตำรวจคนที่ 1 ผู้กำกับการสถานีตำรวจคนที่ 2 ผู้กำกับการสถานีตำรวจคนที่ 3 และผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 4⁶, สัมภาษณ์ 2560)

“ปกติเจ้าหน้าที่ตำรวจมีหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอยู่แล้ว ดังนั้นในการปฏิบัติจึงถือเป็นหน้าที่ปกติของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นต่อประชาชน เมื่อนโยบายเน้นที่จะต้องดูแลนักท่องเที่ยว ก็เพิ่มความเข้มข้นในการปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ที่มีนักท่องเที่ยว แต่จริง ๆ หากในพื้นที่เราสามารถสร้างความเชื่อมั่นความปลอดภัยให้กับประชาชน ก็จะมีภาพลักษณ์ให้กับนักท่องเที่ยวได้” (ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 1, สัมภาษณ์ 2560)

ความสำคัญในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวดังกล่าว สอดคล้องกับคำอธิบายดังนี้ “เป็นภารกิจที่สำคัญมากที่ต้องดูแลความปลอดภัยนักท่องเที่ยว เนื่องจากการท่องเที่ยว สามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศมากมาย นักท่องเที่ยวบางประเทศคำนึงความปลอดภัยมาก ถ้ามีคำเตือนจากรัฐบาล มีเหตุระเบิด จะไม่เดินทางมาประเทศไทยเลย เช่น ญี่ปุ่น เมื่อมีเหตุการณ์ไม่ปกติ ยอด

⁴ ไม่ขอระบุประวัติการให้สัมภาษณ์

⁵ อายุ 57 ปี ประสบการณ์ทำงาน 34 ปี การศึกษาระดับปริญญาโท

⁶ อายุ 58 ปี ประสบการณ์ทำงาน 35 ปี การศึกษาระดับปริญญาโท

เดินทางจะหายไปเลย 3 เดือน 6 เดือน เพราะฉะนั้นความปลอดภัยนักท่องเที่ยวจึงเป็นเรื่องสำคัญ” (ผู้กำกับการตำรวจนครบาลคนที่ 7, สัมภาษณ์ 2560)

คำอธิบายดังกล่าวข้างต้นของผู้ให้ข้อมูลหลัก แสดงให้เห็นว่าในกรณีนโยบายการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวนั้นมีความสำคัญและมีความชัดเจนค่อนข้างมาก ในขณะที่เดียวกันหน่วยงานในระดับปฏิบัติมีการดำเนินการตามนโยบายผ่านการจัดประชุมอย่างสม่ำเสมอ มีการมอบหมายภารกิจและหน้าที่ ทำให้มีความง่ายในการปฏิบัติงานเพราะได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างดี ดังนั้นประเด็นด้านนโยบายการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงมีแนวทางที่ชัดเจนและให้การสนับสนุนแก่หน่วยงานปฏิบัติเป็นอย่างดี

2. ปัจจัยภายในองค์การที่มีผลต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว

ในการบริหารจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวนั้น สถานีตำรวจนครบาลกองบัญชาการตำรวจนครบาล และกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ในฐานะหน่วยงานปฏิบัติและรับผิดชอบในพื้นที่ล้วนให้ความสำคัญต่อความสำคัญในประเด็นดังกล่าวนี้ ทั้งนี้ปัจจัยภายในที่สำคัญ ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ เครื่องมือและอุปกรณ์ การจัดการ ค่าตอบแทนและสวัสดิการ แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และด้านภาวะผู้นำ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยภายในอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอีกหลายประการ

ประเด็นปัจจัยด้านบุคลากรและงบประมาณนั้นผู้ให้ข้อมูลหลัก เห็นว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพราะนำมาสู่ประเด็นปัจจัยอื่น ๆ อาทิ การจัดหาหรือจัดซื้อเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติงาน เช่น การจัดหายานพาหนะ/รถยนต์ รถตรวจการสำหรับดำเนินการตรวจตราพื้นที่ การติดตามจับกุมผู้ก่ออาชญากรรมนักท่องเที่ยว การมีอาวุธประจำกาย เบี้ยเลี้ยงค่าตอบแทน หรือค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการหาข่าว ติดตามคดีต่าง ๆ (ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 5, สัมภาษณ์ 2560)

ประเด็นปัญหาด้านบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ การสนับสนุนด้านงบประมาณในการปฏิบัติภารกิจการดูแลความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครนั้นนับว่ามีถกเถียงหรือโต้แย้งกันค่อนข้างมากกว่าเพียงพอหรือไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย รวมถึงทันต่อสถานการณ์หรือไม่ อาทิ ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 5 เห็นว่า มีความเพียงพอและพร้อมต่อการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ต่อกรณีดังกล่าว ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 1 เห็นแย้งโดยอธิบายว่า “งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรนั้นไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และขณะเดียวกันยังไม่ทันต่อสถานการณ์อีกด้วย โดยการใช้งบประมาณนั้น ผู้บริหารของ

หน่วยงานต้องมีการบริหารค่าใช้จ่ายเองก่อน และนำไปเบิกต่อหน่วยงานต้นสังกัดในภายหลัง ไม่มีเงินสำรองที่จัดสรรให้สถานีตำรวจในการใช้จ่ายเงินฉุกเฉินก่อน”

เช่นเดียวกันกับผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 4 อธิบายว่า การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานที่รับผิดชอบจะมีการดำเนินการทั้งในการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ ค่าตอบแทนจากงบประมาณที่ได้รับจัดสรร ซึ่งหากพิจารณาในคำอธิบายดังกล่าว อาจพิจารณาได้ว่า การปฏิบัติที่สัมฤทธิ์ผลตามนโยบายการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวได้มากน้อยเพียงใดสิ่งสำคัญที่จำเป็นต้องพิจารณาคืองบประมาณที่สนับสนุน โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องเป็นผู้ดำเนินการตามงบประมาณที่มีอยู่

“อุปกรณ์ ยานพาหนะ อาวุธและอื่น ๆ ในการดูแลความปลอดภัยนักท่องเที่ยวนั้นยังไม่พร้อม ไม่เพียงพอ โดยจำนวนที่ได้รับจากหน่วยงานหลักมีไม่เพียงพอ บ้างก็เสียหาย ชำรุด ไม่สามารถใช้งานได้ ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติต้องจัดหามาใช้เอง เพื่อให้ภารกิจสำเร็จลุล่วง หรือในบางครั้งอาจได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชน หรือหน่วยงานอื่น ๆ (ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 1, สัมภาษณ์ 2560)

นอกจากนี้การบริหารงานบุคคลในการดำเนินการแต่งตั้งบุคลากรในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวซึ่งมีภารกิจครอบคลุมนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับความสามารถหรือความรู้ความเชี่ยวชาญด้านภาษาต่างประเทศด้วย รวมความรู้ความสามารถด้านวิชาการสืบสวนสอบสวนสมัยใหม่ เพราะกรณีปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมีความซับซ้อนเพิ่มมากขึ้นทั้งในที่มาและรูปแบบปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ประเด็นกล่าวนี้ยังอาจกล่าวได้ว่ามีปัญหาในระดับหนึ่ง ดังคำอธิบายดังนี้ “บุคลากร (เจ้าหน้าที่ตำรวจ) ที่เกี่ยวข้องยังคงขาดความสามารถในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวได้ แม้ว่าจะมีจิตบริการ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องมีความสามารถในการปฏิบัติด้านการปราบปรามตลอดจนความสามารถด้านการสืบสวนสอบสวนด้วยวิทยาการสมัยใหม่” (ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 5, สัมภาษณ์ 2560)

คำอธิบายดังกล่าวสอดคล้องกับคำกล่าวของผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 7 (สัมภาษณ์, 2560) ดังนี้ “ผู้ปฏิบัติต้องมีความรู้เรื่องภาษาในการติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยวได้ ด้วยการส่งไปเรียนภาษาเพิ่มเติม...นอกจากความรู้เรื่องภาษาแล้วยังต้องรู้จักประสานกับหน่วยงานข้างเคียงในหารติดต่อประสานงานทั้งภาครัฐ และเอกชน เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวให้รวดเร็ว เช่น สถานีชุด ตำรวจท่องเที่ยว สำนักงานการท่องเที่ยว สถาบันการเงิน บริษัททัวร์ ไกด์ เป็นต้น การมีห้องบริการนักท่องเที่ยว มีข้อมูลที่เป็นสำหรับการสอบถามนักท่องเที่ยว”

ต่อประเด็นดังกล่าว ผู้กำกับการตำรวจท้องที่เขวคนที่ 1⁷ (สัมภาษณ์, 2560) อธิบายเพิ่มเติมไว้ดังนี้ “เป็นเรื่องสำคัญมากในการคัดสรรบุคลากรที่เหมาะสมเพราะต้องสามารถสื่อสารกับนักท้องที่เขวได้ รวมถึงการประสานกับหน่วยงานของรัฐ เอกชนที่เกี่ยวข้อง ในขณะที่เดียวกันก็ต้องก็สามารถปฏิบัติงานด้านปราบปรามได้ด้วย และการมีภาพลักษณ์การเป็นตำรวจยุคใหม่”

จากคำอธิบายดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และรัฐบาลจำเป็นต้องสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ต้องปฏิบัติงานเกี่ยวกับนักท้องที่เขว โดยต้องเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

ปัจจุบันการบริหารจัดการความปลอดภัยนักท้องที่เขวที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีการจัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบและมีภารกิจโดยตรง หน่วยงานดังกล่าวคือกองบังคับการตำรวจท้องที่เขว กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ทำให้มีความพร้อมทั้งในอัตรากำลัง เครื่องมือและอุปกรณ์รวมถึงยานพาหนะในการปฏิบัติงานมากกว่าหน่วยงานอื่น ๆ ในการดูแลความปลอดภัยนักท้องที่เขว สอดคล้องและทันต่อสถานการณ์ในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม สิ่งที่น่าสนใจก็คือสำหรับภารกิจหน้าที่และความรับผิดชอบในระดับของสถานีตำรวจนครบาล ซึ่งอยู่ภายใต้สังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาลนั้นมีความแตกต่างออกไป กล่าวคือมิได้มีการถือหลักหรือความรับผิดชอบความปลอดภัยนักท้องที่เขวเป็นการเฉพาะ หากแต่มีภารกิจรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนทั่วไป ดังนั้นเมื่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนดนโยบายเน้นการดูแลความปลอดภัยนักท้องที่เขวเพิ่มขึ้น จึงทำให้ภารกิจและหน้าที่ของสถานีตำรวจเพิ่มขึ้น ซึ่งมีประเด็นสำคัญที่ต้องพิจารณาคือ บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจอาจไม่มีความพร้อมหรือมีความสามารถเฉพาะทางเหมือนเช่นเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เขว ทั้งประวัติกฎหมายหลังก็มีได้ถูกฝึกหรืออบรมให้มีความเชี่ยวชาญในคดีอาชญากรรมท้องที่เขวแต่ประการใด ในการแก้ปัญหาดังกล่าวอาจจำเป็นต้องให้ระดับสถานีตำรวจสามารถดำเนินการคัดสรรบุคลากรที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านนักท้องที่เขวโดยตรง แต่ก็มีปัญหาและอุปสรรคด้านงบประมาณ ดังคำอธิบายดังนี้ “การคัดสรรบุคลากรในระดับหน่วยปฏิบัติ (สน.) ไม่ได้ดำเนินการคัดสรรเอง ต้องเป็นไปตามนโยบายของหน่วยขึ้นตรง ซึ่งจะมีระบบการคัดเลือกเอง หาก สน. จะดำเนินการคัดสรรเองต้องใช้ความสามารถหรืองบประมาณของ สน. เอง จึงจะได้บุคลากรผู้มีความรู้ฯ ตรงตามภารกิจ ซึ่งบุคคลเหล่านั้นจะเป็นบุคคลภายนอก ที่มีข้าราชการตำรวจ แม้บุคลากรที่ทำงานอยู่ใน สน. จะเป็นบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถแต่อาจไม่ได้ถึงกับมีความเชี่ยวชาญ ดังเช่นหน่วยงานเฉพาะ เช่น ตำรวจท้องที่เขว ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง” (ผู้กำกับการตำรวจท้องที่เขวคนที่ 2, สัมภาษณ์, 2560)

⁷ ไม่ระบุประวัติการให้สัมภาษณ์

สำหรับประเด็นด้านภาวะผู้นำหรือกรณีของผู้บังคับบัญชานั้น ผู้ให้ข้อมูลหลักเห็นว่ามี ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ด้วยเหตุผลที่ว่าผู้นำหน่วยมีอิทธิพลต่อการสร้างแรงจูงใจ โน้มน้ำวให้ ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในความหมายดังกล่าว ผู้นำที่ต้องทำหน้าที่ รับผิดชอบนั้นต้องมีทั้งความรับผิดชอบและรับชอบ การทุ่มเทแรงใจแรงกาย และให้ความสำคัญด้าน เวลา ผู้ใต้บังคับบัญชา การเอาใจใส่ ร่วมทุกข์ร่วมสุข ไม่ทำตนเป็นนายของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดเวลา เพราะการปฏิบัติงานด้านการจัดการความปลอดภัยนักเที่ยวหรือแม้แต่ภารกิจปกติของ เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ตาม (ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 6 ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาล คนที่ 5 และผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 1, สัมภาษณ์ 2560)

“ผู้นำหน่วยต้องมีความชัดเจน มีการสร้างแรงจูงใจ สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปฏิบัติ จึงจะไปสู่จุดหมาย” (ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 1, สัมภาษณ์ 2560)

“หากผู้นำหน่วยสามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้ร่วมงานมีส่วนร่วมในการปฏิบัติโดยแสดง ศักยภาพในตัวเอง ตั้งทำงานอย่างเต็มความสามารถแล้ว ภารกิจต่างๆ จะคล่องไปด้วยดี ใช้คนให้ถูก กับงาน งานย่อมมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งเป็นไปตามความสามารถในการบริหารงาน บุคคลของผู้นำแต่ละคน” (ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 2, สัมภาษณ์ 2560)

สำหรับปัจจัยภายในองค์การด้านการบริหารจัดการองค์กรหรือหน่วยงานในการดูแล ความปลอดภัยนักท่องเที่ยวของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในพื้นที่กรุงเทพมหานครนั้น ในภาพรวม ประเด็นปัจจัยด้านการจัดการ ได้แก่ การสั่งการ ความสม่ำเสมอในการรายงานและการติดตามผล การปฏิบัติงานนั้น การสั่งการนั้นมีชัดเจนและความง่ายในการนำไปปฏิบัตินับได้ว่ามีประสิทธิภาพ และมีการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารหลายช่องทางและทันต่อสถานการณ์

อย่างไรก็ตามในประเด็นปัจจัยดังกล่าวข้างต้น ยังคงมีความแตกต่างกันระหว่าง หน่วยงานที่ได้รับการตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่เฉพาะด้านคือ กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว ในขณะที่ สถานีตำรวจนครบาล เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การสืบสวน สอบสวน การป้องกันป้องปรามและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่ความรับผิดชอบ ดังนั้นจึงมี ความแตกต่างกันทั้งในด้านบทบาทภารกิจและหน้าที่ รวมถึงแรงจูงใจในการปฏิบัติงานในการดูแล ความปลอดภัยนักท่องเที่ยว (ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 5, สัมภาษณ์ 2560)

3. ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว

ผู้ให้ข้อมูลหลักได้อธิบายถึงประเด็นดังกล่าวนี้ ซึ่งปัจจัยภายนอกในที่นี้เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านการสนับสนุนของหน่วยงานอื่น ปัจจัยด้านกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย ปัจจัยด้านผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้งนี้สรุปได้ดังนี้

ในปัจจัยด้านการสนับสนุนของหน่วยงานอื่นมีความสำคัญในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวเป็นอย่างยิ่ง เพราะในระบบการดำเนินการหรือการปฏิบัติหน้าที่ของกองบัญชาการตำรวจท่องเที่ยว และสถานีตำรวจนครบาลนั้นไม่อาจดำเนินการได้เพียงลำพัง ด้วยข้อจำกัดหรือเงื่อนไขหลายประการ อาทิ ขอบเขตหรือพื้นที่รับผิดชอบนั้นมีเป็นจำนวนมากและกว้างขวาง ในขณะที่จำนวนบุคลากร เครื่องมือ ยานพาหนะ เทคโนโลยี งบประมาณ และขีดความสามารถล้วนมีจำกัดไม่เพียงพอหรือไม่ทันกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังนั้นหน่วยงานจึงต้องดำเนินการแสวงหาความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง “หากมีการประสานงานของกำลังคนจากหน่วยงานอื่นเพื่อมาช่วยในการปฏิบัติหน้าที่ก็ได้รับความร่วมมือเนื่องจากมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างหน่วยงาน และเป็นการทำงานในรูปแบบพึ่งพาอาศัยกัน โดยหากหน่วยงานอื่นขอสนับสนุนภารกิจก็จะมีมาให้ความช่วยเหลือไป” (ผู้กำกับ การสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 2, สัมภาษณ์ 2560)

สำหรับภาคประชาชนหรือภาคเอกชน รวมถึงหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องตลอดเวลา ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน หากพิจารณาถึงความรู้ความเข้าใจและการตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของภาคประชาชนและภาคประชาชนนั้น ยังคงเป็นประเด็นถกเถียงที่สำคัญว่า ในบทบาทและภารกิจ การดูแลความปลอดภัยนักท่องเที่ยวนั้นประชาชนและภาคเอกชนควรมีบทบาทมากน้อยเพียงใด แต่ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับและได้ความสำคัญมากขึ้นเป็นลำดับ

“ปัจจุบันประชาชนผู้ประกอบการในพื้นที่ที่ให้ความร่วมมือในการประชุมการปฏิบัติการดูแลนักท่องเที่ยวยังมีน้อย ยังขาดความร่วมมือความจริงจังในการปฏิบัติ” นับได้ว่ามีประสิทธิภาพและมีการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารหลายช่องทางและทันต่อสถานการณ์” (ผู้กำกับ การสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 2, สัมภาษณ์ 2560)

อย่างไรก็ตาม ด้วยระบบการสื่อสารและพัฒนาการรับรู้ ความเข้าใจ รวมถึงการตระหนักในความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างภาครัฐกับประชาชนและภาคเอกชนในปัจจุบัน ทำให้เกิดการประสานงาน เกิดความร่วมมือที่เพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ ซึ่งขึ้นอยู่กับความต่อเนื่องในการสนับสนุนและส่งเสริมของภาครัฐเป็นสำคัญ เพราะภาครัฐโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากพิจารณาในประเด็นเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวนั้นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยความรับผิดชอบของหน่วยงานอย่างกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว และสถานีตำรวจนครบาล ทั้งสอง

หน่วยงานระดับปฏิบัติ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติจำเป็นต้องดำเนินการเพื่อแสวงหาความร่วมมือและสนับสนุนจากภาคประชาชน ภาคเอกชนอย่างต่อเนื่อง อันจะนำมาซึ่งความไว้วางใจซึ่งกันและกัน โดยที่ต่างฝ่ายต่างได้รับประโยชน์ อาทิ ภาคเอกชนและภาคประชาชนมีโอกาสสร้างรายได้ทางเศรษฐกิจจากจำนวนหรือปริมาณนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นในพื้นที่ชุมชน ในขณะที่หน่วยงาน/สำนักงานตำรวจแห่งชาติสามารถจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพเป็นไปตามเป้าหมายและนโยบายทั้งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และรัฐบาล

ในการดำเนินการเพื่อสร้างความร่วมมือในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว สำนักงานตำรวจแห่งชาติและหน่วยปฏิบัติยอมรับและตระหนักดีว่าประชาชนและผู้ประกอบการมีความสำคัญและบทบาทอย่างไร ดังนั้นในทางปฏิบัติจึงจำเป็นต้องใช้วิธีการและรูปแบบที่หลากหลายแนวทาง ดังคำอธิบายดังนี้ “ประชาชนและผู้ประกอบการควรรู้วิธีการดูแลความปลอดภัยนักท่องเที่ยว เพื่อคอยแนะนำ ช่วยเหลือนักท่องเที่ยว นอกจากนั้นต้องรู้วิธีการแจ้งเหตุด่วนเหตุร้ายไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจให้รวดเร็ว” (ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 7, สัมภาษณ์ 2560)

ต่อประเด็นดังกล่าวผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 2 (สัมภาษณ์, 2560) อธิบายเพิ่มเติมดังนี้ “ประชาชนจะให้ความร่วมมือในการประชุม หากมีการเชิญประชุมให้ความรู้ และหากมีมวลชนที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการดูแลความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ก็จะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการดูแลและป้องกันเหตุในพื้นที่ อีกทั้งมีการดึงประชาชนเข้ามาช่วยปฏิบัติหน้าที่โดยการเป็นอาสาสมัครบ้านทำให้เป็นการช่วยเหลือและป้องกันเหตุโดยมีกำลังพลเพิ่มขึ้นในการตรวจตราพื้นที่”

สำหรับผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 7 (สัมภาษณ์, 2560) ได้อธิบายเพิ่มเติมในทำนองเดียวกันไว้ว่า “มีการนำภาคประชาชนที่เรียกว่าอาสาสมัครประชาชน (Home Guard) มาปฏิบัติหน้าที่ดูแลความปลอดภัย อำนาจความสะดวกนักท่องเที่ยวร่วมกับตำรวจในช่วงกำลังป้องกันเหตุนักท่องเที่ยวถูกชิงทรัพย์” ซึ่งชี้ให้เห็นว่าปัจจุบันบทบาทภาคประชาชนได้รับความสำคัญและมีการส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติภารกิจจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวมากขึ้นเป็นลำดับ

การมีบทบาทและมีส่วนร่วมในพื้นที่ในการดูแลความปลอดภัยนักท่องเที่ยวของประชาชน ผู้ประกอบการ อาทิ โรงแรม ร้านอาหาร และสถานประกอบการอื่น ๆ นั้นอาจกล่าวได้ว่าอยู่ในฐานะผู้สนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งในด้านกำลังพลและงบประมาณ ทำให้ชุมชนนั้น ๆ เข้มแข็งเนื่องจากประชาชนเป็นผู้ที่ทราบหรือรู้จักวิธีป้องกันตนเองให้พ้นจากอันตรายและสามารถดูแลผู้อื่นได้เช่นกัน ทำให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ดำเนินการสร้างความ

เมื่อในการดูแลความปลอดภัยนักท่องเที่ยง “ผู้ประกอบการต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยง ตั้งแต่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่นักท่องเที่ยง หาช่องทาง การติดต่อสื่อสารในกรณีมีเหตุด่วนเหตุร้าย ปัจจุบัน ดร. ได้ประชาสัมพันธุ์รับแจ้งเหตุ ผู้ประกอบการ ช่วยติดตั้งกล้อง CCTV ภายในพื้นที่รับผิดชอบของตนเองเพื่อความสะดวกในการหาพยานหลักฐาน หากเกิดเหตุการณ์” (ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 7, สัมภาษณ์ 2560)

สำหรับประเด็นปัจจัยด้านเศรษฐกิจซึ่งในกรณีดังกล่าวนี้เป็นปัจจัยภายนอกองค์การในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยงในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาตินั้น เกี่ยวข้องกับคนในพื้นที่หรือชุมชนในด้านรายได้และอาชีพซึ่งถือเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงหรือทางอ้อม และนำมาสู่คำอธิบายถึงเหตุผลและความสำคัญที่มีต่อกระบวนการจัดการความปลอดภัยฯ ในปัจจัยภายนอกองค์การด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังปรากฏว่าปัจจุบันหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งในระดับสถานีตำรวจนครบาล หรือกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยง และหน่วยงานอื่น ๆ ได้ให้ความสำคัญ เช่น การสร้างความเข้าใจร่วมกัน การมีบทบาท การเข้าร่วมกิจกรรม การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยง ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

สำหรับปัจจัยด้านระเบียบกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยงนั้นยังคงมีข้อถกเถียงและข้อโต้แย้งในระดับหนึ่ง ซึ่งผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับหนึ่ง รวมถึงความเหมาะสมของบทลงโทษผู้กระทำความผิด ในขณะที่เดียวกันมีความทันสมัยเพียงพอ และได้ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยงอีกด้วย

“มีความทันสมัยและมีความเหมาะสมในการปฏิบัติงานแล้ว โดยเป็นกฎหมาย ระเบียบที่เอื้อต่อการทำงาน เช่น มีการสืบพยานล่วงหน้าสำหรับนักท่องเที่ยง หลังมีการมอบอำนาจในการฟ้องคดี ถือเป็นส่วนสำคัญในการจัดการความปลอดภัย และเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยง และบทบกกำหนดโทษนั้นจะเหมาะสมหรือไม่ขึ้นอยู่กับความผิดแต่ละประเภท มิใช่ตัวบุคคลเนื่องจากการบังคับใช้กฎหมายฉบับเดียวกันจึงต้องมีมาตรฐานเดียวกัน หากมีการเพิ่มเป็นการเพิ่มความปลอดภัยหรือความเกรงกลัวกฎหมายที่กระทำผิดต่อบุคคลทั่วไปเช่นเดียวกัน” (ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 2, สัมภาษณ์ 2560)

สำหรับคำอธิบายในทางตรงข้ามซึ่งเห็นว่ากฎหมายหรือระเบียบปัจจุบันไม่เหมาะสมหรือไม่ทันสมัย และการมีปัญหาด้านความเข้าใจของประชาชนในพื้นที่ต่อประเด็นด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยง อาทิเช่น “กฎหมายบางข้อ ระเบียบกฎเกณฑ์ยังไม่ทันสมัย ไม่เหมาะสม เห็นควรที่ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันด้วย” (ผู้กำกับการสถานี

ตำรวจนครบาลคนที่ 1, สัมภาษณ์ 2560) “ระเบียบกฎเกณฑ์ด้านกฎหมายยังไม่มีความทันสมัยต้องเปลี่ยนแปลงในทุกมิติ” (ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 6, สัมภาษณ์ 2560) และ “ระเบียบข้อกฎหมายมีความเข้าใจยาก การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับระเบียบข้อกฎหมายยังไม่เข้าถึงประชาชนในพื้นที่เท่าที่ควร ควรให้มีหน่วยงานที่ประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึง เข้าใจง่ายและครอบคลุม” (ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 3, สัมภาษณ์ 2560)

นอกจากนี้ยังมีประเด็นปัญหาที่เป็นข้อสังเกต อาทิ โดยสภาพความเป็นจริงหรือข้อเท็จจริง หากเป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ เมื่อประสบเหตุหรือได้รับผลกระทบจากคดีความ ทำให้จำเป็นต้องอยู่ในภายในประเทศต่อไป หากแต่ระเบียบหรือกฎหมายมีข้อกำหนดหรือเงื่อนไขที่เป็นอุปสรรคสำคัญในการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการดูแลความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ดังคำอธิบายที่ว่า “ควรอำนวยความสะดวก ยืดหยุ่น ผ่อนผันกรณีนักท่องเที่ยวต้องเสาะหาคดีความที่ยังไม่เสร็จสิ้นให้ลุล่วงไปได้ เช่น อนุญาตให้อยู่ต่อได้จนคดีความสมบูรณ์” (ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 7, สัมภาษณ์ 2560)

จากคำอธิบายดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ยอมรับและตระหนักโดยทั่วไปว่า ประเด็นด้านข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวนั้นจำเป็นต้องมีการปรับปรุง พัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ของสังคมในปัจจุบัน

สำหรับปัจจัยด้านผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ที่มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว นั้น โดยภาพรวมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างมากกล่าวคือ ผู้ให้ข้อมูลหลักเห็นว่ามีผลบ้างแต่ไม่มากนักเมื่อเปรียบเทียบกับในอดีต แต่อย่างไรก็ตามในการดำเนินการเพื่อหีบรัดผู้เป้าหมายด้านความปลอดภัย การได้รับความร่วมมือจากผู้มีอิทธิพลหรือผู้มีชื่อเสียงในพื้นที่เป็นอย่างดีนั้นมีความสำคัญต่อประสิทธิภาพประสิทธิผลการปฏิบัติงาน ซึ่งผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 7 (สัมภาษณ์, 2560) อธิบายว่า “ต้องประสานผู้มีอิทธิพลให้มีส่วนร่วมและเข้าร่วมกิจกรรมในทางสร้างสรรค์ และมีผลต่อความไว้วางใจจากประชาชนและผู้ประกอบการในพื้นที่”

บทบาทของผู้อิทธิพลในพื้นที่ต่อการดำเนินการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวนั้นเป็นการปรับเปลี่ยนในมิติหรือมุมมองในเชิงบวกที่มุ่งเน้นความร่วมมือและการสร้างความไว้วางใจระหว่างเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐ แม้ว่าโดยหลักการแล้วเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานตำรวจมีหน้าที่โดยตรงในการปราบปรามผู้มีอิทธิพลก็ตาม เพราะในความเป็นจริงแล้วพฤติกรรมของผู้อิทธิพลนั้นอาจมิใช่พฤติกรรมที่ปรากฏผ่านการใช้อำนาจในลักษณะของการกระทำที่ผิดกฎหมายต่อประชาชนหรือบุคคลอื่น ๆ ซึ่งหมายความว่า การจะดำเนินการด้านกฎหมายนั้นมิอาจดำเนินการจับกุมหรือปราบปรามได้เพราะยังจำเป็นต้องหาพยานหลักฐานในการยืนยันการกระทำที่ผิด

กฎหมาย การใช้คำอธิบายถึงพฤติกรรมของบุคคลที่ได้รับการยอมรับรวมถึงความเคารพอันเนื่องมาจากการมีฐานะทางเศรษฐกิจ การมีชื่อเสียง ความสำเร็จในอาชีพ และการเป็นคนในตระกูลใหญ่จึงอาจปรากฏผ่านความเข้าใจของบุคคลทั่วไปในพื้นที่หรือชุมชนที่ว่า บุคคลเหล่านั้นเป็นผู้มีอิทธิพล การได้รับความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ชุมชนในการดำเนินการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวจึงมีความสำคัญดังกล่าว

ในขณะที่เดียวกันหากเป็นผู้มีอิทธิพลที่กระทำผิดกฎหมายหรือมีหลักฐานที่พิสูจน์ทราบได้ถึงการทำผิด ผู้ให้ข้อมูลหลักเห็นว่าจำเป็นที่จะต้องดำเนินการปราบปรามอย่างเด็ดขาดเพื่อให้ผู้ที่มีแนวโน้มที่จะกระทำผิดหรือก่อคดีต่อนักท่องเที่ยวเกรงกลัวกฎหมาย ซึ่งในประเด็นดังกล่าวมีความสำคัญและมีความซับซ้อนในระดับหนึ่ง ดังคำอธิบายดังนี้

“ในพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่มีจึงมีมากและหลากหลาย จึงมีกลุ่มคนต่าง ๆ ทั้งนักธุรกิจ ประชาชนทั่วไปทุกคนในพื้นที่ชุมชนหรือคนต่างถิ่นเข้ามาประกอบอาชีพ สร้างรายได้จากการท่องเที่ยว สำหรับกลุ่มอิทธิพลหรือผู้มีพฤติกรรมไม่สุจริต ผลประโยชน์เหล่านั้นนำมาสู่ปัญหาว่าด้วยความปลอดภัยหรือการก่อคดีทั้งต่อร่างกาย ชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว การดำเนินการอย่างเข้มงวด เด็ดขาดในการปราบปรามจับกุมของเจ้าหน้าที่และนโยบายที่ชัดเจนต่อเนื่องของหน่วยงานทั้งในระดับปฏิบัติและหน่วยงานระดับสูงจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างมาก”

การจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว

ในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวของสำนักงานตำรวจแห่งชาตินั้น ผู้ให้ข้อมูลหลักอธิบายว่า นโยบายซึ่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพราะนำมาซึ่งการสนับสนุนทั้งในด้านงบประมาณ บุคลากร/กำลังพล เครื่องมือ อุปกรณ์ ยานพาหนะ รวมถึงมาตรการในการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะในประเด็นสำคัญ ได้แก่ ด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมที่เกิดขึ้นแก่นักท่องเที่ยว ด้านการสืบสวนสอบสวน ด้านการกำกับดูแลความปลอดภัยและด้านการพัฒนาโครงการหรือกิจกรรมความปลอดภัยนักท่องเที่ยว

ในด้านป้องกันปราบปรามอาชญากรรม และด้านการสืบสวนสอบสวนนั้นสำนักงานตำรวจชาติมีการกำหนดยุทธศาสตร์การรักษาความปลอดภัยที่ชัดเจน และหน่วยงานต่าง ๆ ได้มีการปฏิบัติตามภารกิจและเป้าหมายการรักษาความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องในขณะที่ด้านการกำกับดูแลและควบคุมความปลอดภัยนักท่องเที่ยวนั้น ผู้บังคับบัญชาในแต่ละหน่วยงานมีการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่อย่างต่อเนื่อง มีการดำเนินการแจ้งเตือน แนะนำด้านความเสี่ยงอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นแก่สถานประกอบการในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง รวมถึงการอำนวยความสะดวก

สะดวกแก่นักท่องเที่ยวเมื่อเกิดคดีความต่าง ๆ (ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 1 ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 3 และ ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 7, สัมภาษณ์ 2560)

สำหรับด้านการพัฒนาโครงการหรือกิจกรรมความปลอดภัยนักท่องเที่ยวนั้น ทั้งกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว และสถานีตำรวจนครบาลโดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากนั้น ได้มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนส่งเสริมผู้ประกอบการในการจัดระบบการรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว เช่น การคัดเลือกเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย (รปภ.) การแนะนำให้มีระบบการจัดบันทึก การสังเกต การรายงานสถานการณ์ประจำวัน นอกจากนี้ยังมีการดำเนินโครงการหรือการจัดกิจกรรมการฝึกอบรมมาตรการป้องกันเหตุ การแจ้งเหตุด่วนเหตุร้าย การฝึกจดจำรูปพรรณสัณฐานคนร้าย การจัดทำโครงการหรือกิจกรรมมีหลายรูปแบบ อาทิ การดำเนินการจัดประชุมเพื่อแสวงหาแนวทางในการปฏิบัติงานของหน่วยงาน ในขณะเดียวกันภาคเอกชนหรือผู้ประกอบการได้ให้การสนับสนุนทั้งด้านการอำนวยความสะดวกในการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่จำเป็นสำหรับการรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว การสนับสนุนด้านการเงินและการเข้าร่วมกิจกรรม (ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 2 ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 3 และ ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 5, สัมภาษณ์ 2560)

อย่างไรก็ตามในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวโดยภาพรวมนั้นยังคงประสบปัญหาและอุปสรรคในหลายประการ อาทิ การขาดแคลนกำลังพลหรือบุคลากร งบประมาณ ที่ไม่เพียงพอปริมาณงานหรือพื้นที่รับผิดชอบ รวมถึงจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีเป็นจำนวนมาก (ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 3 ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 6 และ ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 5, สัมภาษณ์ 2560) นอกจากนี้ด้วยการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และพื้นที่ทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องพัฒนาระบบการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ดังคำอธิบายของ ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลคนที่ 7 (สัมภาษณ์, 2560) ดังนี้

“การทำให้แหล่งท่องเที่ยวเป็นพื้นที่ปลอดภัย Safety Zone มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ โดยมีระบบห้องควบคุม (Control Room) มีระบบจอมอนิเตอร์ กล้อง CCTV ทุกจุดเสียง มีเครื่องมือสื่อสารไปยังผู้ปฏิบัติทุกจุด สามารถตรวจสอบ ควบคุมความเคลื่อนไหวได้ทั้งหมด สามารถเก็บหลักฐานได้เมื่อมีเหตุร้าย ในขณะเดียวกันมีการจัดกำลังตำรวจ อาสาสมัครมีการจัดตารางปฏิบัติหน้าที่ให้ครอบคลุมทั้งในระดับพื้นที่และเวลา ตามความเหมาะสมโดยใช้สายตรวจเป็นหลัก มีระบบจราจร ระบบสืบสวนเป็นสายตรวจเสริม นำอาสาสมัครเข้ามาช่วยทั้งในลักษณะ/รูปแบบ รปภ. กทม. สถานีราชการต่าง ๆ โดยมีการติดต่อสื่อสารกันได้ทั้งหมด ทั้งการแจ้งเหตุ ผ่านระบบไลน์ (Line) และแอปพลิเคชัน (APP) เป็นต้น และการแสวงหาความร่วมมือจากภาคประชาชน

ผู้ประกอบการ ช่วยดูแลนักท่องเที่ยว การจัดหางบประมาณสนับสนุนอุปกรณ์/เครื่องมือแก่ผู้ปฏิบัติงาน”

โดยสรุปในภาพรวม การจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาล กองบัญชาการตำรวจนครบาล และกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ได้มีการดำเนินการตามนโยบายและยุทธศาสตร์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และของรัฐบาล ปรากฏดังคำอธิบายของผู้ให้ข้อมูลหลัก ทั้งนี้นับได้ว่าประสบความสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ แม้ว่าจะมีปัญหาอุปสรรคหลายประการเข้ามาเกี่ยวข้องก็ตาม และเป็นที่ยอมรับว่าในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวนั้น ความร่วมมือของประชาชนทั่วไป ผู้ประกอบการในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว รวมถึงหน่วยงานราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมีส่วนสำคัญที่จะทำให้การจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวมีประสิทธิภาพประสิทธิผล

ตอนที่ 2 ข้อมูลเชิงปริมาณ

ในการวิจัยเชิงปริมาณ ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล (บชน.) และกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว สังกัดกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง (บชก.) โดยผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด แต่ได้รับกลับคืนมาจำนวน 361 ชุด คิดเป็นร้อยละ 90.25 โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4-1 แสดงภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง

ภูมิหลังกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.เพศ		
1.1 ชาย	350.00	96.95
1.2 หญิง	11.00	3.05
รวม	361.00	100.00
2. อายุ		
2.1 ต่ำกว่า 25 ปี	33.00	9.14
2.2 ระหว่าง 25-35 ปี	126.00	34.90
2.3 ระหว่าง 36-40 ปี	105.00	29.09
2.4 ระหว่าง 41-45 ปี	88.00	24.38
2.5 46 ปีขึ้นไป	9.00	2.49
รวม	361.00	100.00
3.สถานภาพสมรส		
3.1 โสด	149.00	41.27
3.2 แต่งงานแล้ว	204.00	56.51
3.3 หม้าย/หย่าร้าง	8.00	2.22
รวม	361.00	100.00
4.ระดับการศึกษา		
4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	91.00	25.21
4.2 ปริญญาตรี	224.00	62.05
4.3 ปริญญาโท	46.00	12.74
4.4 ปริญญาเอก	-	-
รวม	361.00	100.00
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
5.1 ต่ำกว่า 20,000 บาท	134.00	37.12
5.2 20,001 – 30,000 บาท	149.00	41.27
5.3 30,001 – 40,000 บาท	71.00	19.67
5.4 40,001 – 50,000 บาท	6.00	1.66

ตารางที่ 4-1 แสดงภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง(ต่อ)

ภูมิหลังกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5.5 มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป	1.00	0.28
รวม	361.00	100.00
6. ระยะเวลาทำงานในหน่วยงาน		
6.1 1 – 10 ปี	158.00	43.77
6.2 11 – 20 ปี	85.00	23.55
6.3 21 – 30 ปี	94.00	26.04
6.4 มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	24.00	6.65
รวม	361.00	100.00
7. ยศ		
7.1 พล.ต.ต. ขึ้นไป	-	-
7.2 พ.ต.อ.	2	0.55
7.3 พ.ต.ท.	24	6.65
7.4 พ.ต.ด.	9	2.49
7.5 อื่น ๆ	326	90.30
รวม	361	100.00
8. ตำแหน่ง		
8.1 ผู้บังคับการ	-	-
8.2 รองผู้บังคับการฯ	1.00	0.28
8.3 ผู้กำกับการ	11.00	3.05
8.4 รองผู้กำกับการฯ	22.00	6.09
8.5 สารวัตร	54.00	14.96
8.6 รองสารวัตร	44.00	12.19
8.7 ชั้นประทวน	229.00	63.43
รวม	361.00	100.00
9. หน่วยงานสังกัด		
9.1 กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง	19.00	5.26
9.2 กองบัญชาการตำรวจนครบาล	305.00	84.49
9.3 อื่นๆ	37.00	10.25
รวม	361.00	100.00

จากตาราง 4-1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 96.95 มีอายุระหว่าง 25-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.90 สถานภาพแต่งงานแล้ว คิดเป็นร้อยละ 56.51 สำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 62.05 มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 20,001 – 30,000 บาท คิด เป็นร้อยละ 41.27 ระยะเวลาการทำงานในหน่วยงาน 1 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.77 มียศอื่น ๆ คิด เป็นร้อยละ 90.30 ตำแหน่งชั้นประทวน คิดเป็นร้อยละ 63.43 และสังกัดกองบัญชาการตำรวจนคร บาล คิดเป็นร้อยละ 84.49

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

ผลการวิเคราะห์ด้านปัจจัยด้านนโยบายการจัดการท่องเที่ยวที่มีผลต่อการปฏิบัติงาน ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีดังนี้

ตารางที่ 4-2 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ปัจจัยด้านนโยบายการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว

ปัจจัยด้านนโยบาย	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
1. ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย			
1.1 วัตถุประสงค์นโยบายดูแลความปลอดภัย นักท่องเที่ยวของหน่วยงานชัดเจนและสอดคล้องกับ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	4.02	0.85	มาก
1.2 วัตถุประสงค์นโยบายของหน่วยงานด้านความ ปลอดภัยนักท่องเที่ยวมีความชัดเจนและตรงตาม เป้าหมายของรัฐบาล	3.94	0.83	มาก
1.3 วัตถุประสงค์ของนโยบายของหน่วยงานด้าน ความปลอดภัยนักท่องเที่ยวมีความชัดเจน และง่ายต่อ การปฏิบัติงาน	3.86	0.89	มาก
รวม	3.94	0.86	มาก
2. ปัจจัยด้านนโยบายเกี่ยวกับการปฏิบัติของหน่วยงาน			
2.1 หน่วยงานของท่านปฏิบัติการกิจด้านความ ปลอดภัยนักท่องเที่ยวสอดคล้องกับนโยบายของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	3.99	0.85	มาก

ตารางที่ 4-2 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ปัจจัยด้านนโยบายการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว (ต่อ)

ปัจจัยด้านนโยบาย	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
2.2 หน่วยงานของท่านปฏิบัติภารกิจชัดเจนตรงตามนโยบายด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยวของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	3.93	0.84	มาก
2.3 หน่วยงานของท่านมีการประชุมร่วมเพื่อชี้แจงนโยบายตลอดจนแนวทางปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล	3.87	0.88	มาก
รวม	3.93	0.77	มาก
3. ปัจจัยด้านการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน			
3.1 หน่วยงานของท่านมีการสั่งการและมอบหมายภารกิจด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยวสอดคล้องกับความรู้ความสามารถของผู้ปฏิบัติ	3.89	0.88	มาก
3.2 หน่วยงานของท่านมีการสั่งการและมอบหมายภารกิจด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยวอย่างความชัดเจนและเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถปฏิบัติได้โดยง่าย	3.87	0.87	มาก
3.3 หน่วยงานของท่านมีการสั่งการและมอบหมายภารกิจด้านจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว โดยมีผู้รับผิดชอบโดยตรง	3.75	0.92	มาก
รวม	3.84	0.80	มาก

จากตาราง 4-2 ในด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ในภาพรวม พบว่า นโยบายการการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก โดยมีความชัดเจน ตรงตามนโยบายของรัฐบาล ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.94 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1.1 วัตถุประสงค์นโยบายดูแลความปลอดภัยนักท่องเที่ยวของหน่วยงานชัดเจนและสอดคล้องกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ข้อ 1.2 วัตถุประสงค์นโยบายของหน่วยงานด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยวมีความชัดเจนและตรงตามเป้าหมายของรัฐบาล และข้อ 1.3 วัตถุประสงค์ของนโยบาย

ของหน่วยงานด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยวมีความชัดเจน และง่ายต่อการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02, 3.94 และ 3.86 ตามลำดับ

สำหรับปัจจัยด้านนโยบายเกี่ยวกับการปฏิบัติของหน่วยงาน พบว่า อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 2.1 หน่วยงานปฏิบัติภารกิจด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยวสอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ข้อ 2.2 หน่วยงานปฏิบัติภารกิจชัดเจนตรงตามนโยบายด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยวของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และข้อ 2.3 หน่วยงานมีการประชุมร่วมเพื่อชี้แจงนโยบายตลอดจนแนวทางปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล มีค่าเฉลี่ย 3.99, 3.93 และ 3.87 ตามลำดับ

ในขณะที่ปัจจัยนโยบายด้านการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 3.1 หน่วยงานมีการสั่งการและมอบหมายภารกิจด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยวสอดคล้องกับความรู้ความสามารถของผู้ปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ข้อ 3.2 หน่วยงานมีการสั่งการและมอบหมายภารกิจด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยวอย่างความชัดเจนและเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถปฏิบัติได้โดยง่าย และ ข้อ 3.3 หน่วยงานมีการสั่งการและมอบหมายภารกิจด้านจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว โดยมีผู้รับผิดชอบโดยตรง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89, 3.87 และ 3.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-3 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ปัจจัยภายในองค์กรที่มีผลต่อการบริหารจัดการหน่วยงาน

ปัจจัยภายในองค์กร	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
1. ปัจจัยด้านบุคลากร			
1.1 หน่วยงานของท่าน มีการคัดสรรบุคลากรผู้มีความรู้ ความสามารถตรงตามภารกิจของหน่วยงานในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว	3.59	0.94	มาก
1.2 หน่วยงาน แต่งตั้งผู้มีความรู้ความสามารถให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว	3.61	0.97	มาก
1.3 หน่วยงาน แต่งตั้งผู้มีประสบการณ์ให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว	3.60	0.97	มาก
รวม	3.60	0.88	มาก

ตารางที่ 4-3 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ปัจจัยภายในองค์กรที่มีผลต่อการบริหารจัดการหน่วยงาน (ต่อ)

ปัจจัยภายในองค์กร	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
2. ปัจจัยด้านงบประมาณ			
2.1 หน่วยงานได้รับการจัดสรรงบประมาณเพียงพอ กับความต้องการใช้บริหารจัดการความปลอดภัย นักท่องเที่ยว	3.09	1.19	ปานกลาง
2.2 หน่วยงานได้รับการจัดสรรงบประมาณ สอดคล้องกับความต้องการใช้บริหารจัดการความ ปลอดภัยนักท่องเที่ยว	3.02	1.18	ปานกลาง
2.3 หน่วยงานได้รับการจัดสรรงบประมาณ ทันเวลากับความต้องการใช้บริหารจัดการความ ปลอดภัยนักท่องเที่ยว	3.05	1.19	ปานกลาง
รวม	3.05	1.15	ปานกลาง
3. ปัจจัยด้านเครื่องมือและอุปกรณ์			
3.1 หน่วยงาน มีรถยนต์ ที่พร้อมและเพียงพอ ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยว	3.19	1.21	ปานกลาง
3.2 หน่วยงาน มีเครื่องมือสื่อสาร ที่พร้อมและ เพียงพอปฏิบัติงานด้านจัดการความปลอดภัย นักท่องเที่ยว	3.20	1.20	ปานกลาง
3.3 หน่วยงานมีวัสดุอุปกรณ์สำหรับการปฏิบัติงาน ที่พร้อมและเพียงพอปฏิบัติงานด้านจัดการความ ปลอดภัยนักท่องเที่ยว	3.14	1.16	ปานกลาง
รวม	3.18	1.13	ปานกลาง
4. ปัจจัยด้านการจัดการ			
4.1 หน่วยงาน มีการสั่งการที่ชัดเจน ง่ายต่อการรับรู้ ไปใช้ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยว	3.65	0.93	มาก
4.2 หน่วยงาน มีความสม่ำเสมอในการรายงานผล การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยว	3.66	0.92	มาก
4.3 หน่วยงาน มีความสม่ำเสมอในการติดตามผล การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยว	3.68	0.96	มาก
รวม	3.66	0.86	มาก

ตารางที่ 4-3 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ปัจจัยภายในองค์กรที่มีผลต่อการบริหารจัดการหน่วยงาน(ต่อ)

ปัจจัยภายในองค์กร	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
5. ปัจจัยด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ			
5.1 หน่วยงาน/บุคลากร ได้รับเงินค่าเบี้ยเลี้ยง เดินทางในการออกไปปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย นักท่องเที่ยว	2.89	1.26	ปานกลาง
5.2 หน่วยงาน/บุคลากร ได้รับเงินค่าล่วงเวลา ใน การออกไปปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับความปลอดภัย นักท่องเที่ยว	2.86	1.32	ปานกลาง
5.3 หน่วยงาน/บุคลากร ได้รับเงินค่าตอบแทน การ จัดการด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยว	2.86	1.29	ปานกลาง
รวม	2.87	1.25	ปานกลาง
6. ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน			
6.1 หน่วยงาน มีการสร้างความพึงพอใจในการ ปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	3.44	1.09	มาก
6.2 หน่วยงาน มีการให้รางวัลในการปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่	3.34	1.17	ปานกลาง
6.3 หน่วยงาน มีการยกย่องชมเชย ในการ ปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	3.38	1.15	ปานกลาง
รวม	3.39	1.08	ปานกลาง
7. ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ			
7.1 ผู้นำหน่วยงานสามารถจูงใจให้ผู้ร่วมงานเกิด ความร่วมมือปฏิบัติงานในหน่วยงานเป็นอย่างดี	3.67	1.04	มาก
7.2 ผู้นำหน่วยงาน มีความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่และ ความรับผิดชอบงานของหน่วยงานเป็นอย่างดี	3.74	0.98	มาก
7.3 ผู้นำหน่วยงานสามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหา การปฏิบัติงานของหน่วยงานเป็นอย่างดี	3.75	0.97	มาก
7.4 ผู้นำหน่วยงาน เป็นแบบอย่างที่สร้างความ ร่วมมือปฏิบัติงานในหน่วยงานเป็นอย่างดี	3.76	0.97	มาก
รวม	3.73	0.92	มาก

จากตาราง 4-3 พบว่าปัจจัยภายในองค์กรที่มีผลต่อการบริการจัดการหน่วยงาน ด้านบุคลากร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 และเมื่อพิจารณารายได้พบว่า ข้อ 1.2 หน่วยงานแต่งตั้งผู้มีความรู้ความสามารถให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ข้อ 1.3 หน่วยงานแต่งตั้งผู้มีประสบการณ์ให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว และข้อ 1.1 หน่วยงาน มีการคัดสรรบุคลากรผู้มีความรู้ ความสามารถ ตรงตามภารกิจของหน่วยงานในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61, 3.60 และ 3.59 ตามลำดับ

ปัจจัยภายในองค์กรด้านงบประมาณ พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 เมื่อพิจารณารายข้อทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับได้ดังนี้ ข้อ 2.1 หน่วยงาน ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพียงพอกับความต้องการใช้บริหารจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ข้อ 2.3 หน่วยงานได้รับการจัดสรรงบประมาณ ทันเวลากับความต้องการใช้บริหารจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว และข้อ 2.2 หน่วยงานได้รับการจัดสรรงบประมาณ สอดคล้องกับความต้องการใช้บริหารจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09, 3.05 และ 3.02 ตามลำดับ

สำหรับปัจจัยภายในด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน เรียงลำดับได้ดังนี้ ข้อ 3.2 หน่วยงานมีเครื่องมือสื่อสารที่พร้อมและเพียงพอปฏิบัติงานด้านจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ข้อ 3.1 หน่วยงานมีรถยนต์ที่พร้อมและเพียงพอปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ข้อ 3.3 หน่วยงานมีวัสดุอุปกรณ์สำหรับการปฏิบัติงานที่พร้อมและเพียงพอปฏิบัติงานด้านจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20, 3.19 และ 3.14 ตามลำดับ

ปัจจัยภายในด้านการจัดการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับได้ดังนี้ ข้อ 4.3 หน่วยงานมีความสม่ำเสมอในการติดตามผลการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยว รองลงมาได้แก่ ข้อ 4.2 หน่วยงาน มีความสม่ำเสมอในการรายงานผลการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยว และข้อ 4.1 หน่วยงาน มีการสั่งการที่ชัดเจน ง่ายต่อการรับรู้ไปใช้ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68, 3.66 และ 3.65 ตามลำดับ

ด้านปัจจัยค่าตอบแทนและสวัสดิการ ในภาพรวมอยู่ในระดับปาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 เมื่อพิจารณารายสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ ข้อ 5.1 หน่วยงาน/บุคลากร ได้รับเงินค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางในการออกไปปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ข้อ 5.2 หน่วยงาน/บุคลากร ได้รับเงินค่าล่วงเวลาในการออกไปปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยว และข้อ 5.3

หน่วยงาน/บุคลากร ได้รับเงินค่าตอบแทนการจัดการด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89, 2.86 และ 2.86 ตามลำดับ

ด้านปัจจัยด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ ข้อ 6.1 หน่วยงานมีการสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ข้อ 6.3 หน่วยงานมีการยกย่องชมเชยในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ อยู่ระดับปานกลาง และข้อ 6.2 หน่วยงานมีการให้รางวัลในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44, 3.38 และ 3.34 ตามลำดับ

สำหรับปัจจัยภายในองค์การด้านภาวะผู้นำ พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 เมื่อพิจารณารายข้อสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ ข้อ 7.4 ผู้นำหน่วยงานเป็นแบบอย่างที่ดี สร้างความร่วมมือปฏิบัติงานในหน่วยงานเป็นอย่างดี ข้อ 7.3 ผู้นำหน่วยงานสามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานของหน่วยงานเป็นอย่างดี และ ข้อ 7.2 ผู้นำหน่วยงานมีความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่และความรับผิดชอบงานของหน่วยงานเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76, 3.75 และ 3.74 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-4 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ปัจจัยภายนอกองค์การที่มีผลต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว

ปัจจัยภายนอกองค์การ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
1. ปัจจัยด้านด้านการสนับสนุนของหน่วยงานอื่น			
1.1 หน่วยงานของท่านได้รับการสนับสนุนกำลังคนจากหน่วยงานอื่น ในการออกปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยว	3.21	1.19	ปานกลาง
1.2 หน่วยงานของท่าน ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานอื่น ในการออกปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยว	3.01	1.25	ปานกลาง
1.3 หน่วยงานของท่าน ได้รับการสนับสนุนเครื่องมือ อุปกรณ์จากหน่วยงานอื่น ในการออกปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยว	3.02	1.25	ปานกลาง
รวม	3.08	1.16	ปานกลาง

ตารางที่ 4-4 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีผลต่อการบริหารจัดการความปลอดภัย
นักท่องเที่ยว(ต่อ)

ปัจจัยภายนอกองค์กร	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
2.ปัจจัยด้านกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย			
2.1 ระเบียบกฎหมายด้านกฎหมายมีบทกำหนดโทษ เหมาะสมในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว	3.59	1.00	มาก
2.2 ระเบียบกฎหมายด้านกฎหมายมีความทันสมัย เพียงพอในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว	3.54	1.00	มาก
2.3 ระเบียบกฎหมายด้านกฎหมายให้อำนาจ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการจัดการความปลอดภัย นักท่องเที่ยว	3.53	1.02	มาก
รวม	3.55	0.96	มาก
3.ปัจจัยด้านผู้มีอิทธิพลในพื้นที่			
3.1 ในพื้นที่ปฏิบัติงาน ผู้มีอิทธิพลในพื้นที่เป็น อุปสรรคในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว	3.06	1.25	ปานกลาง
3.2 ในพื้นที่ปฏิบัติงาน ผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ให้ความ ร่วมมือเป็นอย่างดีในการจัดการความปลอดภัย นักท่องเที่ยว	3.21	1.12	ปานกลาง
3.3 ในพื้นที่ปฏิบัติงาน ผู้มีอิทธิพลในพื้นที่มีบทบาท ในการจัดการกลุ่มผลประโยชน์ ผู้ประกอบการ ร้านค้า ร้านอาหาร ทำให้การจัดการความปลอดภัย นักท่องเที่ยวมีประสิทธิภาพมากขึ้น	3.32	2.40	ปานกลาง
รวม	3.20	1.30	ปานกลาง
4. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ			
4.1 ในพื้นที่ปฏิบัติงาน คนในชุมชนมีรายได้/อาชีพ ที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว	3.48	1.03	มาก
4.2 ในพื้นที่ปฏิบัติงาน ผู้นำครอบครัวและสมาชิก ร่วมกันหาเลี้ยงครอบครัวในอาชีพที่เกี่ยวข้องกับความ ปลอดภัยนักท่องเที่ยว	3.34	1.03	ปานกลาง
4.3 ในพื้นที่ปฏิบัติงาน คนในชุมชนมีการรวมกลุ่ม ในการประกอบอาชีพเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว	3.34	1.06	ปานกลาง
รวม	3.39	0.97	ปานกลาง

ตารางที่ 4-4 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีผลต่อการบริหารจัดการความปลอดภัย
นักท่องเที่ยว(ต่อ)

ปัจจัยภายนอกองค์กร	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
5. ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน			
5.1 ในพื้นที่ปฏิบัติงาน ผู้ประกอบการ/เจ้าของ กิจการ ประชาชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นการ จัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว	3.57	1.01	มาก
5.2 ในพื้นที่ปฏิบัติงาน ผู้ประกอบการ/เจ้าของ กิจการ ประชาชนมีบทบาทสำคัญในการจัดการความ ปลอดภัยนักท่องเที่ยว	3.59	0.95	มาก
5.3 ในพื้นที่ปฏิบัติงาน ผู้ประกอบการ/เจ้าของ กิจการ ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมความ ปลอดภัยนักท่องเที่ยว	3.58	0.97	มาก
รวม	3.58	0.93	มาก

จากตาราง 4-4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีผลต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ด้านปัจจัยด้านด้านการสนับสนุนของหน่วยงานอื่น ในภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 เมื่อพิจารณารายด้านสามารถอธิบายได้ดังนี้ ข้อ 1.1 หน่วยงานได้รับการสนับสนุนกำลังคนจากหน่วยงานอื่น ในการออกปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง มากที่สุด รองลงมาคือ ข้อ 1.3 หน่วยงานได้รับการสนับสนุนเครื่องมือ อุปกรณ์จากหน่วยงานอื่น ในการออกปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 และ 3.02 ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกด้านกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายที่มีผลต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 สำหรับรายข้อ พบว่า ข้อ 2.1 ระเบียบกฎหมายด้านกฎหมายมีบทกำหนดโทษเหมาะสมในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก สูงที่สุด รองลงมาได้แก่ ข้อ 2.2 ระเบียบกฎหมายด้านกฎหมายมีความทันสมัยเพียงพอในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 และ 3.54 ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกด้านผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 ในขณะที่รายชื่อพบว่า ข้อ 3.3 ในพื้นที่ปฏิบัติงาน ผู้มีอิทธิพลในพื้นที่มีบทบาทในการจัดการกลุ่มผลประโยชน์ ผู้ประกอบการ ร้านค้า ร้านอาหาร ทำให้การจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวมีประสิทธิภาพมากขึ้น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ ข้อ 3.2 ในพื้นที่ปฏิบัติงาน ผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 และ 3.21 ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจ ในภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 สำหรับรายชื่อดังนี้ ข้อ 4.1 ในพื้นที่ปฏิบัติงาน คนในชุมชนมีรายได้/อาชีพที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ข้อ 4.2 ในพื้นที่ปฏิบัติงาน ผู้นำครอบครัวและสมาชิก ร่วมกันหาเลี้ยงครอบครัวในอาชีพที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยว และข้อ 4.3 ในพื้นที่ปฏิบัติงาน คนในชุมชนมีการรวมกลุ่มในการประกอบอาชีพเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48, 3.34 และ 3.34 ตามลำดับ

สำหรับปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 และเมื่อพิจารณารายชื่อเรียงลำดับได้ดังนี้ ข้อ 5.2 ในพื้นที่ปฏิบัติงาน ผู้ประกอบการ/เจ้าของกิจการ ประชาชนมีบทบาทสำคัญในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว รองลงมาได้แก่ ข้อ 5.3 ในพื้นที่ปฏิบัติงาน ผู้ประกอบการ/เจ้าของกิจการ ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมความปลอดภัยนักท่องเที่ยว และข้อ 5.1 ในพื้นที่ปฏิบัติงาน ผู้ประกอบการ/เจ้าของกิจการ ประชาชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59, 3.58 และ 3.57 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-5 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) การจัดการความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

การจัดการความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ความ หมาย
1.ด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่เกิดแก่นักท่องเที่ยว			
1.1 หน่วยงานของท่านมีแนวทางในการป้องกัน ปราบปรามอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้นแก่นักท่องเที่ยว อย่างชัดเจน	3.90	0.90	มาก
1.2 หน่วยงานของท่านให้การสนับสนุนในด้าน ต่าง ๆ ได้แก่ งบประมาณ ยานพาหนะ และอุปกรณ์ ต่าง ๆ ที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานอย่างครบถ้วน	3.47	1.04	มาก
1.3 หน่วยงานของท่านปฏิบัติงานตามภารกิจ ป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้นแก่นักท่องเที่ยวได้อย่าง รวดเร็วและมีประสิทธิภาพประสิทธิผล	3.72	0.91	มาก
รวม	3.70	0.85	มาก
2.ด้านการสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมที่เกิดขึ้นแก่นักท่องเที่ยว			
2.1 หน่วยงานของท่าน ปฏิบัติการตามยุทธศาสตร์ การรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว อย่างชัดเจน	3.98	2.24	มาก
2.2 หน่วยงานของท่าน ปฏิบัติการตามภารกิจและ เป้าหมายการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว อย่าง ต่อเนื่องสม่ำเสมอ	3.80	0.92	มาก
2.3 หน่วยงานของท่าน ดำเนินการพัฒนาและ ส่งเสริมความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวภายใต้ โครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ อย่างสม่ำเสมอ	3.77	0.92	มาก
รวม	3.85	1.09	มาก
3.ด้านการกำกับดูแลและควบคุมความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว			
3.1 หน่วยงานของท่าน มีการติดตามตรวจสอบการ ปฏิบัติหน้าที่ด้านความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวอย่าง ต่อเนื่อง	3.77	0.96	มาก

ตารางที่ 4-5 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) การจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ(ต่อ)

การจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
3.2 หน่วยงานของท่าน ดำเนินการแจ้งเตือน/ แนะนำ ด้านความเสี่ยงอาชญากรรมในพื้นที่อย่าง ชัดเจนและต่อเนื่อง	3.85	0.92	มาก
3.3 หน่วยงานของท่าน ดำเนินการดูแลและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ในการดำเนินคดีที่ เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง	3.78	0.98	มาก
รวม	3.80	0.89	มาก
4. ปัจจัยด้านการพัฒนาโครงการ/กิจกรรมความปลอดภัยนักท่องเที่ยว			
4.1 หน่วยงานของท่าน ได้ดำเนินการส่งเสริม/ สนับสนุนให้ผู้ประกอบการ จัดระบบการรักษาความ ปลอดภัยนักท่องเที่ยว อย่างเข้มงวด อาทิ การคัดเลือกร ปรก. การจดบันทึกและจัดทำรายงาน ปจว. เป็นต้น	3.68	0.94	มาก
4.2 หน่วยงานของท่าน ได้ดำเนินการให้ความ ร่วมมือกับผู้ประกอบการในการฝึกอบรมมาตรการ ป้องกันเหตุ การแจ้งเหตุด่วนเหตุร้าย การฝึกสังเกต จดจำคำหารูปพรรณคนร้าย	3.70	0.90	มาก
4.3 หน่วยงานของท่าน ได้ดำเนินจัดทำโครงการ หรือกิจกรรมในการรักษาความปลอดภัยแก่นัก ท่องเที่ยว อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เช่น การจัดทำ โครงการมาตรการดูแลความปลอดภัยแก่นัก ท่องเที่ยวร่วมกับผู้ประกอบการในพื้นที่ เป็นต้น	3.75	0.95	มาก
4.4 หน่วยงานของท่าน ได้ดำเนินการปรับปรุงและ พัฒนาโครงการหรือกิจกรรมรักษาความปลอดภัยแก่นัก ท่องเที่ยว อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เช่น การประชุม เพื่อแสวงหาแนวทางในการปฏิบัติงาน เป็นต้น	3.76	0.97	มาก
4.5 หน่วยงานของท่าน ได้ดำเนินการขอความ ช่วยเหลือ สนับสนุน และอำนวยความสะดวกในการ พัฒนาโครงการหรือกิจกรรมที่จำเป็นสำหรับการรักษา ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว อาทิ การสนับสนุนด้าน การเงิน และการเข้าร่วมกิจกรรมของภาคเอกชน ผู้ประกอบการรวมถึงประชาชนในพื้นที่	3.65	1.01	มาก
รวม	3.71	0.86	มาก

จากตาราง 4-5 ผลการวิเคราะห์การจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 และเมื่อพิจารณาในด้านต่าง ๆ มีดังนี้

ด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่เกิดแก่นักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.70 โดยข้อ 1.1 หน่วยงานมีแนวทางในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้นแก่นักท่องเที่ยวอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยมาก รองลงมาได้แก่ ข้อ 1.3 หน่วยงานปฏิบัติงานตามภารกิจการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้นแก่นักท่องเที่ยวได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และข้อ 1.2 หน่วยงานของให้การสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ได้แก่ งบประมาณ ยานพาหนะ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานอย่างครบถ้วน มีค่าเฉลี่ย 3.90, 3.72 และ 3.47 ตามลำดับ

ด้านการสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับได้ดังนี้ ข้อ 2.1 หน่วยงานปฏิบัติการตามยุทธศาสตร์การรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวอย่างชัดเจน ข้อ 2.2 หน่วยงานปฏิบัติการตามภารกิจและเป้าหมายการรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และข้อ 2.3 หน่วยงานดำเนินการพัฒนาและส่งเสริมความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวภายใต้โครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ อย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย 3.98, 3.80 และ 3.77 ตามลำดับ

ด้านการกำกับดูแลและควบคุมความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 เมื่อพิจารณารายข้อสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ ข้อ 3.2 หน่วยงาน ดำเนินการแจ้งเตือน/แนะนำ ด้านความเสี่ยงอาชญากรรมในพื้นที่อย่างชัดเจนและต่อเนื่อง รองลงมาได้แก่ ข้อ 3.3 หน่วยงาน ดำเนินการดูแลและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในการดำเนินคดีที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และข้อ 3.1 หน่วยงานของท่าน มีการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ย 3.85, 3.78 และ 3.77 ตามลำดับ

ด้านการพัฒนาโครงการ/กิจกรรมความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.71 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดมีดังนี้ ข้อ 4.4 หน่วยงานได้ดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาโครงการหรือกิจกรรมรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เช่น การประชุมเพื่อแสวงหาแนวทางในการปฏิบัติงาน เป็นต้น ข้อ 4.3 หน่วยงานได้ดำเนินจัดทำโครงการหรือกิจกรรมในการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เช่น การจัดทำโครงการมาตรการดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวร่วมกับผู้ประกอบการในพื้นที่ เป็นต้น และข้อ 4.2 หน่วยงานได้ดำเนินการให้ความร่วมมือกับผู้ประกอบการในการฝึกอบรมมาตรการป้องกันเหตุ การแจ้งเหตุด่วนเหตุร้าย การฝึกสังเกตจดจำตำหนิรูปพรรณคนร้าย มีค่าเฉลี่ย 3.76, 3.75 และ 3.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-6 แสดงผลสรุปปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในภาพรวม

ปัจจัยการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย (X)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ความ หมาย
ปัจจัยด้านนโยบาย			
1.ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย	3.94	0.86	มาก
2.ปัจจัยด้านนโยบายเกี่ยวกับการปฏิบัติของหน่วยงาน	3.93	0.77	มาก
3.ปัจจัยด้านนโยบายการกำหนดภารกิจและการ มอบหมายงาน	3.84	0.80	มาก
รวม	3.90	0.81	มาก
ปัจจัยภายในองค์กร			
1.ปัจจัยด้านบุคลากร	3.60	0.88	มาก
2.ปัจจัยด้านงบประมาณ	3.05	1.15	ปานกลาง
3.ปัจจัยด้านเครื่องมือและอุปกรณ์	3.18	1.13	ปานกลาง
4. ปัจจัยด้านการจัดการ	3.66	0.86	มาก
5. ปัจจัยด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ	2.87	1.25	ปานกลาง
6. ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน	3.39	1.08	ปานกลาง
7. ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ	3.73	0.92	มาก
รวม	3.35	1.04	ปานกลาง
ปัจจัยภายนอกองค์กร			
1.ปัจจัยด้านด้านการสนับสนุนของหน่วยงานอื่น	3.08	1.16	ปานกลาง
2.ปัจจัยด้านกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย	3.55	0.96	มาก
3.ปัจจัยด้านผู้มีอิทธิพลในพื้นที่	3.20	1.30	ปานกลาง
4. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	3.39	0.97	ปานกลาง
5. ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน	3.58	0.93	มาก
รวม	3.36	1.06	ปานกลาง

จากตาราง 4-6 พบว่า ปัจจัยด้านนโยบายมีผลต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 และเมื่อพิจารณารายข้อมีดังนี้ ข้อ 1. ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย อยู่ระดับมาก รองลงมาได้แก่ ข้อ 2. ปัจจัยด้านนโยบายเกี่ยวกับการปฏิบัติของหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 และ 3.93 ตามลำดับ ในขณะที่ปัจจัยภายในองค์การที่มีผลต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ในภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ 7. ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ มีอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ข้อ 4. ปัจจัยด้านการจัดการ และข้อ 1. ปัจจัยด้านบุคลากร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73, 3.66 และ 3.60 ตามลำดับ

สำหรับด้านปัจจัยภายนอกองค์การที่มีผลต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ในภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 และในรายละเอียดพบว่า ข้อ 5. ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ข้อ 2. ปัจจัยด้านกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย และข้อ 4. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 และ 3.39 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-7 แสดงภาพรวมการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

การจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย (X)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ความ หมาย
1.ด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่เกิดแก่นักท่องเที่ยว	3.70	0.85	มาก
2.ด้านการสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว	3.85	1.09	มาก
3.ด้านการกำกับดูแลและควบคุมความปลอดภัยนักท่องเที่ยว	3.80	0.89	มาก
4. ด้านการพัฒนาโครงการ/กิจกรรมความปลอดภัยนักท่องเที่ยว	3.71	0.86	มาก
รวม	3.77	0.92	มาก

จากตาราง 4-7 สรุปผลการวิเคราะห์การจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทั้งของกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง และสถานีตำรวจนครบาล กองบัญชาการตำรวจนครบาล พบว่า ในภาพรวม ทั้งสองหน่วยมีระบบการจัดการอยู่ในระดับสูง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ข้อ 2. ด้านการสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว มีการจัดการมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ข้อ 3. ด้านการกำกับดูแลและควบคุมความปลอดภัยนักท่องเที่ยว และข้อ 4. ด้านการพัฒนาโครงการ/กิจกรรมความปลอดภัยนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ย 3.85 และ 3.71 ตามลำดับ

การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การศึกษาปัจจัยด้านนโยบายต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยหลัก คือ

สมมติฐานหลักการวิจัย ปัจจัยด้านนโยบายมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สมมติฐานย่อยการวิจัย

1. ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบายมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

2. ปัจจัยด้านนโยบายเกี่ยวกับการปฏิบัติของหน่วยงานมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

3. ปัจจัยด้านการนโยบายการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงานผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ผู้วิจัยใช้สถิติในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย คือ ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณ (regression coefficients) ก่อนการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิควิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นทางสถิติได้แก่ ตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง (linear relationship) ข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ (normal distribution) ค่าความคลาดเคลื่อนต้องเป็นอิสระ (e_i และ e_j เป็นอิสระกัน) ไม่มีความสัมพันธ์กันมากระหว่างตัวแปรอิสระ (multicollinearity)

การทดสอบสมมติฐานการวิจัย ผู้วิจัยใช้สถิติในการทดสอบสมมติฐานการวิจัยคือ ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณ ใช้วิธีแบบ Enter เป็นรายปัจจัย โดยตัวแปรอิสระที่สามารถทำนายการ

จัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย 3 ตัวแปรหลัก สามารถนำมาเขียนสมการทดลองได้ดังนี้

$$Y_1 = \text{ค่าคงที่ (constant)} + X_1 + X_2 + X_3 \dots\dots\dots (1)$$

โดย

Y_1 = นโยบายการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

X_1 = วัตถุประสงค์ของนโยบาย

X_2 = ปัจจัยด้านนโยบายเกี่ยวกับการปฏิบัติของหน่วยงาน

X_3 = นโยบายการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน

ตาราง 4-8 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยใช้ปัจจัยนำเข้าด้านนโยบาย จำนวน 3 ตัวแปร

ตัวแปรอิสระ/ตัวแปรนำเข้า	ปัจจัยด้านนโยบายที่มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ			
	B	Beta	Std.	Sig.
ด้านนโยบายในภาพรวม (Constant)	0.622		0.162	
ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย	0.267	0.255	0.066	0.000***
ปัจจัยด้านนโยบายเกี่ยวกับการปฏิบัติของหน่วยงาน	0.097	0.091	0.075	0.201
ปัจจัยด้านการนโยบายการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน	0.446	0.435	0.067	0.000***
R^2	0.534			
F^2	136.332			0.000***

***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\infty = 0.001$

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านนโยบายที่มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในภาพรวม ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) ใช้วิธีการถดถอยพหุแบบขั้นตอนในการคัดเลือกตัวแปรอิสระในภาพรวม พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.001 มี 2 ตัวแปร คือ วัตถุประสงค์ของนโยบาย และนโยบายการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน มีค่า Beta เท่ากับ 0.255 และ 0.435 ตามลำดับ

(คูตาราง 4-8) ตัวแปรที่ไม่อยู่ในตัวแบบ คือ ตัวแปรนโยบายเกี่ยวกับการปฏิบัติของหน่วยงาน
สมการถดถอยสำหรับการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในด้านนโยบาย ดังนี้

$$Y_1 = 0.622 + 0.267X_1 + 0.446X_3 \dots\dots\dots(2)$$

โดย

Y_1 = การจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของ
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

X_1 = วัตถุประสงค์ของนโยบาย

X_3 = นโยบายการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน

จากสมการถดถอยที่ (2) ผลการศึกษาในภาพรวม พบว่า ตัวแปรอิสระ 2 ตัวสามารถ
ร่วมอธิบายความแปรปรวนของนโยบายการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่
กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้ร้อยละ 53.40 ($R^2 = 0.534$) และ $F = 136.332$
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.001

การศึกษาปัจจัยด้านภายในองค์กรมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวใน
พื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยหลัก คือ

สมมติฐานหลักการวิจัย ปัจจัยภายในองค์กรมีผลต่อการจัดการความปลอดภัย
นักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สมมติฐานย่อยการวิจัย

1. ปัจจัยภายในองค์กรด้านบุคลากรมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวใน
พื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

2. ปัจจัยภายในองค์กรด้านงบประมาณมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว
ในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

3. ปัจจัยภายในองค์กรด้านเครื่องมือและอุปกรณ์มีผลต่อการจัดการความปลอดภัย
นักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

4. ปัจจัยภายในองค์กรด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการมีผลต่อการจัดการความ
ปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

5. ปัจจัยภายในองค์กรด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงานมีผลต่อการจัดการความ
ปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

6. ปัจจัยภายในองค์กรด้านภาวะผู้นำมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว
ในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

การทดสอบสมมติฐานการวิจัย ผู้วิจัยใช้สถิติในการทดสอบสมมติฐานการวิจัยคือ ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณ ใช้วิธีแบบ Enter เป็นรายปัจจัย โดยตัวแปรอิสระที่สามารถทำนายการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย 7 ตัวแปรหลัก สามารถนำมาเขียนสมการถดถอยได้ดังนี้

$$Y_1 = \text{ค่าคงที่ (constant) + } X_1 + X_2 + X_3 + X_3 X_4 + X_5 + X + X_7, \dots \dots \dots (1)$$

โดย

Y_1 = การจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

X_1 = บุคลากร

X_2 = งบประมาณ

X_3 = เครื่องมือและอุปกรณ์

X_4 = ค่าตอบแทนและสวัสดิการ

X_5 = แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

X_6 = เครื่องมือและอุปกรณ์

X_7 = ภาวะผู้นำ

ตาราง 4-9 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยใช้ปัจจัยนำเข้าด้านปัจจัยภายในองค์กร จำนวน 7 ตัวแปร

ตัวแปรอิสระ/ตัวแปรนำเข้า	ปัจจัยด้านนโยบายที่มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ			
	B	Beta	Std.	Sig.
ในภาพรวมของทุกด้าน (Constant)	0.770		0.123	0.000***
ด้านบุคลากร	0.217	0.234	0.049	0.000***
ด้านงบประมาณ	0.013	0.019	0.046	0.769
ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์	0.021	0.029	0.046	0.644
ด้านการจัดการ	0.393	0.414	0.053	0.000***
ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ	0.009	0.014	0.040	0.815
ด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน	0.045	0.059	0.045	0.320
ด้านปัจจัยภาวะผู้นำ	0.131	0.147	0.047	0.005**
R^2	0.660			
F^2	97.711			0.000***

***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\infty = 0.001$

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กรที่มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว
ในภาพรวม ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) ใช้วิธีการถดถอยพหุ
 แบบขั้นตอนในการคัดเลือกตัวแปรอิสระในภาพรวม พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่าง
 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.001 มี 3 ตัวแปร คือ บุคลากร การจัดการ และด้านภาวะ
 ผู้นำ มีค่า Beta เท่ากับ 0.217, 0.393 และ 0.131 ตามลำดับ (ดูตาราง 4-9) ตัวแปรที่ไม่อยู่ในตัวแบบ
 คือ ตัวแปรงบประมาณ ตัวแปรเครื่องมือและอุปกรณ์ ค่าตอบแทนและสวัสดิการ แรงจูงใจในการ
 ปฏิบัติงาน โดยสมการถดถอยสำหรับการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวด้านนโยบาย ดังนี้

$$Y_1 = 0.770 + 0.217X_1 + 0.393X_3 \dots\dots\dots(2)$$

โดย

Y_1 = การจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของ
 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

X_1 = บุคลากร

X_3 = การจัดการ

X_7 = ภาวะผู้นำ

จากสมการถดถอยที่ (2) ผลการศึกษาในภาพรวม พบว่า ตัวแปรอิสระ 3 ตัวสามารถ
 ร่วมอธิบายความแปรปรวนของนโยบายการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่
 กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้ร้อยละ 66.00 ($R^2 = 0.660$) และ $F = 97.711$ อย่าง
 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.001

ตาราง 4-10 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
 ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยใช้ปัจจัยนำเข้าด้านปัจจัยภายนอกองค์กร จำนวน 5 ตัวแปร

ตัวแปรอิสระ/ตัวแปรนำเข้า	ปัจจัยด้านนโยบายที่มีผลต่อการจัดการความปลอดภัย นักท่องเที่ยวของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ			
	B	Beta	Std.	Sig.
ในภาพรวมของทุกด้าน (Constant)	1.124		.121	.000***
ด้านการสนับสนุนของหน่วยงานอื่น	0.045	.064	.034	.188
ด้านกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย	0.238	.278	.042	.000***
ด้านผู้มีอิทธิพลในพื้นที่	-0.025	-.039	.028	.374
ด้านเศรษฐกิจ	0.033	.039	.046	.472
ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน	0.452	.516	.048	.000***
R^2	0.592			
F^2	102.812			0.000***

***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\infty = 0.001$

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กรที่มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว
ในภาพรวม ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) ใช้วิธีการถดถอยพหุ
แบบขั้นตอนในการคัดเลือกตัวแปรอิสระในภาพรวม พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.001 มี 2 ตัวแปร คือ กฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย
และการมีส่วนร่วมของประชาชน มีค่า Beta เท่ากับ 0.238 และ 0.452 ตามลำดับ (ดูตาราง 4.10) ตัว
แปรที่ไม่อยู่ในตัวแบบ คือ ตัวแปรการสนับสนุนของหน่วยงานอื่น ตัวแปรผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ และ
ตัวแปรเศรษฐกิจ โดยสมการถดถอยสำหรับการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวด้านนโยบาย
ดังนี้

$$Y_1 = 1.124 + 0.238X_2 + 0.452X_5 \dots\dots\dots(2)$$

โดย

$$Y_1 = \text{ปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีผลต่อความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่
กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ}$$

$$X_2 = \text{กฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย}$$

$$X_5 = \text{การมีส่วนร่วมของประชาชน}$$

จากสมการถดถอยที่ (2) ผลการศึกษาในภาพรวม พบว่า ตัวแปรอิสระ 3 ตัวสามารถ
ร่วมอธิบายความแปรปรวนของนโยบายการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่
กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้ร้อยละ 59.20 ($R^2 = 0.590$) และ $F = 102.812$
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.001

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุป

การวิจัยเรื่องการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์คือ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว โดยมีข้อคำถามการวิจัยที่ต้องการหาคำตอบคือ มีปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการจัดการความปลอดภัยฯ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวิจัยแบบผสม โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ ข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณถูกนำมาวิเคราะห์เพื่อยืนยันและตีความร่วมกันในการอธิบายผลของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามให้ความชัดเจนมากขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่การสัมภาษณ์ มีประชากรในการศึกษา ได้แก่ หัวหน้าสถานีระดับผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาล กองบัญชาการตำรวจนครบาล และระดับผู้กำกับการในกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างในการเก็บรวบรวมข้อมูล และผู้วิจัยได้ประสานเพื่อขอดำเนินการเก็บข้อมูลเป็นลำดับ

สำหรับข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ แบบสอบถาม การเก็บข้อมูลใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ชุด ซึ่งผู้วิจัยได้รับกลับมาจำนวน 361 ชุด โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นเจ้าของหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลและเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ มีดังนี้

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยด้านนโยบายนั้นมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยมีปัจจัยย่อยเป็นปัจจัยสำคัญ ได้แก่ ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัจจัยด้านนโยบายการปฏิบัติของหน่วยงาน และปัจจัยด้านนโยบายการกำหนดภารกิจของหน่วยงาน โดยนโยบายในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวนั้นมีความชัดเจน มีการดำเนินการเพื่อสร้างการรับรู้ฐานนโยบาย และนโยบายนั้นสามารถนำไปปฏิบัติได้โดยง่าย ในภาพรวมกล่าวได้ว่าทั้งสถานีตำรวจนครบาล และกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว

ปฏิบัติหน้าที่และภารกิจตามนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายให้การปฏิบัติการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2. ปัจจัยภายในองค์การที่มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผลการวิเคราะห์ในภาพรวมพบว่า ด้านบุคลากร งบประมาณ เครื่องมือ และอุปกรณ์ การจัดการ ค่าตอบแทนและสวัสดิการ แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และด้านภาวะผู้นำมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว โดยปัจจัยด้านบุคลากรและงบประมาณนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพราะนำมาสู่ประเด็นปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ด้านอื่น ๆ อาทิ การจัดหาหรือจัดซื้อเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติงาน เช่น การจัดหายานพาหนะ/รถยนต์ รถตรวจการสำหรับดำเนินการตรวจตราพื้นที่ การติดตามจับกุมผู้ก่ออาชญากรรมนักท่องเที่ยว การมีอาวุธประจำกาย เบี้ยเลี้ยงค่าตอบแทน หรือค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน

ในการบริหารงานบุคคลนั้น การดำเนินการแต่งตั้งบุคลากรในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวซึ่งมีการกิจกรรมครอบคลุมนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับความสามารถหรือความรู้ความเชี่ยวชาญด้านภาษาต่างประเทศ ความสามารถด้านวิทยาการสืบสวน สอบสวนสมัยใหม่อีกด้วย นอกจากนี้ในส่วนของผู้นำหน่วยนั้นมีอิทธิพลต่อการสร้างแรงจูงใจ โน้มน้าวให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในขณะที่ปัจจัยด้านการบริหารจัดการองค์การในการดูแลความปลอดภัยนักท่องเที่ยวของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมประเด็นปัจจัยด้านการจัดการ ได้แก่ การสั่งการ ความสม่ำเสมอในการรายงานและการติดตามผลการปฏิบัติงานนั้น การสั่งการนั้นมีความชัดเจนและง่ายในการนำไปปฏิบัติ นับได้ว่ามีประสิทธิภาพและมีการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารหลายช่องทางและทันต่อสถานการณ์ในระดับหนึ่ง

3. ปัจจัยภายนอกองค์การในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ประกอบด้วยปัจจัยด้านการสนับสนุนของหน่วยงานอื่น ปัจจัยด้านกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย ปัจจัยด้านผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยปัจจัยด้านการสนับสนุนของหน่วยงานอื่นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของกองบัญชาการตำรวจท่องเที่ยว และสถานีตำรวจนครบาลนั้นมีพื้นที่รับผิดชอบกว้างขวาง ในขณะที่จำนวนบุคลากร เครื่องมือ ยานพาหนะ เทคโนโลยี งบประมาณ และขีดความสามารถจำกัดไม่เพียงพอหรือไม่ทันกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังนั้นหน่วยงานจึงต้องดำเนินการแสวงหาความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น ๆ ในขณะที่ยากภาคประชาชนหรือภาคเอกชน รวมถึงหน่วยงานของรัฐมีบทบาทสำคัญในการจัดการความปลอดภัย ปัจจุบันสถานีตำรวจนครบาล และ

กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวในฐานะหน่วยปฏิบัติในพื้นที่ตระหนักและเข้าใจเป็นอย่างดีถึงบทบาทหน้าที่ของภาคประชาชนและภาคประชาชนในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวและให้ความสำคัญมากขึ้นเป็นลำดับ มีการประสานงาน เกิดความร่วมมือที่เพิ่มมากขึ้น มีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน โดยที่ต่างฝ่ายต่างได้รับประโยชน์ จากการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผลเป็นไปตามเป้าหมายและนโยบายทั้งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และรัฐบาล ในขณะที่เดียวกันปัจจัยด้านระเบียบกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวมีความเหมาะสมในระดับหนึ่ง รวมถึงความเหมาะสมและเพียงพอของบทลงโทษผู้กระทำความผิด

4. ผลการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พบว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีการดำเนินการทั้งในด้านการกำหนดนโยบาย การสั่งการ กาดิตตามผลการปฏิบัติงาน และในด้านป้องกันปราบปรามอาชญากรรม และด้านการสืบสวนสอบสวนนั้นมีการกำหนดยุทธศาสตร์การรักษาความปลอดภัยที่ชัดเจน และหน่วยงานต่าง ๆ ได้มีการปฏิบัติตามภารกิจและเป้าหมายการรักษาความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ในด้านการกำกับดูแลและควบคุมความปลอดภัยนักท่องเที่ยวนั้น ผู้บังคับบัญชาในแต่ละหน่วยงานมีการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่อย่างต่อเนื่อง มีการดำเนินการแจ้งเตือน แนะนำด้านความเสี่ยงอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นแก่สถานประกอบการในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง รวมถึงการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

ในด้านการพัฒนาโครงการหรือกิจกรรมความปลอดภัยนักท่องเที่ยวนั้น ทั้งกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว และสถานีตำรวจนครบาล โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากนั้น มีการดำเนินการจัดโครงการและจัดกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงการสนับสนุนส่งเสริมผู้ประกอบการในการจัดระบบการรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ อาทิ การคัดเลือกเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย (รปภ.) การแนะนำให้มีระบบการจัดบันทึก การสังเกต การรายงานสถานการณ์ประจำวัน มีการดำเนินโครงการหรือการจัดกิจกรรมการฝึกอบรมมาตรการป้องกันเหตุ การแจ้งเหตุด่วน เหตุร้าย การฝึกจดจำรูปพรรณสัณฐานคนร้าย การจัดทำโครงการหรือกิจกรรมมีหลายรูปแบบ อาทิ การดำเนินการจัดประชุมเพื่อแสวงหาแนวทางในการปฏิบัติงานของหน่วยงาน ในขณะเดียวกันภาคเอกชนหรือผู้ประกอบการได้ให้การสนับสนุนทั้งด้านการอำนวยความสะดวกในการดำเนิน โครงการหรือกิจกรรมที่จำเป็นสำหรับการรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว การสนับสนุนด้านการเงินและการเข้าร่วมกิจกรรม อย่างไรก็ตามในภาพรวมนั้นยังคงประสบปัญหาและอุปสรรคบางประการ เช่น การขาดแคลนกำลังพลหรือบุคลากร งบประมาณ ที่ไม่เพียงพอ ปริมาณงานหรือพื้นที่รับผิดชอบ

สำหรับผลการวิจัยเชิงปริมาณมีดังนี้

1. คุณสมบัติทั่วไป

1.1 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 96.95 มีอายุระหว่าง 25-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.90 สถานภาพแต่งงานแล้ว คิดเป็นร้อยละ 56.51 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 62.05 มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 20,001 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 41.27 ระยะเวลาการทำงานในหน่วยงาน 1 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.77 มียศ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 90.30 ตำแหน่งชั้นประทวน คิดเป็นร้อยละ 63.43 และสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล คิดเป็นร้อยละ 84.49

1.2 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านนโยบายที่มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นสอดคล้องกันว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 และสำหรับมีปัจจัยย่อยด้านนโยบาย ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบายการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว มีความชัดเจน ตรงตามนโยบายของรัฐบาล ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ปัจจัยด้านนโยบายการปฏิบัติของหน่วยงาน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และปัจจัยนโยบายด้านการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84

1.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยภายในองค์กรที่มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 และปัจจัยย่อย ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากรมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 ปัจจัยด้านงบประมาณมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 ปัจจัยด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ปัจจัยด้านงบประมาณมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 ปัจจัยด้านการจัดการมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ปัจจัยด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงานมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 และปัจจัยด้านภาวะผู้นำมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73

1.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 และปัจจัยย่อย ประกอบด้วย ปัจจัยด้านด้านการสนับสนุนของหน่วยงานอื่นมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 3.08 ปัจจัยด้านกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 ปัจจัยด้านผู้มีอิทธิพลในพื้นที่มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 และ ปัจจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58

1.5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 สำหรับปัจจัยย่อย ประกอบด้วย ด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่เกิดแก่นักท่องเที่ยวมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ด้านการสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 ด้านการกำกับดูแลและควบคุมความปลอดภัยนักท่องเที่ยวมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 และด้านการพัฒนาโครงการ/กิจกรรมความปลอดภัยนักท่องเที่ยวมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71

1.6 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านนโยบาย ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของนโยบาย นโยบายเกี่ยวกับการปฏิบัติของหน่วยงาน และนโยบายการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน มีความสัมพันธ์กับการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย: ปัจจัยด้านนโยบายมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านนโยบาย ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วัตถุประสงค์ของนโยบาย นโยบายการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน สามารถร่วมอธิบายความแปรปรวนของการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวได้ร้อยละ 53.40 ($R^2 = 0.534$) และมีขนาด $F = 136.332$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และปฏิเสธตัวแปรอิสระ ได้แก่ นโยบายการปฏิบัติของหน่วยงาน

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยภายในองค์กร ประกอบด้วย ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ ด้านการจัดการ ด้านค่าตอบแทนและ

สวัสดิการ ด้านแรงจูงใจการปฏิบัติงาน และด้านภาวะผู้นำมีความสัมพันธ์กับจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย: ปัจจัยภายในองค์การมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรอิสระ ได้แก่ บุคลากร การจัดการ และภาวะผู้นำสามารถร่วมอธิบายความแปรปรวนของการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวได้ร้อยละ 66.00 ($R^2 = 0.660$) และมีขนาด $F = 97.711$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และปฏิเสธตัวแปรอิสระ ได้แก่ งบประมาณ เครื่องมือและอุปกรณ์ ค่าตอบแทนและสวัสดิการ แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 เพื่อศึกษาปัจจัยภายนอกองค์การ ประกอบด้วย ด้านการสนับสนุนของหน่วยงานอื่น ด้านกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย ด้านผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ ด้านเศรษฐกิจ และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย: ปัจจัยภายนอกองค์การมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรอิสระ ได้แก่ กฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย การมีส่วนร่วมของประชาชนสามารถร่วมอธิบายความแปรปรวนของการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวได้ร้อยละ 59.20 ($R^2 = 0.592$) และมีขนาด $F = 102.812$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และปฏิเสธตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสนับสนุนของหน่วยงานอื่น ผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ และเศรษฐกิจ

การอภิปรายผล

การอภิปรายผลการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งใช้กลุ่มตัวอย่างและประชากรในการศึกษาจากเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาล กองบัญชาการตำรวจนครบาล และกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง สามารถสรุปได้ดังนี้

จากการผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในด้านนโยบาย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย และด้านนโยบายการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน แสดงให้เห็นว่าด้านนโยบายนั้นสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีการกำหนดนโยบายในเรื่องดังกล่าวอย่างชัดเจนและตระหนักถึงความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

ซึ่งข้อค้นพบจากงานวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัดย่อมมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานระดับปฏิบัติอันจะนำมาสู่ความสำเร็จหรือประสิทธิภาพประสิทธิผลในการจัดการความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

สำหรับปัจจัยภายในองค์กรในภาพรวมมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าประเด็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวองค์กรซึ่งในที่นี้คือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยสถานีตำรวจนครบาล และกองบังคับการตำรวจนครบาลนั้น ตัวหน่วยงานเองมิได้มีผลโดยตรงต่อการปฏิบัติงานมากนัก หากแต่ขึ้นอยู่กับนโยบายของหน่วยงานเป็นสำคัญ เพราะนำมาซึ่งการสนับสนุนทั้งด้านบุคลากรงบประมาณ และปัจจัยอื่น ๆ ที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงาน ในขณะที่เดียวกันปัจจัยภายในด้านบุคลากร การจัดการ และภาวะผู้นำสามารถร่วมกันมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้อาจพิจารณาได้ว่า ในการจัดการด้านความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว จำเป็นต้องมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีทักษะความชำนาญ และต้องมีจำนวนที่เพียงพอต่อปริมาณงานและภาระงาน นอกจากนี้ยังต้องมีระบบการจัดการที่ดี เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์อีกด้วย รวมถึงจำเป็นต้องมีผู้นำที่มีลักษณะภาวะผู้นำที่ดี เพราะจะทำให้ได้รับการยอมรับ ความเชื่อถือ ความไว้วางใจทั้งจากผู้ร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา ประชาชน และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

สำหรับปัจจัยภายนอกองค์กรมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าปัจจัยภายนอกการซึ่งในที่นี้คือปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ มิได้มีผลโดยตรงต่อการปฏิบัติงานมากนัก หากแต่ขึ้นอยู่กับนโยบายของหน่วยงานเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ กฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย การมีส่วนร่วมของประชาชน แสดงให้เห็นว่าหากมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด และเอาจริงเอาจังจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมถึงกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบย่อมเป็นผลให้ผู้ทีคิดจะกระทำ ความผิดมีความเกรงกลัวต่อบทลงโทษที่จะเกิดขึ้น ในขณะที่เดียวกันการมีส่วนร่วมของประชาชนนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญในการจัดการความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว เพราะสามารถดำเนินการในการป้องกัน ป้องปรามหรือการลดความเสี่ยง ซึ่งเป็นการสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ การมีส่วนร่วมนั้นรวมถึงการสนับสนุนด้านการเข้าร่วมกิจกรรม โครงการ หรือการดำเนินการตามมาตรฐานต่าง ๆ ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจกำหนดอีกด้วย โดยความรู้ความเข้าใจและการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ภาคประชาชนมีบทบาทสำคัญในการลดความเสี่ยงอาชญากรรม

ความสำคัญของปัจจัยภายนอกองค์กร รวมถึงปัจจัยด้านนโยบายที่มีต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยหลายเรื่อง อาทิ งานวิจัยของ AtilaYuksel&FisunYuksel (2007) เรื่อง Shopping risk perception: Effects on tourists' emotion, satisfaction, and expressed loyalty intentions ซึ่งพบว่า การรับรู้ต่อโอกาสที่มีความเสี่ยงมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยว การรักษาความปลอดภัยและการรับรู้ด้านความปลอดภัย กฎหมาย การบังคับใช้กฎหมายและผู้ประกอบการ จำเป็นต้องมีการประสานงานและความร่วมมือในการดำเนินมาตรการป้องกันอาชญากรรม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Leong Choon Chiang (2000) เรื่อง Strategies for Safety and Security in Tourism: A Conceptual Framework for the Singapore Hotel Industry พบว่า อาชญากรรมในโรงแรม ซึ่งเกิดขึ้นในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ การลักขโมย ปล้นจี้ การทำร้ายร่างกาย การข่มขืน การโจรกรรม และแม้กระทั่งไฟไหม้ โดยโรงแรม (สถานประกอบการ) ควรมีบทบาทสำคัญในการอำนวยความสะดวก ประสานงานและจัดการด้านความปลอดภัย ในขณะเดียวกันในระดับชาติเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้งการบังคับใช้กฎหมายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมนักท่องเที่ยว สำหรับโรงแรมจำเป็นต้องมีหน่วยงานสำหรับดูแลรักษาความปลอดภัย ประกอบด้วย ผู้จัดการรักษาความปลอดภัย รับผิดชอบในการดำเนินการควบคุมระบบ การฝึกอบรมพนักงาน การจัดทำคู่มือ การปรับปรุงระบบ การตรวจสอบระบบและอุปกรณ์รักษาความปลอดภัย ในขณะเดียวกันสมาคมโรงแรมต้องทำงาน/ประชุมร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในด้านข้อมูลสถิติ แนวโน้มและมาตรการรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานศึกษาของ Bongkosh N. Rittichainuwat และ Goutam Chakraborty (2012) เรื่อง Perceptions of Importance and what safety is enough ซึ่งเป็นการศึกษาด้านการรับรู้ความสำคัญของมาตรการ และการรักษาความปลอดภัยจากมุมมองของนักท่องเที่ยวและผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยวในประเทศไทย ซึ่งการให้ความสำคัญด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่ดีและมีผลต่อการตัดสินใจเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย สำหรับการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว รัฐบาลจำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือสนับสนุนโรงแรม ที่พักทั้งในด้านการฝึกอบรม การลดหย่อนภาษีในการนำเข้าเครื่องมือเทคโนโลยีความปลอดภัย ซึ่งหน่วยงานภาคเอกชนมีความสำคัญต่อการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวและช่วยสนับสนุนความรับผิดชอบของหน่วยงานภาครัฐ นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องมีการวางแผนการจัดการวิกฤตการณ์ความปลอดภัยเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปได้อย่างรวดเร็วและสอดคล้องกับสถานการณ์ และงานวิจัยของ WuthiLiptapallop (2008) ศึกษาเรื่อง Using Responsive Evaluation to Change Thai Tourist Police Volunteer Programs โดยผลการศึกษาพบว่า ความร่วมมือและสนับสนุนของภาคเอกชนและประชาชนนั้นมีความสำคัญต่อการดูแลและรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ทั้งนี้การฝึกอบรม

อมจะมีประสิทธิภาพมากหากดำเนินการในชุมชนและท้องถิ่นที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยว ทั้งกิจกรรมสร้างการเรียนรู้ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ หลักสูตร/โปรแกรม บุคลากรด้านมาตรฐานการรักษาความปลอดภัย รวมถึงการตระหนักถึงความปลอดภัยมีความสัมพันธ์กับการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยขอเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางดังนี้

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการนำนโยบายการบริหารจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวทั้งของรัฐบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบเพื่อนำไปสู่การบูรณาการในการบริหารจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่อง
2. ควรมีการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ เมื่อนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทและสถานการณ์ของประเทศ
3. ควรมีการดำเนินการวิจัยด้านการบริหารจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพราะสถานการณ์และรูปแบบอาชญากรรมที่เกิดขึ้นแก่นักท่องเที่ยวมีการเปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

กองบัญชาการตำรวจนครบาล. การป้องกันอาชญากรรมสำหรับประชาชน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
ห้างหุ้นจำกัด ศ.ศ., 2526.

ไชยยศ เหมะรัชตะ และคณะ. รายงานวิจัยเรื่องปัญหาสังคมที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิต
ร่างกายและทรัพย์สินของกรุงเทพมหานคร เล่ม 1-2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2526.

จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย .สังคมวิทยา อาชญากรรม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2551.

ประเสริฐ เมฆมณี. ตำรวจและกระบวนการยุติธรรม. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์, 2519.

ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม หลักทฤษฎีและมาตรการ.
กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2526.

ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. การบริหารงานตำรวจ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2530.

นิศา ชัชกุล. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

วีรวัช มาณะศิรินันท์. การพัฒนาวิสัยทัศน์ผู้นำ. กรุงเทพฯ : TPA Publishing. , 2541.

พงษ์พัฒน์ ฉายาพันธ์. ความรู้เบื้องต้นการปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์และตำรวจผู้รับใช้ชุมชน.
กรุงเทพฯ: ศิลป์สยามการพิมพ์, 2555.

พรชัย ขันดี. ทฤษฎีอาชญาวิทยา: หลักการ งานวิจัยและนโยบายประยุกต์. กรุงเทพฯ : หจก. สุเนตร
ฟิล์ม, 2553.

สุเทพ เชาวลิต. การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เสมาธรรม,
2555.

สุเทพ เชาวลิต. นักบริหารทันสมัย พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เสมาธรรม, 2555.

สุดสงวน สุธีสร. อาชญาวิทยาและงานสังคมสงเคราะห์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.

อัมณพ ชูบำรุง. อาชญากรรมและอาชญาวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2555.

วารสารและหนังสือพิมพ์

ประเสริฐ เมฆมณี. “ความร่วมมือระหว่างตำรวจกับประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม”,
วารสารราชทัณฑ์. 2519.

วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย เอกสารวิจัย

ประชา พรหมนอก. “ตำรวจชุมชนสัมพันธ์กับการพัฒนาสังคม”. เอกสารวิจัย, วิทยาลัยป้องกัน
ราชอาณาจักร รุ่นที่ 31 ปีการศึกษา 2531-2532, 2532.

ศิริพงษ์เสภาภาน. “การพัฒนาหลักสูตรอบรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการจัดการกับความขัดแย้ง
ของตำรวจชุมชน”. ปริญญาการศึกษาคุฎีบัณฑิต, สาขาบริหารการศึกษา,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2545.

โสภา ชูนิกุลชัย และคณะ. “ยุทธวิธีและมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและ
สังคมในทศวรรษหน้า”. คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล,
2524.

สัมภาษณ์

ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาล คนที่ 1, กองบัญชาการตำรวจนครบาล. สัมภาษณ์. วันที่ 25
พฤษภาคม 2560.

ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาล คนที่ 2, กองบัญชาการตำรวจนครบาล. สัมภาษณ์. วันที่ 25
พฤษภาคม 2560.

ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาล คนที่ 3, กองบัญชาการตำรวจนครบาล. สัมภาษณ์. วันที่ 26
พฤษภาคม 2560.

ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาล คนที่ 4, กองบัญชาการตำรวจนครบาล. สัมภาษณ์. วันที่ 27
พฤษภาคม 2560.

ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาล คนที่ 5, กองบัญชาการตำรวจนครบาล. สัมภาษณ์. วันที่ 28
พฤษภาคม 2560.

ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาล คนที่ 6, กองบัญชาการตำรวจนครบาล. สัมภาษณ์. วันที่ 28
พฤษภาคม 2560.

ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาล คนที่ 7, กองบัญชาการตำรวจนครบาล. สัมภาษณ์. วันที่ 28
พฤษภาคม 2560.

รองผู้บังคับการตำรวจท่องเที่ยว คนที่ 1, กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว กองบัญชาการตำรวจ
สอบสวนกลาง. สัมภาษณ์. วันที่ 26 พฤษภาคม 2560.

รองผู้บังคับการตำรวจท่องเที่ยว คนที่ 2, กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว กองบัญชาการตำรวจ
สอบสวนกลาง. สัมภาษณ์. วันที่ 27 พฤษภาคม 2560.

เอกสารไม่ตีพิมพ์

กรมการท่องเที่ยว. “สถิติคดีอาญาเกี่ยวกับชีวิตและทรัพย์สินเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ”. เอกสารรายงานกรมการท่องเที่ยว. 2557.

กรมตำรวจ. “คำสั่งที่ ตร.774/2537 เรื่อง การกำหนดหน้าที่การทำงานของตำแหน่งในสถานีตำรวจ”.
เอกสารคำสั่ง ลงวันที่ 7 กรกฎาคม.

คัชชา ชาติศาสตร์. “เอกสารบรรยายสรุปมาตรการรักษาความปลอดภัยและช่วยเหลือนักท่องเที่ยว
ตำรวจภูธร จังหวัดชลบุรี (พล.ต.ต., ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี)”. ชลบุรี
เอกสารอัดสำเนา. 2557.

พันธ์ศักดิ์ เกษมสันต์. “เอกสารบรรยายสรุปมาตรการรักษาความปลอดภัยและช่วยเหลือ
นักท่องเที่ยว ตำรวจภูธร จังหวัดชลบุรี (พล.ต.ท.,ม.ล., ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจ
แห่งชาติ)”. ชลบุรี เอกสารอัดสำเนา. 2557.

ศุภชัย ยาวะประภาส. “รายงานการศึกษาวิจัยเรื่องแนวคิดการปรับโครงสร้างสถานีตำรวจเพื่อ
ประชาชน นนทบุรี คณะกรรมการพัฒนาระบบงานตำรวจ”. 2550.

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. “การประชุมนานาชาติ ครั้งที่ 10 ว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและ
ความยุติธรรม (10th ACPF World Conference on Crime Prevention and Criminal
Justice) ระหว่างวันที่ 23-25 พฤศจิกายน 2547 ณ เขตปกครองมาเก๊า สาธารณรัฐ
ประชาชนจีน”. 2548.

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. “บันทึกข้อความ เรื่อง แผนการบริหารจัดการความปลอดภัยและ
ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในพื้นที่ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว บข.น. ที่ 0015.123/26392
ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน 2556”. เอกสารอัดสำเนา. 2556.

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. “บันทึกข้อความ เรื่อง ยุทธศาสตร์การรักษาความปลอดภัยและอำนวย
ความสะดวกนักท่องเที่ยวปี 2555-2558 สยศ.ตร. ที่ 0007.22/2510 ลงวันที่ 27
ธันวาคม 2555”. เอกสารอัดสำเนา. 2555.

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. “บันทึกข้อความ เรื่อง คำสั่งกองบัญชาการตำรวจนครบาล ที่ 459/2556 เรื่อง จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการเพื่อความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว กองบัญชาการตำรวจนครบาลข.น. ที่0015.132/26386 ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน 2556”. เอกสารอัดสำเนา. 2555.

สำนักงานประมาท กรมตำรวจ . “เอกสารบรรยายสรุปในโอกาส ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตรวจเยี่ยมกรมตำรวจ”. เอกสารอัดสำเนา. 2538.

สุภธีร์ บุญครอง. “เอกสารบรรยายสรุปมาตรการรักษาความปลอดภัยและช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยว ตำรวจภูธร จังหวัดชลบุรี(พ.ต.อ., รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี)”. ชลบุรี เอกสารอัดสำเนา. 2557.

ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา สภาผู้แทนราษฎร. (ครั้งที่ 67). “เอกสารสรุปรายงานการประชุมคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา สภาผู้แทนราษฎรวันที่ 10 ตุลาคม 2556 หอประชุมคณะกรรมการ หมายเลข 3601 ชั้น 6 อาคารรัฐสภา 3”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : http://www.parliament.go.th/ewtcommittee/ewt/sport/download/article/article_20131011133517.pdf, 2556.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. “10 อันดับประเทศที่ปลอดภัยที่สุดในโลก”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.toptenthailand.com.> ,2557.

ภาษาอังกฤษ

Atila Yuksel & Fisun Yuksel. Shopping risk perception: Effects on tourists' emotion, satisfaction, and expressed loyalty intentions. In *Tourism Management*. 28 (2007). p.703-713. (Online). Available: www.sciencedirect.com, 2007.

Barker M., Page S.J., and Meyer D. “Modeling Tourism Crime: The 2000 American’s Cup.” in *Annals of Tourism Research*, Vol. 29 No. 3. Pp. 762-782. Great Britain: Elsevier Science, 2002.

Bender, B. W. Bangkok Tops the World 10 Most Visited Cities. *Forbs*, 06/07/2013, 2002.

Brunt, Paul., Mawby, Rob., and Hambly, Zoe. Tourist Victimization and the fear of crime on holiday. *Management Tourism* 21 (2000). p. 417-424. Great Britain: Elsevier Science, 2000.

- Bongkosh N. Rittichainuwattana & Goutam Chakraborty. Perceptions of Importance and what safety is enough. U.S.A.: Journal of Business Research. Pp. 42-45. 2012.
- Certo, S.\C. Modern management: diversity, quality, cities, and the global environment. (7th ed.). New Jersey: Prentice-Hall International. 1997.
- Conklin, John E. Criminology. Boston: Pearson. 2004.
- Clegg, H. Travel Industry's Gross Output to hit \$3 Trillion in 1994. Hotel & Motel Management 209: 4, 42. 1994.
- Creswell, John W. A Concise Introduction to Mixed Methods Research. University of Nebraska-Lincoln. California: SAGE publication, Inc. 2015.
- Eitzen, Stanley D. and George H. Sage Solutions to Social Problems. Boston: Pearson. 2007.
- Fairchild, Erika. Comparative Criminal Justice Systems. Belmont:Wadsworth. 1993.
- Fitzsimmons. J.A. & Fitzsimmons. M.J. Service Management: Operations, Strategy Information Technology. International Edition. New York: McGraw-Hill. 2008.
- Geller, William A. (1991). Local Government Police Management. 2nd ed. Washington D.C. : Falmer Press.
- Goeldner, C. R. The 1998 Travel Outlook. Journal of Travel Research 36: 58-62. 1997.
- Harris, M. Human resource management: a practical approach. (2th ed.). New York: Dryden. 2002.
- Hughes, Gordon. "Crime Prevention." in Melaughlin, Eugene and John, Muncie. The Sage Dictionary of Criminology. London: Sage. 2001.
- Jacqui Allen. Against International Tourists. In Crime and Justice Bulletin. U.S.A.: NSW Bureau of Crime Statistics and Research. 1999.
- John M. Knox. Effective of Tourism on Rates of Serious Crime in Hawai'i . U.S.A: & Associates, Inc. 2004.
- Kelling. George L. "Police and Communities: The Quiet Revolution on Policing". Local Government Police Management. William A. Geller, ed.. Washington, D.C., International City Management Association. 1988.
- Lea, J. Tourism and Development in the Third World. New York: Routledge, Chapman and Hall. 1988.

- Leong Choon Chiang. Strategies for Safety and Security in Tourism: A Conceptual Framework for the Singapore Hotel Industry. In *The Journal of Tourism Studies*. Vol. 11, No. 2, December 2000. 2000.
- Lopez – Rey, Manuel.. *Crime: An Analytical Appraisal*. 4th. Great Britain: Routledge. 2002.
- Mantseo Juliet Mopeli. *The Impact of Tourists' Perceptions of Safety and Security on Tourism Marketing of Mpumalanga*. Durban University of Technology. 2009.
- Mitchell J. Muehsam. Involving the police in tourism. In *Tourism Management*. Vol. 16, No. 1. Pp.9 – 14. 1995.
- Nilnoppakun, Attama and Boonlue, Nattapong. "Participatory Strategy Towards "Bangkok's Green City". In *The Idea of Creative City: The Urban Policy Debate*", Poland: Cracow 17-18 October 2013, European Scientific Institute, ESI (publishing). 2014.
- Packer, Herbert. "The Limits of the Criminal Sanction." In Conrad, John P. "Criminal Justice in the Open Society." Resource Material Series, No. 8 Fuchu: UNAFEI. 1974.
- Quinney, Richard. *Critique of legal order: Crime control in capitalist society*. Boston: Little, Brown. 1974.
- Rahula, Walpola S. *What the Buddha Taught*. Bangkok : Kurusapha Press. 1990.
- Rosenbaum, Dennis P. and other. "Crime Prevention, Fear Reduction, and the Community." *Local Government Police Management*. William A. Geller, ed.. Washington, D.C., International City Management Association. 1991.
- Redelet, Louis A. & Carter, David L. *The Police and the Community*. 5th ed. New York: Macmillan, 1994.
- Richard George..Tourist's perceptions of safety and security why visit Cape Town. In *Tourism Management*. 24 (2003). Pp.575-585. (online). Available: www.sciencedirect.com, 2003.
- Rosenbaum, Denis P. *The Challenge of Community Policing*. California: SAGE. 1994.
- Ronald W. Glenser& Kenneth J. Peak. *Crimes Against Tourist*. U.S. Department of Justice: Office of Community Oriented Policing Services. 2004.
- Sautter, Elise Truly and Leisen, Birgit. "Managing Stakeholders: A Tourism Planning Model." in *Annals of Tourism Research*, Vol. 26 No. 2. Pp. 312-328. Great Britain: Elsevier Science. 1999.

- Siegel, Larry J. *Criminology*. Belmont: Thomson Wadsworth. 2007.
- Sutherland, Edwin H., Cressey, Donald R., and Luckenbill, David F. *Principles of Criminology*. 7th. New York: General Hall. 1992.
- Tropanowicz, Robert C. & Buqueroux, Bounie. *Community Policing: How to Ge Started*. Ohio: Anderson. 1990.
- The President's Commission on law Enforcement and Administration of Justice. *The Challenge of crime in a free society*. Washington, D.C. : US. Government Printing office. 1967.
- Vetter, Harold J. & Silverman, Ira J. *The Nature of Crime*. Toronto: W.B. Saunders. 1978.
- Wesley G. Skogan. *Citizen Satisfaction with Police Encounter*. In *Police Quarterly* Vol. 8 No. 3, September 2005. U.S.A.: Sage Publication. 2005.
- Wichasin, Pimmada & Doungphummes, Nuntiya. "A Comparative Study of International Tourists' Safety Needs and Thai Tourist Policies' Perception towards International Tourists' Safety Needs". *World Academy of Science, Engineering and Technology* 67. Pp. 1372-1378. 2012.
- WuthiLiptallop. *Using Responsive Evaluation to Change Thai Tourist Police Volunteer Programs*. Dissertation submitted for the Degree of Doctor of Education, School of Education, Victoria University, Melbourne, Australia. 2008.

ภาคผนวก

ผนวก ก
แบบสอบถาม

□□□

แบบสอบถาม

เรื่อง การจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้มี 6 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่
2-5 6 1 5 4 3 2 1

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

- คำชี้แจง / ( )
- 1. ( ) ( )
  - 2. ( ) ต่ำกว่า 25 ปี ( ) 25-35 ปี ( ) 36-45 ปี ( ) 45-55 ปี ( ) 56 ปี
  - 3. ( ) ( ) ( ) /
  - 4. ( ) ( ) ( ) ( )
  - 5. ( ) 20,000 บาท ( ) 20,001-30,000 ( ) 30,001-40,000 ( ) 40,001-50,000 ( ) มากกว่า 50,001 บาทขึ้นไป
  - 6. ( ) 1-10 ( ) 11-20 ( ) 21-30 ปี ( ) 30 ปี
  - 7. ( ) ... ( ) ... ( ) ... ( ) .....
  - 8. ( ) ( ) ( ) ( ) ( ) ( ) ( ) ( )
  - 9. / ( ) ( )

คำชี้แจง

5

, 4

, 3

2

, 1

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านนโยบายการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย						
1						
2						
3						
ปัจจัยด้านลักษณะหน่วยงานปฏิบัติ						
4						
5						
6						
ปัจจัยด้านการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน						
7						
8						

ตอนที่ 2 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
9						

ตอนที่ 3 ปัจจัยภายในองค์กรที่มีผลต่อการบริหารจัดการหน่วยงาน

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
ปัจจัยด้านบุคลากร						
10						
11						
12	ฉันทให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการ					
ปัจจัยด้านงบประมาณ						
13						
14						
15						

ตอนที่ 3 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
ปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์						
16						
17	หน่วยงาน มีเครื่องมือสื่อสาร ที่พร้อมและเพียงพอปฏิบัติงาน					
18						
ปัจจัยด้านการจัดการ						
19	มีการสั่งการที่ชัดเจน ง่ายต่อการรับรู้ไปใช้ปฏิบัติงาน					
20						
21						
ปัจจัยด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ						
22	/					
23	/					
24	/					
ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน						
25						
26						
27						

ตอนที่ 3 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ						
28						
29						
30						
31						

ตอนที่ 4 ปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
ปัจจัยด้านการสนับสนุนของหน่วยงานอื่น						
32						
33						
34						
ปัจจัยด้านกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย						
35						
36						
37	เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการ					

ตอนที่ 4 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
ปัจจัยด้านผู้มีอิทธิพลในพื้นที่						
38						
39						
40						
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ						
41	ในพื้นที่ปฏิบัติงาน คนในชุมชนมี /					
42	ในพื้นที่ปฏิบัติงาน					
43						
ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน						
44	/					
45	/					
46	/					

ตอนที่ 5 การจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
ด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมที่เกิดแก่นักท่องเที่ยว						
47	:					
48						
49	เกิดขึ้นแก่นักท่องเที่ยวได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ					
ด้านการสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมที่เกิดแก่นักท่องเที่ยว						
50						
51						
52	/					
ด้านการกำกับ ดูแลและควบคุมการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว						
53						
54	/					
55	นักท่องเที่ยว ในการดำเนินคดีที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง					

ตอนที่ 5 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
ด้านการพัฒนาโครงการ/กิจกรรมความปลอดภัยนักท่องเที่ยว						
56	/					
57						
58						
59	กิจกรรมรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ					
60						

ผนวก ข
แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง การจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของ สำนักงานตำรวจ
แห่งชาติ

1. ( ) :

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

2.
2.1 / / .....

.....
.....
.....
.....
.....
.....

2.2
.....
.....
.....
.....
.....

9.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

10.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

11.

/

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

12.

.....
.....
.....
.....
.....

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	พล.ต.ต. ชยพล ฉัตรชัยเดช
วัน เดือน ปีเกิด	10 มิถุนายน 2505
การศึกษา	รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต (ตร.) (นรต.รุ่นที่ 37) นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หลักสูตรการบริหารงานภาครัฐและกฎหมายมหาชน สถาบันพระปกเกล้า รุ่น 1 หลักสูตรเสนาธิการทหาร วิทยาลัยเสนาธิการทหาร รุ่น 45 หลักสูตรผู้กำกับการ สถาบันพัฒนาข้าราชการตำรวจ รุ่น 38 หลักสูตรการบริหารงานตำรวจชั้นสูง รุ่น 30
ประวัติการทำงานโดยย่อ	ผกก.สภ.หนองเสือ จ.ปทุมธานี พ.ศ. 2546 ผกก.สภ.ไทรน้อย จ.นนทบุรี พ.ศ. 2547 ผกก.สภ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี พ.ศ. 2549 ผกก.สภ.เมืองนนทบุรี จ.นนทบุรี พ.ศ. 2550 รอง ผบก.อก.ภ.1 พ.ศ. 2551 รอง ผบก.ภ.จว.ปทุมธานี พ.ศ. 2553 ผบก.น. 6 พ.ศ. 2557 ผบก.ผอ. พ.ศ. 2558 ผบก.ส.4 พ.ศ. 2559
ตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้บังคับการ กองบังคับการตำรวจสันติบาล 4 กองบัญชาการตำรวจสันติบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สรุปย่อ

ลักษณะวิชา สังคมจิตวิทยา

เรื่อง การจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวของตำรวจในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย พล.ต.ต.ชยพล นัทรชัยเดช

หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ 59

ตำแหน่ง

4

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นการดูแลรักษาความปลอดภัยซึ่งอาจเกิดขึ้นแก่นักท่องเที่ยว ทั้งต่อชีวิต

∴

(2556: 1-8)

∴

ความปลอดภัยนักท่องเที่ยว โดยที่หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1.

2.

3.

ร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่

ขอบเขตการวิจัย

1.

2.

2

2.1

2

2.1.1

1

2.1.2

2

2.2

วิธีดำเนินการวิจัย

(mixed method)

การวิจัย ในขณะที่ใช้การวิจัยเชิงปริมาณเพื่อยืนยันและตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล
ทั้งนี้โดยดำเนินการตามกรอบแนวคิดของ John W. Creswell (2014)

(interviews)

(key

informant)

361

90.25

ผลการวิจัย

1.

พ

1.1 ปัจจัยด้านนโยบาย ได้แก่ ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านนโยบาย

:

1.2

:

อาทิ การจัดหาหรือจัดซื้อเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติงาน

:

:

:

1.3

อื่น ปัจจัยด้านกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย ปัจจัยด้านผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ ปี

:

:

บทบาทหน้าที่ของภาคประชาชนและภาคประชาชนในการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว

และควบคุมความปลอดภัยนักท่องเที่ยวนั้น ผู้บังคับบัญชาในแต่ละหน่วยงานมีการควบคุม กำกับ

2.

2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยด้านนโยบาย ผู้ตอบแบบสอบถาม เห็นสอดคล้อง

2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยภายในองค์กร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วน

2.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยภายนอกองค์กร ที่มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม

2.5

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทาง

1.

นักท่องเที่ยวทั้งของรัฐบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบเพื่อ

2.

3.

ต่อเนื่อง ทั้งนี้เพราะสถานการณ์และรูปแบบอาชญา